

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

خطی «فرست شده»
۱۳۳۶

شماره ثبت کتاب

بررسی

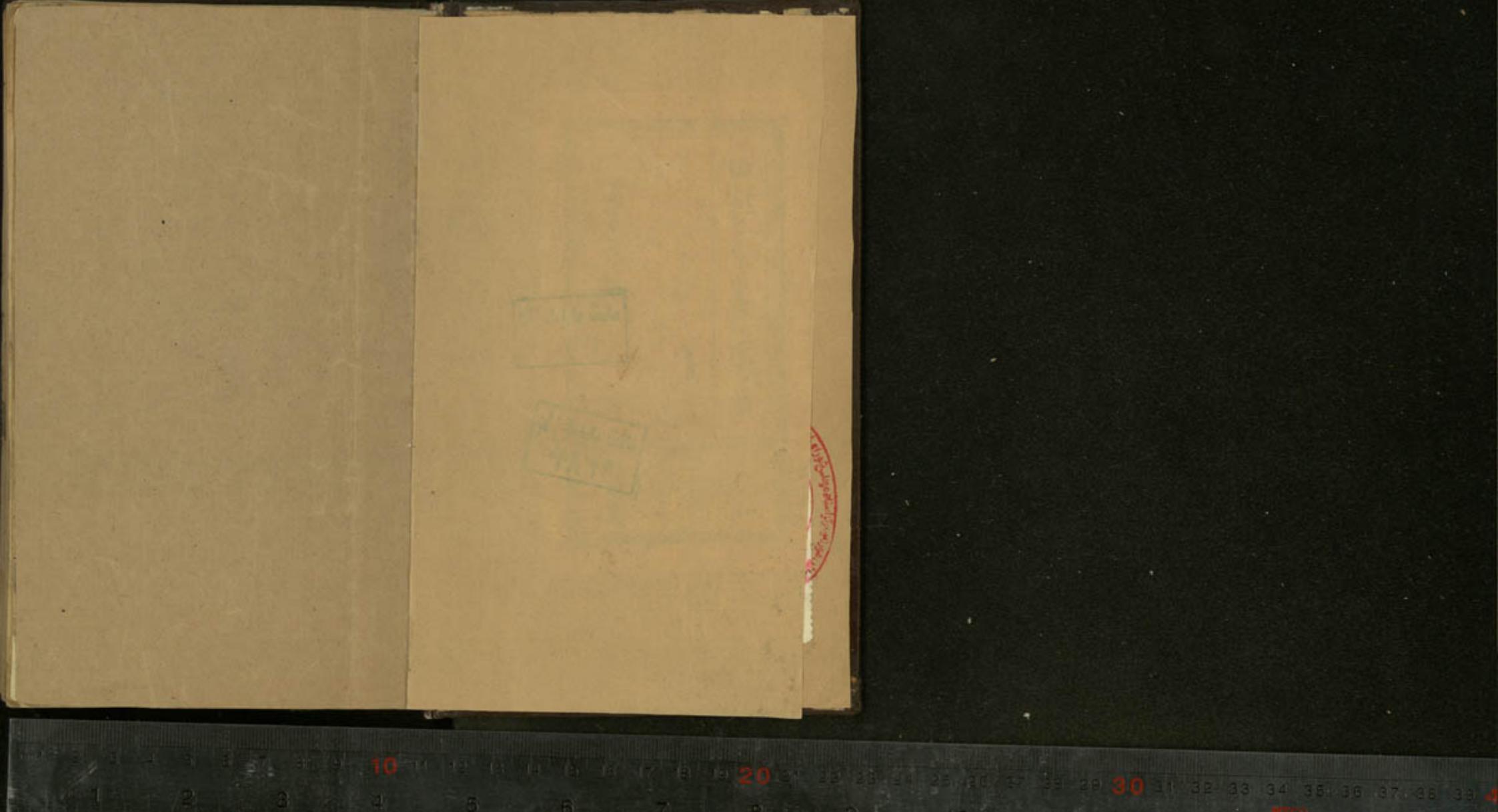
کدل ادعا

سازه سرمه

۲۹۳۰
۱۲۵

۸۷۰۶
۱۳۶

۱۸۶۶

۵۰۷۵۲

چنانچه من بکل بصری نمیدم ای که به پنجه پد اکرده
از خود بعد از تو بس کویی من دو ری با دارتمد خیری و خوبی
اکس را که تغییر و تبدیل کرد شرعت من بعد از من که برا
قلت یعنی حقیقت حال برایش شتبه بود و یا فتنه که فاسد است
در زمین خلافت آند و اطماد دین و ارم متابعت پنهانی صلحی الله
علیه و آن می نمایند و مردمان امثال ایشان باید میکردند
مال پر و نیزه میستند که بر حقیقت حال ایشان مصیروف اند
مریک خپر کردند بس ایشان تیر را به تعقیب در کردن حال خود
کرد و در میابیست با طایفه اول متابعت نمودند و جنی و یکروها
تصور ادراک و قلت و توف بر حقیقت امور جون جمی کسر و جی
هر یک طاعت و ذایر که مطابعه ایشان میستند و میدارند
که کرت علامه بنجات و او ایضاً خلاص و رکات خواهد بود و
حال

اگر ظرف و بره است که علی الدوام در سر زمان و مکان بالاف صفت
بعد اشاره و فیاض زیاده برای خیار و ابرار نمایند که در حدود قدر
کنار و جاده این دین و معاذ ان لیین در درونی همین بیان است
بسیار زیاده از مظہر کلاتهای پسلیم بوده اند و حیث است
و کسی که بر حکایات انجیل سابق علی بنیاد علیهم السلام و پیا
و شخص این حال بوده در انعکس شبهه ندارد از جمله شخص
علی بنیاد علیهم السلام که از پیغمبران اولی العزم بود مشهور است
که نزار پسال لایخا و پسال بد عوت خلایق اشتغال می نمود
چنانکه در قرآن مجید اشاره بان واقع است که الله لا يحتج
کف شسته الاحمسيك عاماً بعد از آیدا بسیار و آرا
پیشار که از ایشان بوسی رسید جمل شخص جا بست و عده نموده
و تجربین حکایت ابراییم و موسی و عیسی و غیر ایشان علی نتایج

الپلم که بعد از افواح شعت و رحمت و تحمل اینها و عده معلوم است
که از زمان ایشان و بعد از ایشان مومن مودود وی چند برو
وابیانی با مطلعه قول عوت کفر و نفعی مضاف و مترازل لاعطا
بوده اند پھون محرفان بی اپیله غیر سرم که یکی کردید
الله لا يحتج الاحمسيك عده اشارت باشد
و کسی از کلات و قانی و آیات فرقانی شعر باین معانیست
از نصوص الله برآنکه ارباب ایمان و لیین و ایما علیل اند آنست
که جلیل تعالی شانه و عزیز طاهه میغاید الله لا يحتج
والطیب الاحمسيك کف شسته الاحمسيك و قلیل
وقلیل الاحمسيك عیاده الاحمسيك و ما امزمعه الاحمسيك
و زانکه الاحمسيك القائم الاحمسيك و لوح حصنت الاحمسيك مومنین
و ایکن الاحمسيك توهنه الاحمسيك الله الیا و هم مشرکون

إِذْنُكَ مَلَكَتْ حَلَقَ اللَّهِ فَاعْفُ عَنْهُ يَعْلَمُ

قَلْبَكَ أَحَدُ النَّاسِ كَمْ مِنْ هُوَ نَوْنَ
يَلْعَلُ أَكْرَمُكَ فِي الْأَرْضِ بِصَلَوةِ عَزِيزِكَ
الْجَوَافِيَّةِ مَا يَتَبَعُ أَكْرَمُكَ الْأَكْرَمُ كَمْ لِكَنْ
أَكْرَمُكَ لَا يَعْلَمُكَ

وَغَيْرَ اِنْهَا زَانِيَاتِ وَصَوْصَيَاتِ دِيكَرَكَ الْمَصْطَلِيِّ
وَبِكَرَنِيَّةِ خَدَائِيَّ تَبَارِكَ وَتَعَالَى وَسِتْحَنِيَّةِ حَلَافَتِ وَجَانِشَنِيَّةِ
اَنْجَنِيَّةِ بَوَادِنِ عَطَّلَاهِ وَلَهَلَاهِ سَرَّهَا وَلَقَنَا وَبَانِونَعِيَّةِ فَضَالِلِيَّةِ فَقَانِيَّةِ وَكَلَا
اَنْسَانِيَّةِ كَهْنَاهِيَّةِ آنِ در تَصَوَّرِ بَشَرِ شَوَانِدَ كَنْجِيدَارِ اَكْسَيَّةِ اِيَّا
اَزْعَجِيَّهُ خَوَهِ مَحْرُومِ وَمَنْعَعِيَّ سَخَنِيَّهُ وَآنْجَنِيَّهُ وَانْسَنِيَّهُ وَتوَانِيَّهُ
دِرِ مَقَابِلِ وَصَيْهَا يَغْبَرِ دَرِيَّهُ اِيشَانِ پَرِ دَخَنِيَّهُ وَاَكْثَرِ رَدِمِ رَأْيِهُ
خَوَهِ دَرِينِ اَمِرِ تَعْقِيَّهُ تَكَدِيَّهُ دَهَنِيَّهُ طَاهِيَّهُ قَلِيلِهُ كَهْنَاهِيَّهُ اَزْحَطَامِ سَرِيعِهُ
وَزَخَارِفِ قَيِّبِ لَا شَعَالِ دَيَانِيَّهُ لَنِيَّهُ پَيِّدَارِ مَعْرُوكِشَهُ نَظَرِهُ

بِرِ نَصِيمِ قَيْمِ وَالْأَخْرَجَةِ حَبَرِ وَأَبَقِيَّهُ دَاشِشَدِيَّهُ
پَلَانُ مَهْدَادِ وَابُو فَرِدِ وَعَلَارِ رَضْوَانِ اَنَّهُ عَلِيَّهُمْ اَجْمِيعِنَ كَهْرِيَّهُ
لِيَعْتَدُ وَمَتَابِعَتُهُ وَهَبَّتْ بُودَهُ اَنْعَاتَتْ بَهْجَهُ مَالَيَّيِّيَّهُ تَمَوَّهَهُ
وَعَسْتَبَارِ عَلَامَتْ سَجَهُ لَايِّيَّيِّهُ فَزَمُودِ دَهَنِيَّهُ بَرِينِ وَاجِبِ وَنَجِمِ
لَازِمِ اَسْتَ بِرِنِيَّسِ اَنَّامِ اَزْخَوَاصِ قَعَوَامِ كَهْلِ عَانِيَّهُ وَنَظَرِ دَرِ
قَنِ كَارِ فَرَمَيَّهُ وَزَرِمَيِّيَّ صَافِ وَاعِاضِ اَزْنَطَرِيَّهُ لَهَلَيَّهُ اَبَاهُ
وَاعْتِيَّافِ مَقِ رَادِرِمَكَزِ فَزَوَهُ وَقَارِدِسَنِدِ وَرَاضِيَّهُ بَلَطِمَ طَالِمَهُ
اَهَلِيَّتِ مَصْطَفِيَّيَاشِنِهُ تَحْمِيَّهُ مَعَانِدَانِ اِيشَانِ دَزِزِيَّهُ خَاطِرِ
نَيَاشِنِهُ وَطَرِيَّهُ سَيِّقِيَّهُ بَاهِيَّهُ قَوِيمِ مَصْطَفِيَّهُ وَآلِ عَلِيَّمِ اَفَلِ صَنَوَهُ
اَنَّهُ الْمَلِكُ الْمَعَالُ مِنْجَهُ وَپَسْكَهُ حَالُهُ وَمَالُهُ خَوَهُ پَسَارِ دَهَنَهُ تَكَرُّرُهُ
بِیَشَکُوهِ بَلِیَّنِ لَعِینَهُ كَهْلَعَنَتَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِيَّهُ
وَرَشَانِ اَشَالِ اِيشَانِ پَسْتِ دَهَلِ كَرَدِ دَهَنِهُ وَالْمَسْجَنَهُ دَرِ كَلامِ جَيِّهُ

لَا تَعْذِرْ مِنْ فَوْتِ نَصِيبَكَ عِنْدَ اللَّهِ لَا يُحِبِّكَ فِيمَا
نَوَيْتَ لَا تَخْرُجْ

مَارِسْ فَوْتِ نَمِيشُورْ أَلْجَهْ خَدِيْعَالْتِيْبَ كَرْدَاهِنْدَهْ اَسْتَنْ اَمِيرْ خَيْدَهْ تُورَا
دَرْ جَزِرْ كَهْ قَصْدَهْ كَرْدَهْ غَلَكَهْ مَشْ

اَيْنَ دَارِي بَيْتَ اَصْلَهْ دَرْ مَعْقَدْ مَيْنَ اَيْشَانْ اَشْكَلْ اَبْ
بَرْجَ فَصْلَهْ سَلْ اَبْلَهْ دَرْ مَعْقَدْ مَيْنَ اَيْشَانْ اَنْپَتْ كَهْ مَعْرَفَهْ اَمَدْ
تَعَالَى وَاحْبَسْ نَزِيرْ اَكَهْ اَخْحَدَتْ مَعْمَلْ اَبْسَتْ بَرْ بَنْدَهْ وَسَكَرْ بَنْمَهْ دَبْ
تَعْلَمَهْ اَيْنَهْ مُوْرَفْ بَرْ مَعْرَفَهْ اَوْسَتْ وَازْ جَلْ طَرِيقَ مَعْرَفَهْ نَظَرَا
دَرْ خَاطَهْ كَهْ مَأْسَوَيَهْ اَيْسَتْ وَبَوَا پَطَحَهْ كَاتْ وَسَكَنَاتْ وَغَيْرَهْ
اَوْ حَدَوْثَهْ اوْ مَعْلُومَهْ مَيْشُورْ زَيْرَهْ كَهْ مَرْجَهْ خَالِي اَزْ خَادَهْ بَيْنَتْ خَادَهْ
اَبْسَتْ وَحَادَهْ جَزِرَيْتَ كَهْ پَدَهْ اَشَوَهْ بَعْدَهْ اَنْكَهْ بَهْ وَهَ بَاشَدَهْ بَهْ
اوْ رَاهِهْ كَهْ اَسْنَدَهْ بَاهِدْ وَپَدَهْ اَكَنَدَهْ اوْ بَاهِدْ كَهْ قَدِيمَهْ بَاهِدَهْ وَوَاهِيدَهْ
تَاهَهْ وَهَرَكَهْ تَوْقِيْتَهْ شَيْيَهْ اَسْتَ بَرْ فَقِيْنَهْ وَتَيْدَهْ پَلْ كَهْ تَرْتَبَهْ اَمَورَ غَيْرَهْ
اَبْسَتْ لَازَمَهْ بَاهِيدَهْ زَيْرَهْ كَهْ اَيْنَهْ مَرْدَهْ وَمَحَالَهْ اَبْسَتْ وَمَعْنَى قَدِيمَهْ اَبْ
كَهْ بَرْجَهْ جَزِرَهْ وَمَقْدَمَهْ بَاشَدَهْ وَمَعْنَى اَجَبَهْ الْوَجْهَهْ اَنْپَتْ كَهْ بَسْتَهْ
اَوازَهْ وَبَاشَدَهْ اَزْ غَيْرَهْ وَاجَبَهْ الْوَجْهَهْ فَادْهَرْ جَمَارَهْ اَبْسَتْ يَنِيْهْ تَوَانَا

مَيْفَرْ مَيْلَهْ كَهْ تَعَدَّدَهْ كَهْ لَيْلَهْ مَيْلَهْ كَهْ لَيْلَهْ كَهْ لَيْلَهْ
بَسْ بَشَرَتْ دَهْهَهْ مَحَدَهْ بَغَوزْ تَعِيمَهْ وَثَوَابْ تَعِيمَهْ بَهْ كَانْ مَرْكَهْ
هَرَهْ خَنْهْ بَسْ پَرْهَهْ نَاهِيدَهْ تَهْرِيْرَهْ اَنْهَنْهَهْ اَوْ بَهْ عَارَفَهْ مَصْنَعَهْ كَهْ
مَصْنَعَهْ خَنْهِيْهْ بَيْتَهْ كَهْ مَرْسَبَهْ تَعِيْهْ اَمَامَهْ اَصْلَهْ وَفَرْوَعَاهْ اَسْبَنْ
اَمْتَنْهْ جَمِيعَهْ مَدَهْهَهْ اَبْسَتْ اَزْ رَوَيَهْ حَمَائِيَهْ وَعَوْنَيَهْ صَدَقَهْ دَهْ
هَهْ تَنْزِيهَهْ بَارَسِيَهْ تَعَالَى وَرَسْلَهْ مَجَبِيَهْ وَصَيَاهِهْ هَرَكَهْ زَيْرَهْ كَهْ اَيْشَانْ بَهْ
خَوْدَهْ رَاهِيَهْ تَيَاهِيَهْ وَاصْبَحَانْ جَنَانَهْ اَصْلَهْ نَعِمَهْ دَيْكَرَهْ
بَرْ خَوْدَهْ پَسَدَهْ دَهْهَهْ اَبْسَتْهْ اَمَدَهْ وَدَرْ جَمِيعَهْ اَحْكَامَهْ مَسْتَدَهْ مَيْشَنَدَهْ بَرْ دَهْ
رَوَاهَهْ عَدَوَلَهْ مَعَاهَهْ خَلَلَهْ عَنْ سَلَبَهْ تَامَشَيَهْ شَوَهْ پَيْكَهْ اَزْ اَيْمَهْ یَهْ عَلِيَهْ
صَلَواتَ اللَّهِ لَمَكَلَ لَاهَ عَلِيَهْ وَاَيْشَانْ تَعَلَّمَ مَيْفَرْ مَيْلَهْ زَيْرَهْ اَزْ جَدَهْ خَوْدَهْ سَوْلَهْ
صَلَعَهْ عَلِيَهْ وَالَّهِ وَالْحَسَنَتْ مَلَقَيَهْ مَيْشَنَدَهْ شَوَهْ بَطَرِيقَهْ وَجَيَهْ بَهْ اَسْطَهْ
اَزْ حَضَرَتْ رَبَّهْ ضَلَلَهْ اَيْنَهْ غَایَتَهْ اَحْتِاطَهْ وَحَكَمَهْ كَارَهْ تَهَايَهْ رَعَا

أَجَبَرْ حِمْدُ اللَّهِ عَوْقِبَ لَا تَحْلَلْ بَعْدَ خَيْرِ اِنْشَادِ اللَّهِ تَعَالَى

که اگر خواه پنگند و اگر خواه پنگند زیرا که اگر حبستین باشد موجب خواه به
سُر عالم و موجب آنست که از شاهزاد و بیدائش و از ان لازم می‌اید که
قديم باشد و هالم است يعني دانست زيرا که افعال و در فاعلية ارجحها
و تهایی اتفاق افتاد و از نائل در احوال مصنوعات این يعني طاهریه
بلیل
يعني نزد اپت زيرا که دان و تو دان اپت دانیا و
از غیر جنی تو از بود و تقدیرت و علم او عام اپت جمع معدود را
و معلمات را زبرای عدم مخصوص آزین لازم می‌اید که تکمیل یعنی
و بصیر یعنی سپنا باشد زيرا که سمع علم اپت بمسو عات و پسر
علم است
بیصرات و هرید و کاره باشد زيرا که اراده علم اپت بصلاح و کرا
علم اپت بپاوه محل باشد زيرا که مراد بآن پدر آکردن کلام ا
و در جسمی از اچپام و این شواذ بود الا بقدرت و زیرا الله سیحانه و تعالی
میفرماید و کلم الله موسی تکلیمها و صادق اپت یعنی اپت

ورا پست کر دار زیرا که آن حضرت عدی پست جنائک خواهد ام و کدب
تبیح است صدور آن از عدل مخالف است و اخراج است یعنی مکانی ملی
متای پست زیرا که از تعدد مساد نظام عالم لازم می آید زیرا که مکان ا
که مراد شرک خلاف مراد دیگری باشد جنائک در قرآن مجید می فرماید
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ یعنی اکر در بسط زمین و
بساط آسمان خدایانی فیض خرامی بی مهای بذرگ شرکیک یکجا باشد ترا
زمین و آسمان بعض اید و این صفات عین ذات مقدس است
و الالازم آید تقدقد قدریان بسیار یا حلول خواست در و و این
مخالافت و حضرت یعنی چنی که او را اطول و عرض
عنت باشد و عرض است یعنی مکانی که به مکانی دیگر قائم باشد در هر گز است
یعنی مکانی که به ذات خود قائم باشد و همچنان می نیست یعنی چنی که در خیز
باشد و مراد بخیر فرعی ای پست که حجم آنرا مشغول سپاره و خیزد مکان

إذ أنيت خيرًا فاجزَ مِنْكَ فَإِنَّ اللَّهَ كَرِيمٌ يُعِينُكَ
فِي هَذَا الْأَمْرِ

هر کاه قصد خیر کرده پس غرم جرم کن بدرستیک خدای عمار کهست مدح مکیده تو را
درین همازانت السرّ تعالیٰ

زیرا کبی نیاز ایست و دانای بختی این اشیا می‌لایق حکمت است
لطف نسبت با بند کان یعنی آنچه زی که ایشان را زد یک کرد
بطاعت و دور کرد اند از محضیت و محنتین عطاء و ثواب نسبت
با مطیعان و ایصال اعراض نسبت با مسلمان و اعداء عذاب
و عذاب دایمی نسبت با کافران و غنواز عاصیان می‌غذاید
بعد مردم ایشان از برای امشاع خلاف و عدو و عید در
ریت حید محمد فضل سیوم درجه است معنده ایشان ایست که
الله سبحانه و تعالی جمع پیغمبر از ارجمند ارشاد و های متخلق
و پساد و پیغمبر ما محمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم
بن عبد مناف صلی الله علیه و آله و سرور پسر ایشان ایست و دین او
نمایح جمع اولیان و واجب ایست تقدیم سایر انجمنه ازان فخر
دواه از احکام ملت و وظایف شریعت زیرا که و عوی نبوت

لیکیت و آنچه زی فیت کرد سخنی فرد آید و مرکز از خیری و
چهری فیت یعنی کی شوذه غیرفیت زیرا که اینها محتاج پیش از
داؤ چون دامیت محتاج غیرفیت و آنحضرت بعیده سپرده بود
زیرا که آنچه پسند در جهت متعال خواهد بود و جهت خرایض و
منزه است ازان و نیز میفرماید که **لائدر** الاصدار
یعنی در عین ماید او را چشمها و حضرتش غنی است یعنی بی نیاز است
در ذات و صفات و افعال از جمیع اغیار زیرا که وجود
نست
منافی احتمال است ضل دوم در عدل معتقد ایشان است
که الله سبحان و تعالی عدل حکیم است و ظلم نمیفرماید پس یعنی کی از
مطیعان و عاصیان و فعل و بنی رفایه و غرض و حکمت است
و عیث در فعل اور و افیت و منزه است از فعل قبیح و افلان
بر این میگذرد آنچه لایق برآفت و رحمت اوسیت بازندگان با

الرَّضْيُ بِالْأُمُورِ فَعَادَهُ الدِّينُ وَدَحَّاهُ الْبَدَنُ فَمَا أَنْتَ

فَيْد

را پروردن بقیه اداره کارخانه رکه رویده هر قورا باعث نینج گذشت
در دین و راهست سنت درین

بنی بکار رحمت خود را احکام نبوی معطل نماده ا پسر ارشد عیت
مصطفوی انجان تعلیم زندگانی و جون مخصوص باشد مردم از پس
و غلط ایشان آمن بوده تکلی ابوجب اتفاقاً اتفاقاً و حیکر
و عالم از لطف و رحمت خدا و نبی خالی نباشد و مترا و ار اپنی
که نص برآم است سلام از الله سبحانه و تعالی باشد یار پول
یا امامی پیش از وزیر که عصمت امری پوشیده ایش و خلق را
بران اطلاع شوار ایش و جامع این نص و عصمت نیست الای که
الموہسین و امام المتعین ابو الحسین علی بن ابی طالب و فرزند او
ابو محمد حسین و فرزند ویکار و ابا عبد الله الحسین فرزند او و
ابو الحسین علی زین العابدین و فرزند او ابو جعفر محمد ابا جعفر
و فرزند او ابو عبد الله جعفر الصادق و فرزند او ابو الحسین
موسی کاظم و فرزند او ابو الحسین علی الرضا و فرزند او ابو جعفر محمد

فرموده و بربطین آن مجزات بازده و برای میمن قاطعه از انکشافت
بظهو ر سریعه و آن مجزات بهزار نزدیک است از جمله قرآن مجید
و فرقان مجید است که فصحای بدو نیز میم و بلغای اویین و آخرین
از ایشان باقی آیه ازان عاجزو فاصرا نه و همچنین انبیاء مخصوص
از صفاتی و کیمی و پیام اند از سایر عیوب منفذه تا ایشان زان
خواطر خاصل شوند و و ثوق بحکام ایشان مناگذ کرد و اقبال
ست
قلوب برآ و امروز نوای ایشان بی تردد بظهو ر پسند و وظایم
دعا و ایشی که موسم خلاف این پیش پیشون دیگر آیات و احادیث
که واجب الیاذیل اند مثل **بِكَلَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ وَ كُلُّ**
كَلَّهَا لَكُلَّ الْأَجْهَمَه در محل خود تاویل یابن کرده اند
فصل چهارم در این معتقد ایشان است که لایتی طبق
نامش ایشی آن است که نسب اولیاء مخصوصین قرآنیم بعد از بعض

لَا تَقْرَبُ مِنْ أَمْرٍ فَصَدَّتْ فَإِنْ شَاءَ اللَّهُ يَفْعَلُ حَمْلَكَ

غدین مثود رکاریکه قصه کرده پس برسیم
ان شا اللہ تعالیٰ

علی علیه السلام نازل شده بالتفاق مخالف و موافق که اکثری
مبادر ک خود بسیل در اثاثی رکوئی پرقدرت فرموده و قول رسول
صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین را علیه السلام آفت خلیفت
تو خلیفه و بیجای منی بعد از من درآمد من
لست من عترت له هر چون من موئی اآلله لایتی به
تو نسبت با من بجای سردانی نسبت با من بسی کمر انگه بدرستی که چنین
بعد از من کخواه بود هر چند مولا ه فضل مولا ه
ست
سر که من مولا و خداوند کار او یم بسی علی مولا و خداوند کار او
و محینین قول آنحضرت در حالی که اشارت بحسین علیه السلام منیز
هذا ولد الحسین امام ایزام ایشان اخوات امام ابو ایمه
سیعه ناسیعهم فاعلهم یعنی آین پسر بن حسین امام پسر
امام برادر امام پدر امام ایشان فاعل ایشان ایشان پسر ایشان

ابن حماد و فرزند او ابو الحسن علی المادی و فرزند او ابو محمد
العسکری و فرزند او الخلف القائم المدی محمد الحسن الحصیری
صاحب الزمان صلوات الله علیه و آله و سلم علی جعین و از جمله نصوص دین
باب قول الله سبحان و تعالی اپست که **اللَّهُ أَكْبَرُ**
الله و كونوامع الصادقین يعني اي اخچانی که ایمان او رؤیه
پرسیزید خدا برای او باشید با راسپان و را پست از محمد و بهی است
الامضوم قول الله سبحان و تعالی **إِنَّا هُوَ إِلَيْكُم مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ**
والذین امنوا الذین بیقیمون الصلوة و بیوقوت
الرَّبُّکُمْ وَهُنَّ رَاكِعُونَ بدستی در اپی کرت
کسی صاحب امر و خداوند کار شما لاخدا و پیغمبر او و آنچنانی که بسیار
کمال ایمان فایز شده اند و نماز که اعظم ارکان این اپست پیشنهاد
در حال رکوع صدقه میرسد و این آیه کریمه در شانی میر المؤمنین

مَنْ لَعْنَهُ إِلَّا اللَّهُ لَكَفَاهُ مِنْ هَمَانَهُ لَا تَحْفَنْ فَمَا نَوْبَتْ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

کیکه بناه یخدا مرتعابرد بست آور امرس در کار یکم اراده کرده
فایده میکنند از این اسرار

اللَّهُمَّ أَمِينَ بِحَمْرَةِ الْمُحَدِّ وَاللهِ الْعَزِيزُ لِمَا يَرِي
صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجَمِيعِينَ فَضْلُ سُبْحَانِهِ وَسُبْحَانَهُ
سُقْدَانِشَانِ آتَيْتَ كَاسَهُ بُجَانَهُ وَتَعَالَى عَدْلُ وَحِكْمَتُهُ وَتَكْلِي
خَشْرُهُ وَأَهْرَافُهُ وَنَوْدَهُ تَمَرِيْكَتُ بُجَانَهُ اعْمَالُ دَادَشَانِ افْعَالُ خُودَهُ وَبُشْرَا
جَشْنُهُمْ يَا عِذَابُ الْيَمِيمِ وَأَصْلَكَرْ دَنْدَهُ وَجَمِيعُ الْجَنَّاتِ صَلَاهُ
عَلَيْهِ وَآرَكَهُ مُخْبِرَ صَادِقَتُ ازانِ خَبْرَهُ وَادَهُ ازْخَشْرُهُ وَتَشْرُهَهَا
وَصَرَاطُ وَمِيزَانُ وَبَيْتُ وَدَرَجَاتُ آنِهِ وَدَوْنَخُ وَدَرَكَاتُهُ
وَشَفَاعَتْ سَغِيرَهُ وَایَهُ سِرُورِ جَهَنَّمَ صَيَانَهُ وَغَيْرَهُهَا ازْاحَوا
قَيَامَتْ سَهْقَهُ وَرَاضَتْ وَدَرِیْتَ اپَتَهُ وَدَرَانِجَ شَارِفَتْ
زَیرَکَهُ اینهَا مَهْمَکَنَهُ اپَتَهُ وَمُخْبِرَ صَادِقَهُ ازانِ خَبْرَهُ وَادَهُ اینِ
سُقْدَانِشَانِ آتَيْتَ عَلَیْ سَلِلِ الْأَجَالِ وَأَكْثَرُ طَلَابِهِ تَدَلِّكَهُ اجَاعَهُ
فَهَنَّهَا بَرَآتَهُ کَمَرْزَهُ اینِ اصْوَلُ سَرْمَکَلَهُ رَابِيلِهِ اصْبَتَهُ

وَازْهَرَتْ اَمَامَهُ بِجَرِ الْحَقَائِقِ جَعْفَرُ الصَّادِقِ مَرْوِيَتَهُ کَمَدَیِ
عَلَيْهِ الْبَسَامِ جَهَتَهُ آنِ قَائِمَهُ نَهَادَهُ اَنَدَکَهُ بَجَنَهُ بَرَفَاهَهُ نَوَّا پَتُهُ
اَيْنِ اَنَدَکَیْتَ ازْبَیَارَهُ وَرَشْحَهُ اَیْتَ ازْبَکَارَهُ خَارَهَارَهُ
کَهُ وَرَشَانَهُ عَالِ اَیَّشَانَهُ دَارَدَهُ اَپَتَهُ وَامَّا جَلَکَتَهُ غَبَّتَهُ صَابَّهُ
الْزَّمَانَ عَلَيْهِ صَلَواتُهُ اَزْجَنَهُ مُصْلِحَتَهُ اَپَتَهُ کَهُکِيمَهُ عَلَيْهِ تَعْقِيْفَهُ آنِ دَاهَهُ
وَسَبَبَهُ طَرَقَتَهُ اَنْهَارَهُ وَكَثَرَهُ اَهْدَاهُ اَپَتَهُ وَتَمَحَّاهُکَهُ وَرَصْلَهُ
دَارَدَهُ اَپَتَهُ طَهُورَهُ فَرَاهَهُ نَوَّدَهُ اَنَشَهُ اَسَهُ تَعَالَى وَعَالَمُ بَوْرَطَهُ
سَبَارَکَهُ سَوَرَهُ خَواهَهُ نَوَّدَهُ زَمِينَ رَازِ جَوَرَهُ وَپَدَادَهُ طَالَمانَهُ خَواهَهُ
پَرَادَهُ اَختَهُ وَازْكَالَهُ عَدْلَهُ وَدَادَهُ خَودَهُ پَرَهُ خَواهَهُ پَافتَهُ اللَّهُمَّ
اجْعَلْنَا اِمِينَ الْمُتَّشَبِّهِنَ الْمُتَّشَبِّهِنَ لِدِينِهِ
وَالْمُسْتَشْهِدِهِنَ بَيْنَهُهُ دِينَهُ وَلَا كُحَّرَهُ
سَفَاعَتَهُ وَشَفَاعَةَ الْبَالِهِ اَنْطَاهَهُهُ اَمِينَ

ذمار مکن در کار یک اراده کرده پرگزین پر نهاد یت عارض است

لَا يَحْكُمُ فِي أَصْرَمِهِ بِوَجْهَهُ قَاتِلٌ مِّنَ اللَّهِ رَضِيَّهُ

و بمحبته ازین سخن آنکه میکوید خیر بر صاحبی او و شر بر صاحبی و بعد
از آنکه مهد با خضرت منسوب میسانند و میکوید مهد تقدیر او است
و اعطا و ایشان آنست که نه مطیع پستی خواهی شود و نه عا
مس پستی عتاب بلکه می تواند بود که آنکیس که جیج عنصر خود را
صرف از نوع طاعت و عبادت و رخصای میتواند بخوبی کرد و باشد
چون غمبه علیه الصادو و اپلام مذهب شود و آنکیس که جس عمر
خود را در کفر و معاصی مخاپس میگذراند ساخته چون شیطان
و فرعون و همان مثای کرد و اینها مخصوص نمیشوند و جائز است
از ایشان خطا و عصیان فتن و کذب و پیشوایان و پیغامبران
جازی است کفر و فتن پیران و ما در ان ایشان و پیغمبران
نفرموده براهم است کسی در حلت کرده بی وصیت و امام و غیره
بعد از ان حضرت ابو بکر ابی قاتمه آنست بمنابعیت عرب و میباشد

نقید کافی نیست و بعضی بر ان رفقه اند که اگر این اصول بدلند
میتوان نیست و اصح تر و محتفه آن آنست که مومنین یکن تبعصیه
طلب دیل مقصود آن میکرده و این نوع اعتماد ایضاً پست بر غاست
احسیاط ایشان در امروزین حضرت رب العالمین و نهادت اعشا
در امور شرمعت پیغمبر ارسلان صلوات الله عليه و آله الطاهرين
بیان مخالفان ایشان آنست که جائز است صد و نعل فتح
و اخلاص آنچه لایت حکم و رحمت او است و مثل اخضرت از برای ارض
و حکمتی نیست بلکه عبشت است و منه طلی و قبیح و شری که پست
از او پست و نفعی لطف از اخضرت می توانند یعنی آنچه بند کار زیر
ساز و بظاعت و دور پیازد از معصیت زیر که جمیع انواع
معاصی کفر و فتن دف و منسوب با خضرت میسانند و میکوید
مهد تقدیر خدا است **شَهَادَةُ اللَّهِ عَزَّ ذَلِكَ عَلَوْا سَبَرَا**

طلب کردن چیز بیار که سر بر نمی شود و هر کاه فنعت کنه بچیز قلیل نمی شود
هر کت مکن از مکان خود

پساند و حکایت فتن و بخورد ظلم و تهدی و اذوای تصیر و صور
بنی ابیه و بنی عبا پس نسبت با اهل ایت داشت و بسی و نسب و پسر
همت ایشان که بعضی از آن در کتاب مقابل اطالیین مذکور است
و مخالفت آن طایفه امام و نوائی حضرت پادشاهی آلمی غصب
اهل ایت و عدم العات بد صایای حضرت بنوی که در شان عالی
ایشان دارد بود از غایت اشتخار و وضع احتیاج بسی
مزار و پوشاک نیست که تدوین مذاهب و ابتداء نیست
اصول فروع کتب مخالفان اهل ایت در زمان دولت این
وقویت و تربیت ایشان بود و توانوار به آیت اهل ایت
بنی محار و اثار در آیه شریعه مذهب ایم اطهار منظوی و پیش
دیون جمیع امور اخضرات علیهم فضل الصدات بتسدید و تاییدی
بود اطهار ایشان نور بین کونه شوان پیش نمود و بیرون لیطفو

الْأَكْثَرُ لَا يَشْعُرُ وَمَنْ قَنَعَ بِالْقَلِيلِ فَيَجِدُ لَا تَحْتَ لِكَ مِنْ مَهَافِيدَكَ

جنہار شخص تباہت او ابی سعید و سالم مولای حدیث و شیر
ابن معد و اسید بن حمیر و بعد از و عمر خطاب بحسب ابی
مکر و بعد از و عثمان بن عغان بعض عمر بشش فرز که کیا ایشان
عثمان بود و بسی اخیار کرد و بعضی ایشان او را بعد از و
علی بن ابی طالب علیه الصلوۃ والسلام برای موافق مردم
با و بعد از قول ایشان مخاطب بعضی سیکویند که امام بعد از
فرزند ادام حسین پست علیه اسلام بعضی سیکویند که معاهده
بن ابی سعیدان بعد از این نجومی سازند اماست را به بنی آیه
و بعد از انقضای دولت ایشان به بنی عبا پس بمرتبه که درین
قرب منور شخصی ایشان در قلعه مصر کاه میداشتند که امیر
المؤمنین و امام العالمین ایت و کرسی کم سلطنت و نیابت
حکومت عالم باستھان نیخواهد و احصبت که از وا ذن اجازت

من تعلق علی الله کفایه لا يخفی

کسیده توکل کنه بخدا ایعاب رست او را در مرس

۷۲

با شد پیغمبر از حق و راه در است نیافرمه باشند جگونه علی ایشان
می شوند و بمحبین می فرماید ربنا اینما المفین اصلاناً من الحق
و الائنس حکملهم ما تخت اقداماتیکونا من الانفلان
یعنی روزگار قیامت آنچنانی که بتقلید دیگران بضلال افتد و به
دین خود چشم کرد که کشته بگویند پرورد کار ماجنمای آنچنانی که کرا
ساخته مارا از نوع جن و اپس تا ایشان باشد قاعده در زیر پایه ای
اندازیم تا در شب پایی ای از پستان و ذیلان کردند مجذوب که ما
در آن روز پست و ذیل ساخته و بمحبین می فرماید اولیه ایشان
لر تخدیف لاملاً خلیل القد اصلانی عن الذکر بعد از جانی
یعنی روز قیامت که حضرت و مدارس همچ غاییده نداشتند امشتہ
از معلمدان ائمہ کویند ای ای بن کاشکی فراز کفرمی فلاز ادوات خود
بهرستی که کراه کرد مرا از ذکر دو عطفه آلمی بعد از آن که اهد و رسید

طلال

بـ عـاقـلـ مـنـفـ بـصـتـ بـصـرـةـ مـنـفـ درـمـبـ وـطـرـیـ نـیـشـ کـنـ
وـایـدـ وـپـشـاـیـانـ اـیـشـانـ نـیـکـ تـاـمـ نـایـدـ وـتـرـکـ تـقـلـیدـ مـحـمـمـ مـدـمـوـمـ
امـحـانـ تـظـرـهـ رـآـیـاتـ قـرـآنـ وـپـیـنـاتـ فـرـقـانـ وـدـلـیـلـ عـقـلـیـ وـپـیـلـ
تـقـلـیدـ دـینـ بـخـایـرـ تـارـاـمـ برـوـتـیـنـ اـنـشـانـهـ تـعـالـیـ اوـرـاـبـرـجـمـهـ
رـیـقـتـیـحـنـ رـیـشـنـ وـدـرـؤـمـ تـقـلـیدـ اـللـهـ سـجـانـهـ وـقـالـیـ درـقـرـانـ
مجـیدـ مـیـفـ عـایـدـ وـاـذـاقـیـلـ هـمـ تـعـالـوـ الـمـاـمـاـنـیـ اللـهـ
وـلـلـیـ الرـسـوـلـ قـالـوـ اـحـسـنـتـاـ مـاـوـجـدـنـاـ عـلـیـهـ اـلـاـقـوـنـ
اـلـوـکـاـنـ اـلـاـنـهـمـ لـاـيـعـلـوـنـ شـیـاـوـلـاـدـهـمـدـوـنـ
یـعنـیـ جـوـ کـوـشـدـ اـیـشـانـ کـرـدـ بـایـدـ وـاـقـیـلـ نـایـدـ بـاـخـنـزـیـ کـرـ
وـپـیـادـهـ اـیـیـ پـمـبـرـ کـشـدـ بـسـلـیـ پـستـ مـارـاـ آـنـجـهـ یـاـ قـیـمـ رـانـ
پـدرـانـ خـودـ آـیـاـ مـلـ نـیـکـشـدـ وـغـیـ یـاـنـدـ کـهـ اـکـرـ پـدرـانـ اـیـشـانـ نـدـ

بلطفه

اَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ اذَا حَفَظَكَ اللَّهُ لَا يَعْلَمُ عَلَى
ضَطِّلَكَ حَدَّاً

۲۵
بَدْرِ سَيِّدِكَ زَادَ رَقْعَادَ دَوْسَتْ مِيدَارَدْ مِتَوكَلِينَ رَوْنَاهَ مِيدَارَدْ قَوْرَادَرِ بَنَاهَ خُودَ
وَضَرَرَ غَمِيرَ سَدِّيَّوَالِيَّةَ

او درست و مقبول باشد حکمی عمل او مقبول باشد و اگر نازاده در پت بناد
و مرد و دنما مقبول اشد حکمی عمل او مرد و دنما مقبول باشد و مم انجزت
میفرماید ان شفاعتنا الا ناسخنا بالاصناف
پس شفاعت ما که سرمایه نجات و موجب رفع در جا پست نیزه
باگئی که نازرا سبک شمرده نهاده بچنان واجب است بغض و اجماع موافقت
و اجیان افعال ناز و مذوب آن بکده جمع عبادات پژواه از ایضا
محمد را که فقیه امامی جامع شرایط فتویت بدین و دیگران را با خدا
از محمد را کرج بجهة و اسطه باشد بشرط عدالت جمع طفل راهیفت
پاکلی امر ناز باید کرد و در داده ساکلی تبرک آن اذب باید نمود
پس یعنی آنچه پیش از ناز و اجابت داده ایضا اول اسلام داشت
علمانت از حدث اصغر و آن وضو ایضا داشت حدث اکبر و آن غسل ایضا
پس از این نجاست پس امام وقت پنج توجه بدل ششم سر عورت

بن و قرآن مجید مخلوت از ذم تهدید بس ایضا ایضا ایضا
و ایضا بصر در تیره نضول ز فاضل و تین حق از باطل تا در يوم الفرق
اکابر که صورت منی از بزرگان اذیت اشیعوان من الدین اشیعوان
و دل المذاک و نقطه عطف ایضا بمنتهی بمنتهی بمنتهی بمنتهی بمنتهی بمنتهی
و خایب و خایپ و کر خایر کر د و دستنا الا ایضا بمنتهی بمنتهی
بنداد هدیت شاوهنگ لایامن لایک رحمة
ایک انت الوهاب اصل دم در طریق عبادات ایضا
که سرمایه اصول هر چند پست و آن نیز مشتمل ایضا برخی فضل صلی الله
در غایر و ناز افضل عبادات بدینست صادق علیه السلام میفرماید
اول ما یخایب به العبد الصلوة فاذ اقبلت
مشتمل شایر عَمَلِه و اذ اردت رَدِّ شایر عَمَلِه
یعنی اول آنچه که حساب میکنند بآن بند و رانماز است بس از نا

لَا تَجْعَلْ فَيْأَتِ الْعَلَمْ تَجْبَلْ صَاحِبَهُ فِي الدَّرَبِ

معزت آنچه در نماز تو ان پوشیده سرمعرفت مکان نماز
معزت آنچه سجده بران جایز است دم معرفت اعداد نماز و کعبات
آن امام و صور و احیت دران سشت پژادل نیت اتوّضه
لا سُبْتَابَحَةُ الْمَصَالِقَ لِوُجُوبِهِ قُرْبَةُ اللَّهِ وَضُمُّ مِسَاجِدِهِ
کرد ایند نماز را برای آنکه دعایت قربتی ای الله و آیت کریمه
دارد بستن ناول جزوی از روی جایز است که مقدم دارد در اینجا
سره پت شپتن یا آب در دان یا مسی کردن که از شپن و ضود
جهت تحصیل ثواب پسنه نیت تصدیل ابت مدل از صیانت و حب
یاند ب قربتی ای الله یعنی خالصا از برای طاعت و فرمان برداری
خدای تعالی و قدر از خلوص بقرتی که معنی آن تزویی ایت بسب ای
داقع شده که خلاص سبب تزویی مسونی بر کاه هلال پروردگاری
نمیشود و در جمع نیات و احیت اسیدا مته حکم آن یعنی نیت کردن از

شتاب مکن در کار یکه بر است که شتا کینه شه منه مملکه صاحب خود را
در دنیا و آخرت

نیت اول است ناکردن شپتن دوی از آخ را پس نکاه موی
سرتا آخ ذوق در طول آنچه و آکیره و اکنثت بزرگ و اکنثت میانه
عوض از متوجه اخلاقه در رو و اکنثت و وابست ایست ابتداء
بابا کردن پسیم شپتن دست را پست از بالای مرغ ناپرسا
دست پت محین چهارم صح پس سریه بعیه رتی که در دست است
اکر چه پک اکنثت باشد چشم صح پایی ایست از پر اکنثت
ناکعبین و آن اسپیخوا نیت برآمد و بر پشت پایی اکر تاعضی
و قدم صح ناید اول لیست و پایی چپ محین ششم ترتیب بر بچه
ذکر شد هشتم موالات و آن غسل و صح عقولا حقیقت پیش از احش
شدن مسابق کرد در حال ضرورت که آب اندکی باشد و که ماحت بس
میشود ایسکنام حولات هشتم با شرط غمی غود باین نیت که
اعضا می خوبشید و صح کند کا کمی قدر باشد و اکنثت کند در غسل

لَا تَحْتَكْ لِكَحِيلَ الرِّزْقَ وَلَا تَحْتَكْ بِعَوْلَ وَلَا فَعْلَ

وَسَمْعَ بَعْضِي زَاعِنَا اعْدَهُ كَنْدَ آنْجَهُ دَرَانْ شَكْ كَرَهُ وَآنْجَهُ بَعْدَ ازَانْ
اَسْتَ سَجَدَ پَسْلَ اَنْكَهُ دَسْتَ در طَرْفَ وَضُوكَنْدَ اَزْهَدَ
بَولَ وَخَوابَ يَكْنَبَتَ پَرَدَتَ شَشَنَ وَازَ حَدَثَ غَايَطَ وَزَهَ
وَبَعْدَ ازَانْ پَهْ نَوبَتَ آبَ دَرِيَكَ اَزَهَانَ وَپَسْنَيَ كَرَدَنَ وَجَونَ
تَظَرَّبَ آبَ وَضُوكَنْدَ بَسْمَ اللَّهِ كَعَنْ وَدر عَصْوَيِّ عَالِيِّ كَهْ رَوَيَتَ
وَذَانَزَنَ وَسَرْعَصَنَ وَنَوبَتَ شَيْقَنَ دَوْسَجَاتَ بَولَپَتَ وَغَاطَهَ
وَرَجَعَ اَزْ مَوْضَعَ مَعَاوَدَ خَوابَ خَالِبَ جَرَسَ سَعَ وَبَصَرَ مَرْتَبَهَ كَهْ مَهَنَهَ
کَپَرَی اَكَرْ مَعَابَلَ دَبَاشَ دَنْشَنَوَدَ سَخَنَ اَنْکَسَی کَهْ زَدَیَکَ اوَبَاشَدَهَ آنْجَهَ
عَنْلَ زَلَلَ کَرَ دَانَدَ وَحَضِينَ اَسْتَحَاضَهَ وَنَعَانَسَ وَسَهَيَتَ آوَى
غَيرَ مَصْوَمَ وَشَهِيدَ بَعْدَ ازَ سَرَدَشَنَ بَسِيبَ مَوَتَ دَبَلَ اَنْشَلَ سَجَحَ
اَما عَيْلَ وَاجَبَ دَرَانَ نَجَ چَرَأَپَتَ اَولَ نَيَتَ اَعَدَلَ
لِاَسْتِبَاحَةِ الْمُصَلَّوْنَ لِجُوْهَرِ قَرْيَةِ اللَّهِ فَلِمَكِنَمَ

حَرَكَتْ مَكَنَ اَزْبَرَ بَرَسَمَ كَرْسِيدَنَ رَزِيقَ وَرَكَتْ مَكَنَ بَقَوْلَ وَفَعِيلَ

جَهَتْ بَسَاجَ كَرَهَ اَنَيدَنَ نَازَ بَرَاسَیَ اَنَكَهَ وَحَصِيتَ قَرْتَهَ اَلَاهَ وَبَادَهَ
کَهَ پَوَسَتَهَ بَاشَدَ بَارَلَ بَزَوَهَیَ اَزَ سَرَكَ عَنْلَ آنَ مَكِنَهَ اَكَرْ تَرِيَبَ رَغَّا
مَيْكَنَهَ وَكَرَمَ تَرِسَ مَيْشَوَهَ دَيْنَیَ دَرَآبَ فَرَدَ مَيْرَدَهَ نَيَتَ رَابَسِيدَنَ
بَرَزُوَهَیَ اَزَبَنَ پَوَسَتَهَ دَارَدَ وَبَاقَیَ اَعْصَارَابَیَ دَرَکَنَیَ تَابَعَ آنَهَ
دَرَ فَرَدَ بَرَوَنَ وَاَكَرْ مَقْدَمَ دَارَدَ وَرَزَدَشَتَنَ دَسْتَ يَآبَ دَرَدَهَ
يَآسَنَیَ کَرَدَنَ کَهَ اَرْسَنَنَ عَنْلَ اَپَتَ جَهَتَ تَحْصِيلَهَ وَابَسَنَهَ جَانَهَ
اَوَمَ شَتَنَ سَرَتَانَ بَنْبَرَدَنَ سَيْنَ شَتَنَ جَانَهَ رَهَتَ چَهَانَ
شَتَنَ جَانَهَ جَبَ وَعَورَتَنَ دَنَافَ بَارَسَ جَانَهَ کَهَ بَشَوَیدَرَ وَاَپَتَ
جَسَمَ تَرِيَبَ بَرَدَهَ جَدَدَکَرَهَ اَكَرْ مَرِسَ مَيْشَوَهَ تَرِيَبَ سَاقَطَهَ
وَپَسْجَبَ اَسْتَبَرَاءَ غَامَلَ اَپَشَ اَزَعَنَلَ کَرَ اوَرَ اَرَالَ هَامَلَ نَشَهَ
وَاَکَرَ اَرَالَ شَهَهَ اَسْتَبَرَاءَ حَصِيتَ بَگَنَهَ اَزَ مَقْعَدَ تَابَخَ ذَكَرَهَ نَوبَتَ
پَغَشَرَهَ دَانَنَجَهَ ذَكَرَهَ حَشَفَهَ پَهْ نَوبَتَ وَجَهِينَ مَسْجَبَهَ اَپَتَ کَهَهَ وَ

اَسْفَحْتَ بِاللّٰهِ وَاسْتَعَلَ الصَّرْوَ وَالْقَنَاعَةَ تَلَقَّ بِالْمُسَرَّ
وَالرَّضَبَ

ابتداء که در کارهای بنا مکمل میگردید
یک ای بی بی از هر چند بی حیر قلیل

رسانشان روز مصلحت بین عی که جون قطنه اپستال کند
موت پیون آید و اکثر آن دشبان روز اپست
جین و حیض دشبان روز است و آنچه که از پشتاب روز مصلحت
و پشترازده شبان روز باشد استخاد است
اکر قطنه که اپستال کند ظاهر آن موت باشد شاه اکرس است
باطن قطنه نیز موده متوجه اپست و اکرم او و دان سینیان خون
نیز با آن میست کثیر اپست و در قلیده صربت تغیره قطنه و غسل
از فرج که جون بر سر پیشید ظاهر شود و وضواز برای سر خواز
در متوجه با آنها تغیر خود نیزه غسلی از برای نماز باده و در کشیده
آنها میخ پسلی از برای پیشین و پسین نیزه جمع نماید میان سرو و نماز
نماز پیشین را تا خیر نماید تا حسن و قت محار و پسین را تقدیم
وسود و را ب اسم دان وقت که از دو غسلی دیگر از برای شست

از مرغی تا سرد پست سه نوبت شوید و آب در دان و پسین کند زن
و دیگر برین بالد تحیل نماید آن عضوی که در و پیشید کی و چن با
مثل کوش و چن سکم شخص فی با کرا آب بآن بغیر تحیل رسیده باشد
تحیل و بدن آب غسل صافی و موجات پل خابت حیض و استخاد
ونفای موت و پس میت آدمی عیر مضموم و شهید بعد از پسر دشنه
بیب موت و قلیل از غسل صحیح و حاصل میشود بنا بهت باد غافل
حشفه یا قدر آن در فرجی فوا قل باشد یا در برو بپرون آمدن منی
درام اپست بر حسب نماز و روزه و طراف و مس خاصین اکر جوش
و عذر باشد و اسماه الله و اسماه سعی بران و ایمه و محبتین فاطمه علیها السلام
بر شرط اگر مقصود با امکنا باشند و باشند و خول مسجد که و عذر
و در کن کردن در ساجده و چیزی نهادن و قرات غایم برای یعنی
سوره آلم مسجد و فضل و الحج و اقراء اکر جه میعنی از آنها باشد داعل
پسین

۲۵
تَهْكِمَ فَارِقَةُ الْحَكَمَتِ بِرَكَاتِ إِذْلَعَمَتْ فَاعْفَلَ وَلَا
→ تَخْلُّ عَنْ ذَلِكَ

مرکت که نبودستند در حکمت برگت غاصراست هر کاه غنم کارز
که روئه شروع کن دست بر عدار

و کافور اندک باشد ^ب اباب قراج یعنی آب خالص بعد از آنکه از
نجاست از بدن او کرد و باشند و پس از عورت هست و اصیست
و ستر میان بلف تا زانو پیچ اپت ^ب تجھیط میت بعد از این
یعنی کافر ز بعفت عضوا و که سیده بران احیبت مالیه ن و آن پشا
و سر د کف و پت و سر د اکن شتمای بزرگ پا و سر د و کا پسا کی
ذا نو و افضل اکنیت که خوط سیرده در هم و شلث در همی باشد و
چار در هم و الایک در هم و اکر پایفت نشود ساطع می شود و نیت عمل
می شویم این میت را باید پدر از برا می آنکه و احیبت قربت ای الله
و اکر باب کافور یا قراج شوید بدل السدر اکافور یا القراء کو بید و اکر
مرده زنی باشد یا زن و المیه کو بید و اکنکی آب میریزد نیت کند و اکر
اکنکی می شوید نیز نیت کند اولیت پیچ است که میت را بر تجھیط

و بهمان طریقی هم غاید میان ایشان ^ب این غسلها غسل خابت پسادست
و ریمات الائمه و اصیست با اینها و ضویش از غسل یا بعد از این
اکر حدثی در اشان ای این غسلها واقع شد درست اپت غسل و صافت
وضو بعد از ان بخلاف غسل خابه لوح در این اجب نمی شود و لعنه
خون زاید نیست که باز ایدین ایدیا بعد از ان و اکر خون نیز میباشد
قبل از زاید ن آید لعنه پس نیست و اقلی از زاده نیست و اگر ان
شبازو ز اپت و سرمه بر حایض حرام اپت بر فضا زیر حرام
و این غسل بمحبوب غسل حیض و اپت تھاضه اپت و ۶۰ام اپت جامعه
حایض و نفیسه از قبل بر شرمه اکر کند میست و حب تقدیر میشود و کافر
می شود و اکر حلال اند از از و صفت غسل نیز محبین اپت لکن
و اصیست سه نوبت تفصیل اول باب سدر معنی ایی که بیرک
کو فته ممزوج باشد دوم یا باید که ممزوج کافور باشد اکر جان بد

لَا ترْفَعْ حَاجِمَكَ إِلَى الْمَسْأَةِ وَلَا تَنْهَجْ مِنْ مَعَاذِكَ

بر حاجت خود را مدرک بر تقاده درکت مکن از رکاب خود

بُنْ شَرْقَعْ دَرْ بَاتِيْ غَيْلَ اعْنَانَهِيْدَ وَ دَرْ هَرْ غَلِيْ جَنْ اَرْدَشْتَيْ فَارِغَ
شَدَّهِتْ رَابِرْ دَسْتْ چَبْ خَوَابَانَهِ وَ جَانِبْ رَاسْتَهِ اَهْ رَابِشَوِيدَهِ
دَوْبَشْ تَاقْدِمَ سَبْ بَحَابَهِ رَاسْتَ خَوَابَانَهِ وَ چَبْ اَهْ رَابِشَوِيدَهِ
وَيَسْتَ رَاتِشَادَهِ غَاهِلَهِ پَسْتَ خَوَدَانَهِ مَرْقَنْ تَرْهِ غَيْلَ شَبَوِيَهِ
وَيَسْتَ رَاتِشَادَهِ غَاهِلَهِ سَارَهِ دَرْ سَارَهِ دَرْهِ غَيْلَ شَبَوِيَهِ
وَ بعد از سر غسل میست را بخواه پاک شکسته سازد و اگر چیزی از موی
ایکوشت یا ناخن او را فتد در میان گفن نهند و غایل نه کرو و اتفاقاً
مشغول باشند با قر علیه پیلام میفرماید آنها ممکن غسل نهند
نهایل اذیا قلب هه بر نومنی که مومنی را بشوید سب سب کوبید چون
از طرقی طرفی کرد اند اللهم هذَا بَدْنَ عَبْدِكَ الْمُؤْمِنِ
وَقَدْ أَخْرَجْتِ رُفِيقَهُ وَ قَرْقَتِ بَيْهُمَا فَعَفْوَكَ عَمْلَهُ
بعد ازان میفرماید الْأَعْفُرَ لَهُ ذَنْبُ سَنَتِهِ

إِلَّا الْكَلَامُ

بلند نهند و گوی جهت آب بگند و انگشتهاي او را برمي بگند اگر می تو
و غافل ف ق پاک در دست چند و پیش از شروع در غسل عورتین نیت را
شد و اشنان سه نوبت بشوید از زیر چپري که بران پوشیده باشد
بر خود را در کند و دیست نیت را تائیده ساعد بشوید و اراده
دیه و نیت بینن کند او صبح هدالملیت میاهذر المیتة لند
و ضویسا زمان می مرده را برای گذاشته ایست
قریب ای الله سب سرا در ایکنف سدر بشوید و آن پسته دست بر کم
ماله در دو غسل ادل که اگر ایستن باشد که مطلع دیست نعاله
در غسل ابتدا بطرف را پست سر کردن آن بزرگ دن بس طرف پا
سر بخین و سر عضوی ای پس نوبه بشوید و بخین عورتین بر یک ایک
و قرآن پس نوبه پیش از غسل بشوید و قدر ای اشنان جهه ای شجا
و اخل آب کافور سازد و دیست نیت را تائیده ساعد سه نوبت بشوید

تَوَكِّلْ عَلَى اللَّهِ وَتَوَجَّهْ إِلَى الْمَرْدَكْ

١٧
تَوَكِّلْ كُنْ بِخَدَادِيْخَا وَتَوَجَّهْ كُرْ-سُوْيِ هَرْ كَارِكْ
اِرَادَهْ كَرْدَهْ

دو آن چاهد ایست که در ان خطها می باشد و از برا فی نیت آن زادی
پوشند و اکنبا شد بدل آن لغاف دیگر خنا که مرد این را غیر از دست
نج و صد کفون باشد میزد و قبص و ازار و خروجت بستن را
و جبره یا لغاف بدل آن وزن از سفت و صد غیر از متفقه جمع آنها با
قبص
جهت بستن پستانها و نطفیا بدل آن لغاف
که بزرگیده
وازار و جبره و لغاف و عالمه تبرت شریف حسینی فلان یکند
آن لا الہ الا الله وَالله مُحَمَّدَ أَوْسَوْلُ اللَّهِ وَأَنَّ

عَلَيْهِ الْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ الْحَسَنُ وَالْحُسَينُ تَآخِيَهُ
علیهم پلام و مستحب هست دو جویزه با بیت در گفتن نهادن یعنی دو جویزه
از تخل و اکنبا شد از بیده و اکنبا شد از اماره و اکنبا شد از مرد در
که باشد و در ان شهادتین و اقرار با یمه خنا که شت تو شت کفت
کتفین آن پت که غاصل غسل کند بدل از تکفین یا وضو پا زد و در مرد و

اَلَّا كَمَاهْزِيدَهْ شَوَّهْ كَنْ هَسَالَ وَكَرْكَنْ هَانَ كَبَيرَهْ وَهَبَتْ كَهْ مَيْتَ دَادَهْ
وَصَدَهْ كَفُونْ نَهَيْهَهْ اَزَهَجَزِيَهْ كَهْ جَاهِزَهْ بَاشَهْ مَرَادَهْ اَنَهَزَهْ دَانَ اَكَرْجَهْ
زَنَ بَاشَهْهَهْ آنَ مَيْزَهْهَهْ يَعْنِي لَكَوْتَهْ كَهْ اَزَنَافَ تَازَانَوْ بَاشَهْهَهْ جَاهَهْ
كَهْ اَنْسِيَهْهَهْ تَاَقْدَمَهْ بَاشَهْهَهْ لَكَنْ دَارَثَهْ تَقْبِصَهْ يَعْنِي جَاهَهْ كَهْ اَزَهَهْ دَنَ
بَاشَهْهَهْ آنَ تَاَنْفَهْ سَيَانَهْ اَسْتَهْ وَكَرْتَهْ قَدَمَهْ بَاشَهْهَهْ جَاهِزَهْ اَسْتَهْ بَاهَهْ
دارَثَهْ دَارَهْهَهْ آنَ لَغَافَهْهَهْ اَيْسَتَهْ كَهْ تَامَهْ بَدنَهْ دَاهْ اَزَسَرَهْ قَدَمَهْ فَرَوْهْ
كَيْرَهْ دَاهْ بَلاَهْ شَيْبَهْ تَوَانَهْ بَسْتَهْ وَكَهْ هَرَسَهْ تَامَهْ يَافَتَهْ نَشَدَهْ قَصَارَهْ
نَاهِيَهْ بَرَاجِنَهْ يَافَتَهْ شَوَّهْ سَيَهْ بَسْتَهْ هَدَهْ دَانَ زَنَهْ اَزِيَادَهْ كَهْ دَنَ
جَبرَهْ یَعْنِي وَآنَ نَوْعِيَهْ اَزَلَكِسَهْ كَهْ درِيَهْ مَهْ بَاغَهْهَهْ اَكَرْنَبا شَدَهْهَهْ
آنَ لَغَافَهْ دَيْكَهْهَهْ بَهْهَهْ كَهْ رَاهَهْهَهْ بَهْهَهْ رَاهَهْهَهْ بَهْهَهْ طَولَهْ
آنَ سَكَزَهْهَهْ بَيْمَهْ شَرَعَهْهَهْ بَاشَهْهَهْ عَضَهْهَهْ اَنَهْ بَيْكَهْهَهْ بَيْمَهْهَهْ دَرَهْهَهْ
وَسَسَتَهْهَهْ نَهَيَهْهَهْ مَقْعَدَهْهَهْ لَغَافَهْهَهْ كَهْ بَانَهْهَهْ بَسَتَهْهَهْ بَاهَهْهَهْ دَهْهَهْ

لَا يَنْهَى مِنَ الظَّلَبِ فَإِنَّ اللَّهَ عَلَى الْأَحْيَاءِ مُذْكُرٌ طَمَعَهُ
فَعَلَ مَالَنْوَيْتِ دِيرَقٍ

نیت پنهان حدث کند و اعضا می خود را بخواهند پاک حشمت کند یا سردو ن
نماد و ش بشوید و اول حبره یا لفافه بدل آن پس کند و فریره برآ
پاشد و آن بوسی خوشیست که آنرا سا ویده باشند و شیخ بزم الله
اید العاقیم رحمه الله علیه در معترض تفسیر فریره باین فرموده و شیخ
ماهیت پیش و صفاتیاران نموده و بعد از آن ازار بر بالایی پین
نامه
و اگر نیت زن شد اول لفافه بدل آن پس پزد و بعد از آن
جبره بر بالای آن ببران فریره پاشد بین حفظ که مراد اینجا کامرا
بر اعضا می خفت کانه میت مالد بن کرد که داشت بس خود که از برای بستن
را اینها میت ایست قدری پنهان بران نمود و فریره بران ایشاند و بزر قل
و در بریت پنهان فریره پاک شده نمود و بر قبل زنان پیشتره حکم را نهای
بهم نموده بس میزد و پس قیص اور اپو شاند و یکی از جرمیتین
از جانب را ایست او نمهد جس پیده بیدن و چنین کرد نهاد و یکی دیگر از

جانب پا او نهاد از زیر خنجر کرد و نیمیان نیص و ازار و پنهان بر مرد
چند و در آنجا ر صحیح وارد است که تا آنها هر باشند و فرع غرق
از ازان میست میباشد و بسیار عالم برسید این چند و طرف شیب و مال
آن کند و در پیش هر دو طرف از زیر حنك او پر و نکند و برسید
او از اذاره و بعد از ازان او را در از زیر حنك خنک خانجیب میت و نهاد
جنگ و یا باید که بدل آپت د طرف همای سرمه دواز سرمه پایا بین شنید و کر
خانجیب میت بعد از تکین از میت پر و نکند اکر جین او رسیده باشد
و اکر بکف اوز رسیده بین که اگنکه بقیر نهاد و شوار بیاشد احراز از اذار
که باب می شوید بس این حنکام چند آن محل از کف اوز عینه از نهاد و کر
چدن نیز موجب تک و بی اپتری میت شود بمنان که زاند که
معجزه اپت و ستج اپت اعلام بمنان موت بمرن و تریع خانه باگم
بر داشتن ابتدا طرف رهیت کند از باهای سطح رهیت آن لغزیده

اَتَرَكَ مَا نُوِّيْتَ فَإِذَا فَعَلْتَ فَتَصَدَّقَ بِمَشْفَالِ فَضَّهَا وَمِنْهُ

مِنْ طَعَامٍ

اع
مکن کاری را که قصد کرده پس برگشته که یک مفترضه و به یک شمار
نقره و یک چهار یک کندم

داشته باشد بخاید و سرو پای بر منه پازد و خوش میت بنامد
اگر که میت زنی باشد و یون بقیر فرورد و بکوید اللهم اجعلها
در فوضة مرضی لاصراحتن ولا يجعلها حضره
من حضر المغار و چون میت را فوکیرد بکوید بسم الله وبالله
و في بسم الله و على ملة رسول الله اللهم اباتت
و قد صدقيا بكم اذ هذاما و عذر الله و رسوله
و صدق الله قد سوله اللهم زدني ايمانا و تسلما
و دعیست که میت را در قبر برداشت را پت وزباند و پستج است
اگر که کفن را از جانب بالا و شیب بخاید و چنین از تربت شریفه
چیزی علی صاحبها افضل الصلة والسلام در زیر روی اندند و
تعین نمایند و بکویند پس از اکن خشت بر در لحد چند یافلان
ابن فلان اذکر العهد الذي خرجت عليه من

بس طرف پیان از شیب بس طرف، ابت آن از بالا و چون خجازه
کویند الحمد لله الذي اجلح على من السوال الخصم و ایست کفر
آن مقدار گنبد کبوسی میت را بپوشد و بعد از ازگندن دو گاه
و پسح است که بقدر یک قامت باشد و لحد تصل ابت از شن و طلا
که چون بته قبر رسید از جانب قبله موضعی گنبد درازی و پهنا آن
آگه میت را در ان تو ان خواهند و بلند میان بقدر اگه او میز
تو اندشت و شتاپت که در تبریل جویی بگند جانکنست
در ان تو ان نهاد و بالای آن تو ان پوشید و اگر زیں سپت باشد
و خوف آن باشد که فرد آید شن اصل است و خجازه مردانه از طرف
پاس تبریزند و اند کی صبر نند بیش و دفعه بخار قبر رسید و بد
یکم تبریزه برد از جانب پرمنیت وزبانزاب پس تبریزه از طرف
قبله و پکد غذا ایشان اعرض فرد برد اگر که میت را در قبر من نمک کر

کن رضا بقسمه الله تعالی و لا تتع

د اول الدین شهاده ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له وان محمد اعبده ورسوله
وان علي امیر المؤمنین و الحسن
والحسین و باقی ایمه ذکر نهاد بس بکویه
ایشک ایمه اهدی الابرار دشت برادر محبسته و بکویه
الله یعنی صلی وحدته والذین وحشته وارحمه
غیر سنته واسکن اليه مزخمیتک رحیم نسبت
بهم عن رحمة من سواك واحشر مع من کان بتوکله
واز پایمن قبر پون آید و احسان که حاضر بشدت است پریش
دست خاک در قبر ریزند بکویه انا الله وانا اليه راجعون
و خاک بران انبارند و قبر امریع سازند و قبر بعد جهار نخشت
بلند غایند و آب بران ریزند و ابتدا از پیش سر غایند و پکر داشت

راضی بر اش قیمت خدمتی عطا و خود را منتقم می نهاد

بر وان شو و شروع کن در کامنکه اراده کرد و غمین شو و گل کن
بخدمات

محمد کتابخانه
کیانی

سُرْ فِيمَا تَوَجَّهَتْ وَلَا تَقْعُدْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

و پرسش بعد از سر و راست و پرسش کشیده باید با خود برداشت
بر سعاد پیار نهاده و عاکنده از براحتی او و زو و برجیزه و مکر پیار تمام
تو قص غایید و پیار نطن خود را به پروردگار خود فوب کرد اند در همه
قدسی وارد است آناعتدل ضریعه بدری و من نزد کمان شده
خود مبنی ووصیت نمایید و متولی امر پیار ارتقا اهل اوسود و کل
شادیین و اقوار بایه علیهم السلام و زمان حضور موت تعلیم
او نماید با کلمه کمود

الله و اشهدان محمد ابا عبد الله الحسن و ابا عيسى الحسين
خلیفته مزمعه ثم الحسن و الحسین
ما آخرا بید و محین کلات فرج لا إله إلا الله الحليم
الكبير لا إله إلا الله العظيم سبحان الله رب
السموات السبع وما فيهن و ما بينهن و ما سلطنهن

لله الحمد لغیر سعاد عز هن افقده لغیر حسنه
ینی یکدیه مکننیه را بیرهار از نزد این شخص ببس بسیاری که جمهه او
تعقیق کردند و اکر دشوار باشد میست را به بزرگانیدن او را سکنی
تا درآب فزو رو دیا در پیری نهند و را کشند دا آب روی اولیله و
پستی است پرسش اهل میست چون مومن باشد پرسش از ذهن و بد
از ذهن و در ان ثواب بسیار وارد است و ثواب پرسش بجز خود
نزد صاحب مصیت حاصل می شود و جایز است که میست مومن باشد
و مکر و عاکنده از براحتی او میست مثل عظم الله اجر و غفران
اقفل اپت و کافیست آجر کله و جایز است اپت اغل میست بعد از ده
بکی از مشاهد مشرقه کامنکه موجی شله و تصور در اعصابی او شود
تکلیف پستی اپت پیار را صبره عدم شکایه و اذن و ادن پرسش
کشید کان در و میست وارد است که دعا پیار و پرسش کشیده

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَيُنْفَعِهِ إِذَا نُوَبِّتَ خَيْرًا أَفْعَلَ

بران تو ان نفو دلی قیدی لازمی بخوب آب ز عفران و آرد که میزد
ز عفران آرد لازم است در خدمتی بس کر قلی باشد یعنی بکرمه
بخدمه ملاقات نجاست بخپس میشود اگر بد مقدار و این خنثی شش شده
لیکن پاک می شود برخیش کری آب بران پکند فدوی یعنی بحسب عقیق
گرایی آب پکبار ترخسته شد اگر بد در واقع مدرسی دران متضور باشد
و کراست که هر چیز از طبل و عرض و غیر آن سه و بیم و نیم پسدو
الخلفه باشد بنگذاری گیر مجموع پهل و دود و جب و هفت شن و بیهی حمال
شود یا هر ناز و دلیست رطبل عاتی باشد و سرر طبلی صد و سی در متر
و سر در جمی شش دانت و سر دانه تی تیست دانه جو میانه دکر بخپس
شود الالا کا سی که متین شود کی از اوصاف مذکور که آن رنگ و طعم
و بیوست نجاست متغیر شده و پاک می شود برخیش کری پکند فدوی
اگر زیل شود تغیر او والا کری بکرمه بخوبی تازیل شود و آب جاری

کیم کار خرگرد ده است هر کاه قصد کار فریز کنزا بسته بگین ۴۷

ارجوالله فهذ الامر خیراً

که من بنی داشته باشد حکم کرد اگر بکثر پرسی سبک تغیر شود
بنجی شود تغیر و مابعد او اگر کمتر از گذاشت و آن تغیر طول عرض و
تغیر فوکیره و پاک نشود بنزه ای تغیر و آب اندک که در جو صهای خام
کامی که متصل باشد بکسر حکم آب جاری دارد و آب باران در صین پارید
محسنه نیز آب پاوه بنجی شود تغیره نموده علاقات بخاست بردن
اصح و پاک می شود بکشیدن آب آن تازه ای شود تغیر و ای هم و آب
می شود کامی که متعدد باشد اسپه تعالی آب بنا کن یا گلخانه یا سنت بیل
یا زین فوره و کچ قل از چخن بشرعاً اندک پاک در میان بشده و صفت درسته
و پوسته داشتن آن بر زدن و پست بر خاک آینه شم بدلاً من افضل

أو الفصل لاستباحة الصلوة لوجوه قوله الله
تم مکنم بدل از وضو یاغل از برای استاده نماز برای اندک ذاته
قرابة الـ اند و صد و دست بر زمین دن و منج کردن به دوکف د

پشانی را از آخر پستگاه موی سرتاطرف بالای پنی و اگر سپن
که مرد طرف پشانیست و گردنی باطن شیب منع نماید اوست
و بکف دست په پشت دست را پست ارزند که مفضل کف دست بعد
تار سندکستان سمح نمودن و بکف دست را پست دست په بخین
و موالات معنی از پی یکدیگر سمح کردن و در عرب برنج نمذکور نکا شتن
و اگر یعنی بدل از وضو باشد یکنوبت و پست بر زمین زدن از برای ای
پشانی و دسته اکبر بدل از غسل باشد از برای هر یکی از پشانی
و دسته ایکنوبت و اگر بدل از غیر غسل جنبت باشد و یعنی کردن
یکی بدل از وضو و یکی بدل از غسل ^{و حیثیت کامی که آب یافت نشود}
آن یک تیر پرتاب در زمین نامحوار و دو تیر پرتاب در زمین نمودن
و جایز ایست کمیل شستن در طلب آب بشرط عدالت کمیل و اگر بخوبی
برست آید باید خرید مردمیست که از کاظم علیه السلام پرسیدند که اگر

ازْهَدْ بِمَاحَدَّثَ يَهُ لَفْلَكَ أَتَ فِي النَّهْدِ رَحَةَ
وَالْمَقَاعِدَةَ

حر بیع میا مث بجز نکه دولت پنخوا هدید رستمک در ترک حیرص
دار زرو ما حاجت حاصل است و قافعه عزیز است

بیکشید و افراد را وزیر و بالا شود قبل از نکه دو بر آن برو و یادو
شود **هـ** فقاع و آنچه سیست که از آب جو می کیرند و تندی پدایش
جنان که در ظرفی که پست بجوش در می آید و در اخبار بطریق اینها
علیم اسلام وارد اپست که فقاع خمره بجهود است یعنی شراب پست که
آزاد نمیدانند و آنچه بر که در بازارها می خالغان مذکوب این علیم
آن فقاع نام می کنند و می فردند چنانچه اپ و دو صیست اینها
از آن که از نکه تحقیق معلوم باشد که اصل آن از آب جو پست **هـ**
از آن بجاست از جامد و بدنه بر اینها و طوفان و دخول مساجد
کاسه بجاست بمسجد رسایست کند آباب مطلق یعنی پاک پاک نکنده خان
کندشت و لا بدست شستن جامد و بدنه دو نوبه و فرشدن جانبه
آب اندک باشد لازم بول پسه شیر تواره که طعام مقابل شیرخواره
که رینه آب بر اکن فیست و آبی که در میں پیشتن بجس جدا می شود بجست

باید آنقدر آب که بآن وضو سازد بعد در هم یا سرا در هم داده شود
باید ش خیر فرموده باشند مثل هنافاشتریت و توپنا
ینی مراثی این مر پیش امد بس خریدم آب و وضو ساختم و اهنجایش
و ه اند اول بول دادم غایط از حیوانی که کوشت او حلال نباشد
برون مرده چهارم منی **هـ** خون این مر سه از حیوانی که چون
اور ایزیده خون او بقوه پرون آیده رو اون شود ششم سک
نوك سهم کافردم او کسی است که اهل اشرهاد تین تغایر یا اصری
از ضروریات دین انکار کند یخو خارجی که حفوج بر امام عادلی
نماید و ناصبی که اهل اشاره عداوه اهل البيت می نماید یا انکاری
ایشان میکند و معنی که نسبت بنت یا الویتیه کلی زایده می نماید
هـ هشتم هر چیز که مست کند و در اصل مایع معنی شک باشد چون
شراب نه آن که آنرا شک پازند هم عصیر است معنی آب اگر که

و ظرفی که سک یعنی سیده باشد یکنوبت اول بخاک باید مالیده و دو نوبت
دیگر بباب باید شست و ظرفی که خوش یعنی سیده باشد باید بخشش در آن
باشد و یا سراب در آن بوده باشد هفت نوبت بباب باید شست
هر آن اسپشیا از بول منحر است و آب در اخبار وار و است
که **لَيَرِيلُ الْمَلَكُ الْأَكْبَرُ** زائل غیاز و بخاست آبر **الْأَلَّا**
و مخین اسپشیا از غایطی که بعدی از غنج بصفحین کرد و باشد و خست
در غایط غیر متعاد میان پرسپکت به فخری پاک خوش که کند و بخاست با
اکر پاکی حاصل شود و لا اسپشتره و میان آب و مخیر است میان آنکه
پاکی از آن سه چیز که بآن اسپشیا میکند یک صفو طهارت کند و پاکی دیگر
دیگر و یکی اصل غنج و میان آنکه یکی پرش صفو را است نه علیا
و یکشند تا آخر آن و یکدیگر اند بصفحه کعب و یکشند از آخر آن تا پیش آن
و یکشند تا آخر آن و یکدیگر اند بصفحه کعب و یکشند از آخر آن تا پیش آن
و یکی دیگر پرش صفو جب نهد و بخان کند و یکی دیگر بر میان نهد و یکشند

سکن بسیار خاچت خود بعون الله تعالیٰ کاه در روا
شود بر در تولید نمی شود و تمیل از کسر مکراز خود تعالیٰ

جنگلک مرد و طرف را سچ کند و دھیست که عورت را از ناظر خود مرمی
و ناظر غیر خود طفل نداشته و دیوان زدن این کس هاست و لکیتک این سیاست
اگر شوهر نداشتند باشد و حرام است روایتی پیش تعلیم کردند در
بول غایب کردند سنتی است اسریه از بول باش کن از مقعده عالی پیش
س نوبت بهشود و تصفیب تا حشف که سرتیپ است س نوبت و تخفی
کند و اگر آب یافت نشود جهت صحیت نهاد آنچه از این بجا است در ان
شرط ایست و حیثیت که بول انجزف یا گاک یا شل آن حمک سازد
مرا عات و قت اول وقت پیش زده ال اهاب است و معلوم می شود زدن
بزماید سدن سایه سر پیز در جانب مشرق داده و ق پیش فرا
از ناز پیش ایست با تامی اعماق شرط و آن اقل آنچه دحیثیت پیش است
مکلف و مختلف می شود این وقت نسبت با سر کاف مانند هزار بعصر که از
پایانم و آنکه او را تمام شرط از طهارت داشت این بجا است و غیره حصل

اجع خاچلَكَ فِيمَا افْتَ فِيهِ

لَا تَقُولَ أَمْلَكَ فِي الدِّنَاءِ فَاتَّا مَوْتَ قَرْبَهِ

ترَاطَلَ عَمَلَكَ دَرِدِيَا بَرِسْتِكَمَ كَزَرَدِكَارِتِ جَمَعَكَنَ
خاطِرِ خُودَه درِجَزِيكَ تُورَا حَاصِلَتِ

برِخَصَنِ وَخَصَنِ مِي شُو دَازَ آفَرَوْتِ بَخَصَنِ بَعْدِ رَا دَاعِي آنِ بَارِكَه طَ
بَنَاكَه صَلَمَه شَدَه بَيَشَه وَقَتِ صَحَطَلَوْعَه آغَابَ سَرِغُورَتِ بُورَتِ
مَرَدَ قَبَلِه دَبَرَاهِيَشَه وَآجَنَه بَنَانِيَا يَشَاهِيَشَه وَعَورَتِ زَنِ وَخَشَنِيَ
جَعِيَه بَرَنِ اَوَسَتِ غَيْرَه اَزَرَوْهِيَه سَرَدَه كَفَه دَبَتِ تَاهَدَه كَه كَضَلَه
دَبَتِ اَسَتِه وَسَرَدَه قَدَمَه اوَتَاهِيَه خَصَلَه پَقَه كَه كَيَزَه كَه تَاهَمَه اوَنَه
جَاهِيزَه اَسَتِه كَه سَرَنِپَه شَه وَتَجَنِينِه وَخَرَنِيَانِه اَنَه كَه درَنَاه تَونَه پَه
بَاهِيدَه كَه مَنَصَوبَه نَبَادَه وَبَوَسَتِه مَيَه نَبَادَه دَبَسَتِ غَيْرَه ماَكَلَه الْيَهِيَه
وَنَه مَوَاهِي دَنَه پَشَمَه اوَنَه بَرَشَمَه اوَالَّا پَوَسَتِه وَپَشَمَه خَزَه كَه جَيَه
چَارَ پَاهِي بَحَرِيَه كَه جَوَنَه پَرَوَنَه مِي اَندَه اَزَجَه بَحَرِيَه مَيَرَه وَمَدَه اَنَه پَاهِي
بَرَه مَه بَاحَه وَالَّا پَوَسَتِه پَسَجَابَه بَرَسِيلَه كَه اَهِيَهه وَآجَنَه بَه كَه اَطَلاَه
اَسَمَه يَشَمَه مَحَضَه بَرَانَه كَه كَيَنَه كَه اَبَرَشَمَه پَتِه حَوَامَه اَسَتِه
وَخَشَيَه رَاهِشَيَه اَنَه كَه درَجَلَه جَهَبَه وَضَرَورَتِه بَجَونَه رَغَشَشَه

يَا بَجَنِيَه بَاهِلَقَاجَه كَيَه اَزَشَرَه طَهَه هَاهِلَه نَبَادَه وَقَتِ فَضِيلَه شَيَنَ
تَاهَانَه قَتِيَه اَسَتِه كَه سَاهِيَه سَرِچَرَه شَلَه آجَنَه شَوَه غَيْرَه آنَه سَاهِيَه سَرِچَرَه اوَه
رَهَواَلَه مَيَه بَادَه فَضِيلَه شَيَنَه تَاهَانَه وَقَتِيَه كَه سَاهِيَه سَرِچَرَه شَلَه
آجَنَه شَوَه دَأَوَلَه وَقَتِ شَامَه فَقَنَه سَرَنِيَه سَرَقَتِيَه اَسَتِه اَزَبَالَاهيَه سَرَه
بَجَنَه مَغَربَه دَأَلَه وَقَتِ خَصَنَه فَرَاغَه اَزَهَنَاه شَامَه اَسَتِه باَشَرَه طَهَه
آجَنَه وَاجِيتِه نَسَبَتِه باَهِرَه كَلَفَه جَاهِيزَه كَه شَتِه وَاضَلَه قَدِيمَه شَامَه
بَه فَقَنَه سَرَنِيَه هَهْرِيَه وَتَاهِيزَه خَصَنَه اَزَانَه وَمَهْدَه مَيَه شَوَه وَقَتِ فَضِيلَه شَيَنَه
قَارِئَه شَه دَأَوَلَه وَقَتِ صَحَطَلَوْعَه ثَانِيَه اَسَتِه كَه رَوَشَنَاه درَعَصَنَه
پَنَه مَيَه شَوَهه وَمَهْدَه مَيَه شَوَهه وَقَتِ فَضِيلَه صَحَه تَاهِدَه اَشَدَه سَرَنِيَه سَرَقَتِيَه
وَدَيَكَشَه وَقَتِ پَشَيَنَه پَسَيَنَه تَاهَدَلَه وَقَتِ شَامَه باَهِدَه جَهَبَه تَاهِدَه مَيَه شَيَنَه
بَه پَسَيَنَه خَصَنَه شَوَهه اَزَآفَرَه وَقَتِ بَه پَسَيَنَه بَعْدِ رَا دَاعِيَه آنَه باَشَرَه
جَاهِيزَه كَه شَتِه وَقَتِ شَامَه فَقَنَه تَاهِفَنَه شَه باَهِدَه جَهَبَه تَاهِدَه شَامَه

لَا تَكُنْ فِي مَنْ خَالَفَنَا فَقِيلَ لِلْحَمْرَةِ إِنَّا نَشَاءُ اللَّهُ
لِتَلْيِفِ دِبْرِ عِبَادِهِ

قرمنا کے مباش در کاریکه اراده کردہ انت الشیعی درین
کار خیر حاصل است بد رسیدن که خدا تعالیٰ مهر بابت بررسینه کانه

که در سفر زندگی زا جزای آن بخوبیز تو ان خود که کعبه در ایستادن صورت
که شد **کنم** بس که معرفت قبل بخرا بی که معلوم بند فرموده با
وضع مصلی معلوم شود اصولاً در آنجا اجتماً و جایز فیت و جایز
اعلیه قبول بلاد پس از آن و قبور ایشان بشرط اکن غلط ایشان معلوم باشد
لیکن جایز است اجتماً و قبل ایشان بطرف راست یا پشت
کردن آن بس که بنده که داشت معرفت قبل معلوم شود و حیث است
و بن یعنی صاحب شرع معین فرموده بس ^{۱۶۱} اهل ع
عبد و احسانی که بر توجه ایشان است آن است که بعدی و آن پستاره است
روشن که میان او و فردی دیگر پستاره است کوچک از دو جا
مشکل کنم که بعدی هر کار است و فردان دنبال آن و در شباز و زی یکدیگر
عام میکند پیر امون قطب پس و ش راست انداره کار کی در غایت
انحطاط باشد و فردان در غایت ارتفاع پیر عکس مغرب آنقدر یعنی

رجایز نیست ایشان نماز دران و اکراطلاع ایشان اپشم مغض نگشته
بران بکو کویند که از اپشم اپت و غیران یا اسم غیر اپشم بران
اطلاق کند جایز است ایشان پوشیدن آن نماز دران صحیح است
ایشان را و محبین حرام است ایشان پوشیدن طلاق جایز نیست ایشان
نماز دران و نماز را جایز است پوشیدن اپشم و طلاق به حال و حیث است
ایشان نماز دران نمکان نماز و حیث است که بساج باشد و پاک باشد
از بحکمی که متعاری شود بصلی یا بخواهد محوی و باید لیکن موضع بحمد
پشان زمین باشد و انجاز زمین روید و حسب عادت خود دلی
پوشیدن نباشد **پس** بحسب سجد و رتبه شریعه حضرتی علی صاحبها
انضل الصدور و ایشان **پس** میں کعبه مصطفی است نیست با اینکی
مشابهه تو اند غود بی مشق بسیار و جهت است پشت با اینکی که
دور باشد بر قدر اصح و جهت خطا است پستیم پس از کعبه از دو طرف

اعمَّ الْحَرَقُ وَالشَّرُّ لَا يُؤْنِدُ حَرْزَ قَلْكَ وَتَكُونُ فِي هَدِيدَةٍ
الْدَّرَخِيَّاً

۵۹

تعلیم شخصی عدل ناید عارف بعلمات مجرماً جهادیاً از تصریف آنها
احداء نازل و رکعت آن فریضه یو می نجت پیش و پسین
وشام و ختن و صبح مرکیک از پیش و پسین و ختن چهار
است در حضره و در کوت در سفر و شام در حضره و پیغام پر کوچت
و صبح در مردم و در کوت آنها یو میه سی و چهار رکعت اپت
از برای پیش قبل از پیش و تاسیه هرچند آن شود غیر سایه
وقت زوال و سشت بعد از آن از برای پیش تاسیه هرچند مغل
آنچند شود غیر سایه وقت زوال چهار نهان غرب بعد از آن تا عذر
سرخی همزبی و در کوت نشیپ که آرا و تیره تو اندیده از ختن
تا نصف شب و آن پیک رکعت چهار بست و سه کوت نازد شب
بعد از نصف شب و سرچند بصیر تر و گیر باشد شواب آن پیش است
و در کوت بعد از آن نیاز شفعت و یک رکوت لغزند نازد و ترا طلوع

موضع عذوب آشاب در وقت طلوع و باول حل و میزان بر دست
را پست و شرق اعدال بر دست پست چب و هکیس آین علمات مقابل
اهل عائین است و علاقه اهل شام انجمن که بنج ایشاند آپت که بکرد
جدی ابر و دش چب و سیل از وقت طلوع میان مردم پشم و در هات
عذوب بر حیم را پست و نبات نعش را زده غایب شدن که غایت
الخطاط او پست دلپیش کش داشت دعا کس آن علمات اهل عین است
دعا است اهل مغرب آپت که بکرد اند شیار ابر دست پست را پست
عیوقب دست پست چب و جدی را بطرف چب روی و هکیس آن علا
اهل شرق پست و اکر علمات پوشیده که دو در وقت بکند مر نازدی
چهار تو بست سرفوشی بجهتی که ارد و لای آنچه در وقت بجهت بجهتی از
جهات که میسر شود و طبیت آموضن علمات نزد حاجت بآن
و کریب بآنکه عالمی باشد و دشوار باشد بردا آموضن بآن پنبا

شتاب در کار یکم قصد کرده اند اند اند تعاشر مریا په

و در شام بدل بجده و پیشتن تو قوف بعذر غصی و ارد شده و دعا
میان زان واقع می پیشی بیست آنها ناز قیام اپت بخششی
که هر چهاری اپت او را پیش ایستادی اعتماد بر خضری اگر قادبا شد
والا بهر میان که نزدیکتر ماید بقیام و برآن قادبا شد بیست و دوا
در نیت قصد به تعین نماز پیغام فرض خدملا و دایا صفا و جوہ
یا زدب و قربت مثلا اصلی فضل الظاهر آن و قضاء الحجوبیه
قربت الله نماز فرض پیشین میکدار می باشد
برای آنکه و حیثیت قربت اله اند بعد از نیت تک پس از حرام اپت صورت
آن اند اکبر اپت بروزن اهل سید ازان قرات الحمد اپت و
نام در صبح و دور کوت اولی از بواتی نمازها بقرارت یکی نزدیک از عشره
باد جوہ تقدیم الحمد بر سوره و قصد به بسم اند بعد از الحمد بسوره
معینه نکر اند لازم شود اور اقرارت پوره معینه مثل نزد وغیره

صحح صادقی و در کوت نافذ صح بعد از نمازهای شبی باطلوع پری
مشرق و آن ایام ایام است اکبر بپشت اپت بمحین از مقدمات نماز
وتاکید بسیار در ان از اینه اطمین صدوات الله علیم وارد است
اذان حسین اپت اول جمار نوبت الله اکبر بعد از اذان مرکز
از لفظ اشهدان لا اله الا الله و اشهدان محمد رسول الله و حجت علی الصلوة و حجت علی الفلاح و سعی علی
حجت العلی و الله اکبر و لا اله الا الله و نوبت واقع می اذانت اند
اکند و نوبت از اول الله اکبر می اند و یکنوبت لا اله الا الله از اند
و دو نوبت قد فاعلیت الصلوة بعد از حجت علی حجت العلی می افزاید
پشت اپت فاصله میان اذان واقع می پشت بدور کوت این دور کوت
در پیشین و پیشین اکراز نافذ ایشان ماید جایز اپت یا بحمد اکبر
یا کامی نهادن یا پشت نیمیک سجان اند کفت یا پاره خاموش سه

لَا شَيْءٌ حَالَكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مَا تَحِدُّ الْخَيْرُ أَنْتَ اللَّهُ تَعَالَى

وَجَانِزِيَّتْ دَنَانِزْ فَرِيزِيَّيْ اَزْعَامِ اِرْبَجْ كَأَنْ سُورَةَ الْمُشَرِّقِ وَالْمُغَرَّبِ
سَجَدَ وَالْبَخْمَ وَفَرِيزَ اَسْتَقْدَمْ خَوَانِدْ ۖ وَجَبَتْ قَرَاتْ كَرَانْ بَادَازْ نَزَنْ
وَرَصْحَ وَوَرَكَهَ اَوْلَامْ وَخَضْتْ وَهَيْسَتْ خَوَانِدْ دَرَبَاتِيْ وَاقْلَعَنْ بَنْ
اَنْسَتْ كَرَشَذَانْدَ شَذَانِيْ رَكَتْ تَرَدِيَكْ اَوْبَاشَدَ وَاقْلَعَنْ هَيْسَتْ خَوَانِدْ
اَسْتَقْدَمْ كَفَوَرَبَشَذَانْدَ كَرَشَذَانْ بَاسَدَ وَوَغَيْرَهَ وَرَكَعَتْ اَوْلَيْ سَعَيْهَ
مَشْرُونَيَّتْ وَجَيْرَتْ دَرِيَانْ قَرَاتْ فَاتِكْ وَبَسَاجَانَ اللَّهُ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا يَلِدُ وَلَا يَبْدُو وَلَا يَنْبُدُ وَلَا يَنْبُدُ
اَسْتَهَدَانْ بَزَارِ سَدَدَ وَهَيْسَتْ آرَامْ دَرَانْ بَعْدَ ذَكْرِ وَابْ

تَشْوِيشَهَ اَهَدَهَ حَالَ خَوَدَ اَزْمَكَهَ خَوَدَ كَمِيلَدَهَ خَيْرَ اَنْتَ اللَّهُ

آرَامْ دَرَانْ بَعْدَ ذَكْرِ وَابْ وَآنْ مُلْكَهَ كَوْعَ اَسْتَقْدَمْ دَارِلِ بَسَاجَانْ
رَهَيْ اَلْعَلَى وَبَيْخَلَنْ اَسْتَقْدَمْ سَهَنْتَهَ وَبَرَدَشَنْ سَراَزَ سَمَدَهَ اَوْلَيْ
آرَامْ دَرَانْ دَارِلَهَيَّ بَعْدَ اَزَانْ تَسَدَهَ اَسْتَقْدَمْ اَزَعَقَبَ سَرَدَهَ وَرَكَعَتْ
وَآخَرَهَ زَادَهَ وَهَيْسَتْ نَشِيتَنْ دَرَانْ بَعْدَ تَسَدَهَ وَاقْلَعَنْ تَسَدَهَ كَيْيَ اَزَ
صِيفَهَ اَسْتَهَدَانْ كَاهَلَهَ اَلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَاسْتَهَدَانْ مُحَمَّدَ اَعْبَدَهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاقْلَعَنْ مُحَمَّدِيَا اَشْهَدَانْ لَا اَلَّهُ اَلَّهُ
وَاسْتَهَدَانْ مُحَمَّدَارَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاقْلَعَنْ مُحَمَّدِ
بَعْدَ اَزَانْ تَسَيمَ اَسْتَقْدَمْ نَشِيتَنْ بَعْدَ اَزَانْ وَاخْطَوَ اَنْسَتْ كَهَنْ سَلَامَ وَاَبْ
وَصِيمَهَ اَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَرَكَاتَهَ اَسْتَهَدَتْ
تَرِيلَ قَرَاتْ يَعِينَ اَنْهَارَ حَرَوْفَ دَاءَبَ اَنْ بَادَضَهَ وَجَمِيَّ سَوَالَ
وَسَعَادَهَ اَزَنْقَهَ نَزَدَهَ اَسْتَيَانْ دَارِلَهَيَّ رَكَعَنْ تَسَقَهَنْ پُوَّ

سُلَيْطَلَّ عَمَانُوْبَتِ اَنْ تَعَافِ عَوْنَى الْعَدِ مَادَمَ فِي عَوْنَى
اَنْفَهِ

باری تعالی و دعا و تعیب نمازها فضل تسبیح زیر است علیهم السلام
و دعا و طلب آمرزش و سجده سکرمانگز پیشانی بر زمین نهاد
روای اپت بس و می بس باز پیشانی و بکوید آنچه منعویست
از دعا و شادیا یعنی آن قدر که تو اند و درین فضل بسیار از آن
محترم علیهم فضل الصلوات وارد اپت داش جمله نمازهای وابس
نماز جمعه اپت و عیدین و آیات و طواف و امنات و غیره و شیوه
آن که عده اپت و میمین و نماز جمعه دور گوت اپت بدل از شین
و واجب میسو و بجذب شرط حضور امام معموم یا نایپی که او را بعینه
نصب فرموده باشد و مکلف برکل آن ائمی شود و منعقدی شود
بحضور نایب غبت که فیمه امامی عدل جامع شرایط فتویست یعنی
داین سکنام مکلف مخیر است میان کذارون جمیع و ظهر و برکل جمیع
آئم نمی شود اگر بد افضل آنست که جمعه بدل ظهر کذار و عذر دکر لغز

ساز رکوع بالا آور و سمع الله المحمد و قبل از فرضیت از
برای بجود تکریت و تجنبین جوں پی از سجده اول بردارد یعنی
سرد و سجده این دعا خواهد رفت اغفرانی و انجمن و ایمان
و عاقیلیتی اینه ما اشرفت الماء مزخر فقیر
و تکریت از برای سجده ثانیه قبل از دو تائی شدن و چون خواه
که بر کتفی دیگر بر فریز کفمن بخواه اللہ و فتویه اقوه و اقعده
و در تکریت مذکووه سپتماکوش برداشت و قنوت در رکعت ثانیه بعد از
قرارت و پیش از رکوع خاصه در نماز جمیع و نظر کردن در قیام بمحاجه
کاه و در رکوع عالیم پاییا و در حال قنوت بکف دست و در بجود اطراف
چین و در پیش از رکوع عالیم پاییا و در حال قنوت بکف دست و در بجود اطراف
امکن شتابم پیشنهاد و در رکوع بکار ران ازو و در بجود مقابل کاه را
نشپتن بر اینها وزیاده کردن بجز کرا و اجب و در تشدیشانی

درین کار خیز و خوش شایع صراحت از شاعر

۵۷

جهوکن اجابت تا خیر خطبین از صلوات وقت آن از طلوع فنا
جاعت
نار زال و پسح است کاسی شرایط و جوب موج و نباشد به شاه
اگر امام نماز صلاحت آن داشته باشد که باداً بعد از نماز بآنکه امامی
عدل باشد و نیت آن هم جون مجامعت است الائمه بدل جمهه عید کوید و اگر
نمی‌شود
و جویب حصل نباشد بدل لوجو بالند بایکوید و بفارسی از زیر ایام
رسخ است که زارون این نماز در صحراء در کرد و سجده بر زمین کرد
و شخص موذمان الصلاة پس نوبت و خوردن پیغمبر شیعین قبل
فرزون در عید فطر و بعد از بازگشت از نماز در عید اضحي از اپنی
که قربان کرده و مکری شخص در فطر عیب چهار نماز که اول آن شام ب
باشد و آخر آن نماز عید و در عید اضحي عیب پانچه نماز اول آن
روز عید آنکه در منابع دغیراً عیب و نماز بآنکه بکوید اللہ
اکبر اللہ اکبر اللہ اکبر لا اله الا اللہ و اللہ اکبر الحمد لله علی

یاز ماید و تقدیم خطبین جائز نیست که میان دو محل که نماز جمعه کند از
کمتر از یک فرشت باشد و پردون میرود وقت جمود کبر دیدن سایه
هرچهار میل آن غیر آن سایه که در وقت زوال دارد و پا قطبی شو
از بند و زن دکور و آنکه در غایت پرستی و لکن که برآ
رفت و پس فردا نیک پیش از دو فرشت در رباند و نیت حضن
کند اگر امام است ^{اصحی صنعت الجماعة اماماً اذا لم يجده}
قربت ^{الله} نماز جمعه بکند ارم باما است با ابرای آنکه
و احیت قربت ای اند و اگر ماموم باشد بدل اماماً ما موما کوید و نماز
عیدین و در کرعت است پنج نماز یونیت الائمه بدل که پیش زیاده میشود
قرات رکعت اولیه چهار کمپر بعد از قرات رکعت ثانیه و در این
بعد سه کیک ازین کپرات قوت و معین نمی شود لفظ قوت یکن
از اهل مت علیهم السلام افضل است و اجب میشود نماز عیدین شرط

لَا تَجْعَلْ فِي هَذَا الْأَمْرِ وَقْفًا بِالْوَقْتِ وَاللَّهُ
رَحِيمٌ بِالْعَبْدِ

ماهه کناؤله الشکل ملئا و در عید اخجی زیاده کند و رزقنا من
بهمجه الاضلام هزار بیات و آن کسوف پس اپت چوپ
قرمز زده و سرمه ای تاریک کنده کرسیا می یازردی با آن باشد و پوشش
مردم از آن سند و غیر آن از افواهی اپسانی در گفت اپت مثل باز
یو میه الا انکه در مرکعتی نج رکون کند و قراءت نماید الحمد و پوره قبل
رکون اول مجتبین در باتی در کو غات اکرسوره تمام کرد و باشد در
قراءت سابقه والا احتمام سوره نماید یا قراءت بعضی دیگر از آن کند و با
که قبل از رکون نخشم دم پوره تمام نماید و بعد از رکون نج در کو خود
و دم در گفت شایسته بسجد و رو دو نیت جتبین کند مثل اکرسلا کرصلو که پس
باشد اصلح صملو الكسوف اذاء لوجو به افراده إلى الله
نمایز کسوف میکند از ارم با ابرای انکه دعایت قربتی الی اند و وقت آن
حوالی یعنی اکشایت و نماز جمود عید را تضانیست و نماز پشیں عرض

جمع باید کذار و جون فوت شود و بمحبین ایت که را آیات نداشتند باشد
که سبب آن حاصل شده مگر اینکه عام قرص آفتاب یا ماه یا کرن فته باشد که
مکلام تضا و حیثت نواه و اندیمه این طوف دور گرفت
بر میته نماز صبح و مایکد بعد از طوف و قبل از پسی کذار و نیت
کند اصلی صلوٰة الطوفِ لوجویها فرقیه الالله نماز طوف
میکذارم برای کند و حیثت قربتی ای الله ای امانت اموات نیت کند
اصلی علی هدایت المیت اکرم و باشد و هدایت المیت اکر زن
وجویها فرقیه ای الله نماز برین مرده میکذارم برای کند و حیثت
قربتی ای الله ببس تکریب کوید و بعد از این اشهدان لا اله الا الله
وحح لا شريك له و اشهدان محمد ابا عبد الله و رسوله
بس تکریب دیگر کوید و بکوید اللهم صلی علی محمد وآل محمد
س تکریب دیگر کوید اللهم اغفر لومتند

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ نَمَا فَصَدَّتْ فَادْجُو اتْرِفَقَكَ فِي هَذَا الْأَمْرِ
اِنْشَاء اللَّهِ تَعَالَى

٧١
توکل کن بر خدا یت عاد دکار کرد قصد کرد همیشد که توفیق
بیاید درین کار انت اَللَّهُ

بند رقریه ای الله و سر نازی که نوت شود و علیت قضایان و
کمیادی شاید هر ۴۰۰۰ عات ترتیب فایده و حیثیت بس اکن ناز پیش
نوت شده باشد و بعد از این صبح اول پیش که زار و بس صحیح
دایا شاید ناز اخلاق پیکی از شر و طاقت که کدست و غل بسیار
و ضایعه غل بسیار آپت که اکنی که پنهان و در معرض از ناز داشته
تجویی ستاری دراز کبر سر بند و سکوت دراز بحسب حادث
نمایند که بند رکعت که زار و دشک در ناز و در کعبتی و سر کعبتی و در
رکعت اول از جهار کعبتی و کم کردن یکی از ارکان تہذیب که آن نیست
و تکریه اسلام و قیامی که جبت نیت و تکریه حرام است و قیامی که از این
برکوه میرود و برکوه مسجد تین وزیاده کردن یکی از ایشان و کم کردن
رکعتی یا پشت و متذکر شدن بعد از فعل که غذا و پسواستبل نماز باشد
چخون حدث و پشت یقید کردن وزیاده کردن کعبتی و بعد بد و حرث

وَالْمُؤْمِنَاتُ الْأَحْيَا مِنْهُمْ وَالْمُؤْمَنُاتُ
بِسْ تَكْبِيرَ كَبِيرَهُ وَلَدَحْمَهُ وَحَمَارَهُ عَنْ سَيِّئَاتِهِ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَلَدَحْمَهُ وَحَمَارَهُ عَنْ سَيِّئَاتِهِ
وَاللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَلَدَحْمَهُ وَحَمَارَهُ عَنْ سَيِّئَاتِهِ
بِسْ تَكْبِيرَ كَبِيرَهُ وَلَدَحْمَهُ وَحَمَارَهُ آیَهُ دَکَرْتِ مَدْبَرَهُ
اعَبْدَ از جهار مکند و بجهار از ناز پرور آید و اکر طفل باشد بعد
تکپیر جهار مکبید اللَّهُمَّ اجْحَلْهُ لِنَافِلَةِ يَوْمِ قِرْطَاطَهُ وَالْكَرْتَضَعْفَهُ
باشد یعنی اکنی که عناد نور زد و تابع یکی بعینه بناشد بعد از تکپیر جهار مکبید
رَبَّنَا اغْفِرْ لِذَنَبِنَا تَابَعْنَا وَاتَّبَعْنَا سَبِيلَكَ وَقَهِيمَ عَذَابَ الْحَمِيمِ
دَنْدَرَهُ وَذَرَهُ وَشَبَهَ آن باید که بر میته مژده عرب باشد بس از نزد کند ملا
که نیز رکعت نماز بکار از مسلم عربی امکن و حیثیت بیک تشدید پلام صحیح
و نیت جین کند ملا اصلی دلکفتیز لوچخو و بهم اعلیٰ تعالیٰ اللَّهُ
فریبه اَللَّهُ دو رکعت نماز میکند از مردم برای اکنی و حیثیت بس

قَعْدَكَ مَمَافُوتَ خَيْرَكَ الظَّفَرُ بِالْمَسْعَادِ إِنِّي شَا
اللَّهُ تَعَالَى

طلب نکردت تو پیغمبر اکه قمده کرده بهتر است از بر قوچمین
مارا همیشه بسعادت از نت السعما

کند غیر پیش از زیر اکه ترک و بمحده بر عیانی در یک رکعت سبطل نهاد
و ترک یک بمحده اکه تند کر شد و محلش باقیت باگذ سهو زبر کو عزمه
تمارک آن دعیت مع سجده پس و اکه محلش کند نشسته باگذ بر کوع رفته
بعد از نهاد تمارک دعیت مع سجده پس و جانکه خواهد آمد و محین کر
آرام در سر بر داشتن از سجده اولی و محین زیاده کردن داعی
غیر کن سهو و سهو در آنجه اسباب سهو و اجب شود لازم نمی شود پیش
محون سجده سهو و نهاد احیاط ابیس اکه در سجده سهو سهو کند لازم
اورا چیزی اکر شک در بعد آن کند بنابر پیشنهاد و محین اپت
نهاد احیاط و محین دایب نمی شود بر کشیرالپو چیزی متحقق نمی شود
کشره پیو باگذ سهو کند سه نوبت دیک فریضه میار سه فریضه متواتیه
جون چنین اشد بنامه بر فعل آنجه شک در آن کند اکه مثل ایجی اپت
و بر عدم آن اکر لخون سبطل اپت و محین اکر شک کند که آیا سهو ترک

یا پیش متكلم شدن که نه قرآن و دعا و ذکر باری تعالی باشد و بعد پیش
جوزدن آشیدن و بعد خنده به عنده کردن و تسبیم باکی نیت دکریه
باکی نیت جهت امور دینی و مهد و ایضی زیاده کردن یا کم کردن همچنان
از اجزای نهاد آنجه ترک آن عد او و سهو سبطل نهاد اپت آزار کن نهاد
آزاد و آن محبت جناب کند شد و آنجه ترک آن عد اسبطل نهاد سهو
جز و غیر کن و اجب خوانند و آن فرات و تیام محبت آن ویکی از دوچیه
جهد و شهد و تسلیم اپت بر تقدیر و حجاب اما خالی که مفسد نهاد نیت به
قسم اول اپت که واجب نشواد با چیزی غیر سجده پس و بعد از نهاد
و آن ترک و احیت غیر کن بغایوشی و تند کر انشود تا محلش گذره
باگذ بواجی و یک نقل نماید جانکه ترک فرات کند تا بر کوع و دیاترک
رکوع یا آرام در آن سراز کوع بردارد یا ترک پسر بر داشت از رکوع
یا آرام در آن تا سجده و دیاترک ذکر سجد و یا ترک پسده بر اعضا که
ست که

امْسَحْ نَفْكَهُ فِيمَا أَشْهَدْتَ إِنَّ مَحَا لِفْنَهَا سَعَادَةً وَذَلِكَ حَدَّهُ

منع کن لفک خود را در چشم کنیخوا به برستیگر خالفت کردن
باعث نیک بخشناس است و راحت است

سجده فراموش شده یا نشید فراموش شده میکنم یا صلاة فراموش شده
میکنم در غافل غض و آن فرضی که باشد تعین نماید از پیشین یا پیش
آنها با دبراهی آنکه و اصبهت قربت الی الله و اگر آن ماز در غیره وقت با
بدل و اقصاء نیشید یا میدارد و نیت و سجده سه بینی کند اینجذب
سجدة لله في الفرض الفلافي أداء لوجوهها فقيه الله
و سجده سه میکنم در غافل غض و تعین نماید با دبراهی آنکه و اذابت
قربت الی الله و بدل و اداء تضاکوید در غیره وقت و در مرد و سجده سه بینی
لشوا لله وبإلهه و صلوا لله على محمد وآل محمد
بس تشهدی خیف کند و سلام و هر واصح آپت که سجده پس و با
می شود بدرز یاده که خیر سلطان ز باشد و بحقان و احیی که غیر کن با
پیم سکد آپت اکرسک کند در بعضی از افعال غافل مخلش با
بیجانی و در دلاله متفت نشود اکرسک کند میان دور کوت و پسر کوت

و احیی کرد و میان بنا بر فعل آن نهد و چیزی برو و احیی من شود و دوم آنست
که واجب شود بآن ملائی و سجده پس و آن ترک فطحیت از واجب
و باید شاید قبل از زفوت محل آن مجنون کن ترک فاتح کند و بعد از قرآن
سوره یاد شاید و ترک رکوع کند و قبل از سجود یاد شاید و ترک سجود
کند یا نشید و پیش از رکوع یاد شاید بس باید و اپت که محل اینجذب
ترک کرد و مسنوز با قیست و بیجانی آورد و بعد از آن سجده سه کند بر
اصح و تمحیصی که ترک سجده یا تشهد یا صلاة بر بنی وال علیهم السلام
کند و مخلش کد شسته باشد باکنه برکنی دیگر اشغال کرد و باشد مشترک
بیجانی سجده کند تا بر کوع رو و بس بعد از تسلیم ملائی آن کند و سجده پس و
آور و حبین نیت کند انجد السجنۃ المئیۃ یا اشهد الشہد
المئیۃ یا اصلی الصلوۃ المئیۃ فی الفرض الفلافی
اداء لوجوهها فقربت الی الله

هذا الامر لا يجتمع على اضليلة اذا شاردت جماعة
فافضل ما اهم ذلك

بنانه بر سر رکعت و پیغین کر شک کند میان پدر رکعت و چهار رکعت
بنانه بر چار و در مرد صورت بعد از سلام میکرعت بر خاسته
رکعت نشیته نهاد اختیاط کند ابرد و اکر شک کند میان دو رکعت چهار
رکعت بنانه بر چار و بعد از سلام دو رکعت بر خواصیه اختیاط کجا
آورد و اکر شک کند میان دو رکعت و سر رکعت و چهار رکعت بنانه
بر چار و بعد از سلام دو رکعت بر خواصیه دو دو رکعت نشیته است
بجا آورد و نیت چین کند اصلی رکعة اختیاط ایا کر گذشت قلبا
یا بالا فی المفروض الفلاذ اکر در وقت باشد و تضاهر آنها
از وقت باشد اوج بنا یا لوج بنا قربتہ الی الله یکدرا میکرعت
دو رکعت برای اختیاط بر خواصیه نشیته در فرض فلانی و تعیین
با او ای اصحاب ای آنکه واجبست قربتہ الی الله و در ان قرأت فاتحہ
تشیعه بد اکر شک ترد و ای ای در طرفین بی رجحان طرفی و اکر کیمی

درین کار کم داشت ارسه کاه منور است کنر با جمیک که اقل بشه
پس هر چه کوینه ایسته میخواهد اور

ایشان رانچ باشد از اطمین کوینه و طرف مرجوح را و مکنطن
علم است درین مسائل بس بنا بر ان نهد و ملتفت نشود و بطرف دم
ید اکنکه واجب می شود تصریف از چهار رکعتی از نهاد یوسیه باشند و دو
از روی ایش بدو شرط سفر و خوف ای اسفر شرط آن مستث ایست
قصد مقصدی علوم دو م مسافت و آن هشت فرخ ایست از لفڑ عما
بلد متوسط دا ز آخون محلا ز بلد عظیم بمحبوب صردا ز آخون علی موضع
خیمه و خانه ای پاکس نسبت با صحرائشیان و سر فرنگی سیل
و سر میلی جبار سزار کز و سر کزی پست و جبار اکنکش و در اکنکشی
محفت جو متوسط بعرض و مرجوحی هفت مواد موئی مسیان غیر مده
و اکر چار فرخ بباشد و در نهان و زیان بشغلان بآن راه بخت نمایم
حکم هشت فرخ دارد و اکر شک در مساقه داشته باشد کافیست
قد سیر گیرد و معدل آنکه که توافق با امثال سیری نمایند سیم پشیده

كَارِ الْحَلِيمِ يَكُونُ نِيَّاتِكَ يَا الْحَلِيمَ وَالصَّبِرْتَالَ مِنَ اللَّهِ
كِرَمَةً

شدن با گل و دیوارهای بلند متوسط در بلندی و پستی تقدیر کردند
غیر متوسط معمولی سفر از این مسافت اجباری نیز باید باشد چشم
باقی بودن قصد مسافت سهیم برسیدن یلدی که مکانی خانه داشته
باشد اگرچه درختی باشد یا قلعه و دیواری بشرط آنکه در زمان مکان
آنچه موطن بوده باشد یا یلدی که آنجا را وطن دانی خود را خواسته باشد
بهای شرط که مساحت آنجا موطن بوده باشد حتماً آنکه کثیر اینها باشد
و تحقق می‌شود اگرچه کثیر مسافره کند تا مسافت هصر که ان
فرزینه است سه نوبت که میان ایشان و روز میهمان نشود و در غیره بلده
با نیت افاقت در بلده خود مطلع خواهند بنت کند یا زبس چون نینی باشد
کثیر اسراست و احیبت بر اینکام و اگر افاقت نماید و روز بعد
از آنکه اسپم کثیر اسفر بر و صادق آید بعد از آن مسافره نماید تا پا
صره حیبت بر و تصریح سهیم اگر سفر تمام وقت را از اول تا آخر فرزوید

حِلْمٌ صفتٌ پیغمَرِ اُنْتَ بِرَوْبَادَ كَهْ حِلْمٌ باشَ وَ كَهْ كَهْ زَرَ لَخَدَ ایْعَا بِرَنْجَه
کرامَتٌ مِنْ اُنْتَ

بس اگر از اول وقت یا آخر آس پابد در حضرت قدر شرایط و نهادی می‌نماید آن نهاد راه محیرت مصلی میان قصر و امام در مسجد مکده و بدض و جامع کون و حاجی رسین علیه السلام و امام افضل است و درین مواعظ نیت تمام یا قدره احیبت بخلاف مواضعی که معین است آنجا قصر که انجا قصره اجب نیت و سپت حب است پس از راجح میان پیشین پسین و شام ختن باگذازان و اقامه جلت فرضه اول نماید و اعانت هنایت فرضه اثنا نهاد میان ریاثان نافذ ترک نماید و محبین سُجَّانِ اللہ
وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللّهُ وَاللّهُ أَكْبَرْ نسبت بعد از زمزمه
معصومه کفتن برای حیر قصر اما خود خواه که از دشمن باشد یاراه
یاسین یا سیلا بآغیرا نیما موجب قصر است در حضرت پیر بیاعوت
و شاپس اگر دشمن در هجت قبله باشد و خوف باشد که بحوم نمایند
سلامان و مکن باشد که مسلمانان بعد فرقه شوهد که سریک زان و دفتر

أَنْ كَانَ قَصْدَ الدِّينِ يَا فَالْمُرْكَأَ أَوْ لَهُ وَأَنْ كَانَ حِبَّاً
فَالْمُسْرِعَةَ خَيْرٌ

برای بری با خصم تو اند کرد و احیان بزیاده از دو فرقه بساند یکی نفر داد
مقابل دشمن ایستاد و امام با فرقه دیگر یکی که کنگذار دیگر بس جوں امام
خواست برگشتن ایشان منفرد شوند و نماز خود عالم کنند و در مقابل
دشمن دند بس آن فرقه که در مقابل دشمن پایانه و احرام نماز نبیند
و باما مهدا فقط کنند بس جوں دشمن شیپت ایشان برخیزند و امام
در تشدید توهین کنند تا ایشان نماز خود را بدین وضع تسلیم شانند بس:
ایشان سلام چه و در نماز شام با فرقه اول یکی کنگذار دیگر بسا
نماین و در کوت یا بر عکس اول اولیست و این نمازیست که پیغمبر صلی
علیه و آله در ذات ارتفاع کنگذار ده و اگر با هر یکی ازین دو فرقه عالم نماز
جازی است و نماز دوستی با امام سنت ابتدا و این نمازیست که
پیغمبر صلی الله علیه و آله در بطن النحل کنگذار ده و اگر دشمن در جهت جلبیه با
داور از این میده خوف آن باشد که بخوب نمایند و ممکن شده که ایشان اسلام

اگر قصد دینا کرده نگردن بهتر است و اگر اراده دین کرده
شتب خوشتراست

آسَّرَحْ بِحَالِكَارَاتِ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

جایز غیت که تصریک اگر خوف نداشته باشد یا سپا فربنای
لیکن حب قدرت آنچه تواد بجا آورد از شرایط و اعمال میباشد
فصل دوم درزکوه و حنپس اما ذکر از رسول صلی الله علیه
والله وسلم مردیست که ارض القيامه نار ماحلا ظالم المؤمن
فاز صدقته نظر له . یعنی زمین قیمت عده اشتراحت
الاسایه مومن بس ببرستی که صدقه او سایه میکند برآور و ایمروان
دروصیت خود میغیراید الله الله في الزکوة فانها لظفی
غضب ریتکر یعنی پرسیزید خدا برادرزکوه و تعصی کیرشیه
و اور آن بس ببرستی که می نشاند غضب پرورد کار شمار او وو
می شود زکوه در نیزه شتر کا و کوسفند طلاق نقره کندم جو
خواه موزیز و دا صیبت در افرای آن نیت اخرج هذالقدار
مزکوه مبارکه الوجه قریب الله پرون میکنم ای قدر از زکوه

۸۳
فرحت اضیاء کننے بجا خود ببرستیک خدا ایتعایا رهاب رفت
خود برای اگر و اصیلت قربت الی الله اشتر و نصاب آن دارده است
جون بین رپدیک کو سفند و اجباست و محینن تا به پست و بین رپد
درین رپدیک کو سفند و اصیلت و بعد ازان در پست و شش یک
شتر ماده یک پرتابی شش رسیدیک شتر ماده و دو ساله تا
بچهل شش رسیدیک شتر ماده په ساله تا بنشست و یک رپد
یک شتر ماده چهار ساله تا بعاد و شش رسید و دو شتر ماده
دو ساله تا به نو و یک رسید و شتر ماده رساله تا بصد و پست و
رسید بس در مرچا یک شتر ماده رساله در جمل یک شتر
ماده رساله اما کاد و نصاب آن دو است در مرسی کا و یک
میش ماده یا زن یک پاره در سر جمل کا و یک کا و ماده دو ساله و کاده
و کاد و درزکوه جنبی احد است اما کسپند و نصاب آن بین اپت
جون بچهل رسیدیک کو سفند و اصیلت آب صد و پست و یک رسید

قُلْ سِرْ وَافْلَاكْفُنْ فَالْكَرْ هَذَ الْكَمْرُسْ وَدَا اِشْنا
الله تعالیٰ

دو کو سفند تا بدہ است و یک پید سه کو سفند تا بسی صد و یک
بچار کو سفند و تا بچار صدر پید و زیاده بس هر صد کو سفند یک
کو سفند و آنچه نیان دو صاب است عفو اپت یعنی در آن فخری و نا
غی هود و ~~حُسْن~~ که کو سفند زکوه از جنس پس کو سفند آن باشد که زکوه
در آن اج بی هود آن کو سفند زکوه شتر که اگر کو سفند مفت ماسه با
یا بز کیسا ل جایز است اما طلا صاب آن پست شعال شرعی است
و در آن نیم شعال اجابت بس در مر جبار شعال که زیاد هشود و هریا
و گی شعال شرعی شفت و شست جو موطن است و جبار بیچ جویی اپت
قیراط کی شعال است ~~فَالْمُنْ~~ صاب آن دویت در تم اپت و در آن
در تم واجبت بس در مر جبل در تم که زیاد هشود یک در تم و در
شش و یک است و دا کمی ششت در مت سط اپت و مرده در تم
شعال اپت و شرط پت در چین اصناف مذکوره که یک حول بان کند

۸۷
سیگن ز در در نز میان بس پیر کردن درین کار که اراده کرده بهشت
خوشحالی است انت انت

آن یازده ما تمام است و شروع در ما و واژدم و چنانی
دیگر از لغت ما و واژدم است و شرط پت در شتر و کا و دو کو سفند
که خود در شتر پر د بس آنچه علف مذکوره در آن و اج بیت
و شرط است در طلا و نقره که مسکوک باشد بان سک که معامله می
باش کوه در سپکه و زیور و اج بیت و بجز خرم و مونی
صاب آن بخ و نسی است و در سقی شفت صاعی پست و سر صاعی
جبار بد است و مردمی در طل ع اقیمت در بین رطلی بخ و بخ
و سزار و خصص در طل ع اتی باشد و سر طلی خد و سی در تم اپت
و اج بیت مدیشود و یک در آنچه آب ره آن یا آب باران خود و
یا از بخ خود آب بخ و بآش و پست و یک در آنچه آب کشند و
و اگر از مرد و نوع خود و باشد حکم بر غالب اپت از حیثیت نوع
بالیدن نه از حیثیت عدد آب دادن و اگر مساوی باشد در

صبر کن درین کار نویست همچ تو مکر باعانت خدای تعالی بر سر تک صبر
با عنده خوشحالیت

در بحیث موافقه طوب از ایمان یعنی قابل باشد باصول خسنه که تجید است
و عدل نبوت و امامت و معاو و سرزکوتی که مخالف بطایفه خود
واده جوں غادت اپستبدار که تابعیت طریق اینه را شدین است
یافت و اجیت اعاده آن و محین هاشمی باشد اکثر زکوته و مسند
هاشمی اپت و خسپ معاش او وفاکند پس که وفاکند جایز است
هاشمی اقول زکوته از غیر هاشمی واجب النفقة باشد پسون پر پر
پر و ما در و مادر ما در و محین تا بالارود و پسر و پسر پر و محین
تائیث بود و زوج و بیشه و اکر سپتی تیا بد و اجیت که از مال
خود جدا کند و صیت بآن نگایده از جمله زکوته واجبه زکوته فطر است
واجب بی شو برس عالم بالغ از اذ که مالک باشد وقت پسال خود و عیال
واجب النفقة خود که پرون کند از نفیض خود و جمع عیال که داشته باشد
و معانی که جزوی از رمضان مصلحت ملال شدال زد او بود و باشد

اَصْبِكُكُنْ وَاقْمَا صِرَاطَ إِلَى الْمِسْكِنِ حَسَّاً وَسُرُورًا
اَنْشَادَ اللَّهَ تَعَالَى

ده یک اجیت و در صفحه پیش یک زکوته واجب بی شود بعد از پر و زکوته
کردن مونات یعنی آنجه در پاییت زراغیت و مکرمی شود در
سال پچون گشتم و بر زیکر و نکهان و مانند اینها سپتیخان
مشت صفت اند هر آن پسکین دمرا آن پت که مالک قوت
خود و عیال واجب النفقة باشدند عامل دایشان جمع کنند
صدقه و زکوته اند از قبل امام علیه اسلام خواهد طلب و دایشان
جمعی اند که مسماں هی شوند بجهاد و اکر جه که فرا باشند فی الرقا
دایشان بند کانی اند که خود را از صاحب خیره اند و بند کانی
که صاحبان دایشان را بمحظی میدارند و هارون دایشان قرض
دارند که قرض دایشان در معصیت صرف نشده باشد و **سیل**
و آن جمع قربهای و مصلحتهای است پچون جهاد و حج و نیار مساجده
و ایسپل و آن سافریت که واجب معاش از منقطع شده ولا

رد قبول عمله نیست است هر کاه فحمد کار خیر کرد و پس تغیر
بجایت حیث

واعلی و ارفع و اپنی داشت و عرض آن چنین که حقیقت لازم و شکایت
واجب از مردم است باشد ایشان ارزانی فرمود و درین حکم بذات متعال
مدعی پس خواسته بداند که خود را با ایشان در اختصاص آن تعظیم شوند
قد در سه و علو منصبهم مشترک و محبوبین فرمود و اغلب المذاعن غافل شده
من شئی فیان اللہ الحماسه و للرسول ولدی الفرق والبلوغ
وللمساکین و بنی الشیل مصدر بامر بعلم برای تحقیق و معقب برفت
نمایید که آن مفتوح است در موضعين دلام مک که مشراحت بید علیا
که موجب شرف و علاحت یعنی مبانید و محبت شارید مبرتی که از پیش
که فیفت میگیرید و غنیمت در اصل لغت فایده است یعنی فایده که شمارا
حاصل می شود و مراد از آن پس و تجارت و تراویح است و کجا و مهد
و غوص برای دلال که مجرام آمزید و مالک قدر آن معلوم نباشد و ز
ذمی که از مسلمانان خود را بخواهد از دار الحرب بیست آید غنیمت بده

لَا عَمَلٌ بِالْمُتَيَاّتِ أَذَّ أَنْوَيْتَ خَيْرًا فَالْمُتَّاخِرُ طَلَادًا

صاعی از آنچه زی که قوت باشد فاب پیشون گندم جود خرما و مویز و بز
و افضل آنست که خرماباشد و بعد از آن مویز و بعد از آن آنجه غالبه
بلدرست وقت آن از هال شوالیست تازه ایل مثاب و زعید
دو صیست در وقت مثلاً انجوخ هذالاصلاح من ذکوه
الْفَطِيرَ إِذَا لَوْجُوهُ قُرْبَةَ اللَّهِ پرورد یکم این صاعی از زکوه
ظریف ابراهیم اگذ و حیث قربت ای الله و اک وقت کند و حیث صفا
آنچیز جون صدقه و زکوه و نسیم چرک مال و مسخ مانی ایدی ایشان
محبا نکنه و اراده ایشان از پیغمبر صلی الله علیه وآل الصدقة او ساخت
ایشان حضرت باری تعالی عن شانه رسول علی صلی الله علیه
الا اقیاد ذریه بمحبی و اقربای بمحبای او ز اک حیث حقایق پان سخن
اهن بیت لا یقاشر بینا الحد شد ایست از عظم شان تعالی
از تد پیش باو ساخته اید که نوزن بخشت رتبه و دنمهه مرتبه ایسته
اجل

وَعَلَى اللَّهِ تَوْكِيدُ الْكَنْتَمُ مُؤْمِنِينَ وَمَنْ عَلَمَةَ الْمُتَوَكِّلُونَ لَا يَخَافُ

اگر از این خداست بخوبیک آن و ازان رسول از این فی القربی که امام است
وازان نیمان و در دویشان و ازان ایکذاری فرزندان عبد المطلب و
تفسیرهای بخوبی در پیش از تغییر غیرت فایده را که از دارالحرب برآید
و غیر آن جناح کرد شد و تخصیص فی القربی با امام و نیمان در دویشان راه
بفرزندان عبد المطلب و مولی از ایمه به می پست علیهم سلام الله الملک الاعلی
که عارف حقیقی آنی و حرم حرم اسپه ارنامنایند و مجمع عليه اصحاب
اگر بدیکران بزعم خود تفسیرات دیگر داده اند بعد ازان می فرماید از
کنتم امتنشم بالله و ما از لذتنا علی عبدنایوم الفرقان
بیوم النَّقْلِ الْجَمِيعِنَ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

کرد ایند آنرا شرط ایمان از برای تأکید و جویب آن برداشت و مبالغه ایشان
در سی برادر داشت میعنی اکر شایان آورده اید بخدا و آنچه زی که ذرت است اما
ما بریند که مابینی محمد مصطفی صلی الله علیه وآل از هم علیکه و فتح و غیره

فرغان یعنی روزی که فرق میان حق و باطل شد و یوم النَّقْلِ الجمیع
از یوم الفرقان یعنی روزی که بهم رسیدند اهل بدرو قریش و مشوراء
که پست و نم رضان برده و خدا می بخشد پسری تو انست یعنی برای
دادن اندک بر سیار و نتوان بر تو اند اخبار درین طبق از ایمه آنها
علیهم السلام بسیارت از جمله این صحیح است این فقره را داست آن:
که روایت مکینه سلیمان بن قیس الهمائی از امیر المؤمنین علیه الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ
قال سمعتُه يَقُولُ كَلَّا مَا كَثِيرٌ إِنَّمَا قَالَ وَأَعْظَمُهُمْ
مِنْ ذَلِكَ كُلُّهُ سَهْمٌ ذِي الْقُرْبَى الَّذِي قَالَ اللَّهُ
لَهُ أَلَى إِذْ كُنْتُمْ أَمْتَمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْتُمْ بِاللَّهِ عَلَى
عَبْدٍ نَّا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ النَّقْلِ الْجَمِيعِنَ
وَاللَّهُ غَنِيٌّ بِذِي الْقُرْبَى وَالَّذِينَ هُمْ قَرَنُهُمْ
اللَّهُ بِنَفْسِهِ وَبِنَيْهِ فَقَالَ فَإِنَّ اللَّهَ خَسْهُ وَلِلرَّسُولِ

جناب خدا بتعان توکل کرد اکر شایان ایمان ایضاً نیز علامت اهل توکل
انست که از همچکی نرسد مکار خدا بتعان

لَا تَكُونْ فِي أَمْرِكَ مَهْوُمًا فَإِنَّ اللَّهَ رَوِيْفٌ بِالْعِبَادِ
بِعَصَالِحٍ فَأَمْضِ أَلَا

فَلِكِيرْ مِبَاشْ دِرْنَخْ كَارِيْرْ سِتِّيْرْ خَدْ اِيْقَامْ هِرْ بَرْ
دَانْسْ دَشْرُوْعْ لَكْنْ دَرْ كَارِيْكْ

خدا پت خیک آن دازان سول دازان ذی القربی دیمان و دروین
در ایکداری که در آیه کریم پس واقع اند از اندیشهای از غیر باورگردان
خدا می تعلیم جلت ما در برد صد و تیسعی حسنه کرامی داشت پیغمبر فرداد که
دشت مارا که بخواهد مارا چرکهای دی پستهای مردم و آن چیزی است که
روایت میکند محمد بن برید الطبری قال کتباً رسخلم من تبار
فارس من بعض مواليه ایل الجسس الرضاعلیه السلام
فقاله الاذن في الخنزف كتب الله اسم الله
الخنز الرحمه الله واسع كرم ضمته على
العمل الشواب وعلى الخلاف العقاب لا يحيل مال
الآمن ووجهه أحله الله ان الحسن عوننا على ديننا
وعلى عينا الآش او على عواليانا وما نفلت ونشرت من اعراضنا
من تحالف سطوهه فلا تزوره ودعنا لا تختموا الفرسکم دعا

برستیل خدای عالم ز مینه هم صابران لامزد بکاره از شنید باش
جمع کن دل خود هر کدام پسند خیر بسیار از این سعادت قعما

بس بدستی که پروردید و آن کلید هر ق شاپت و مخونها نهان شد این بجهن
کی پسرید از برای غصای خود از برای وزرا مستیح کرد روز یا مرتب
و پسلاش آگئی پست که وفا کند از برای خدا برآجنه عمد کرد و پسلاش
آگئی که بزبان اجابت کند بدل مخالف باشد اپلام و آن خبرست
که رايت میکند محمد بن بزم قاک قدم قوم من خواستا
علی ابی الحسن الرضا علیه السلام فنا لوه ای تجعلهم
فی تعلیم الْجَنْس فَقَالَ الْخَلَّهُ ذَا الْخَصْنُونَ الْمُرَدُ ما أَسْتَكِمْ
وَثَرَوْنَ عَنَّا حَقَّا جَعَلَهُ اللَّهُ لَنَا وَجَعَلَنَا اللَّهُ وَهُوَ الْأَعْلَى
یعنی گشت که آمدند جمی سازان از خواپان بخدمت ابی الحسن الرضا
اپلام بس رخا پست کردند که چنین بایش طلاق و آمد بس کشت اختر
بر سپل تعقب مانعیل هم این بجهن مخالفت این بایش اخبار کمال محبت و دو
بزمان خود میکند و باز میکرید از همچنی کرد دانیه است خدا از برای

أَمَّا يُوقَنُ بِهِ أَنَّهُمْ بَعْدَ حِلَالِ الْمَاجِمِعِ قَدْ لَمْ
يَجِدُ خَيْرًا

مَا فَدَ ذُرْمَةً عَلَيْهِ فَإِنَّ لِلْجَهَ مِفْتَاحَ رِزْقِكُمْ وَلَجِئْسُ
ذِنْوَبِكُمْ وَمَا تَهْدُونَ لَا نَفْسٌ كُمْ لِيَوْمٍ فَاقْتَلُوكُمْ وَالْمُسْلِمُ
الْأَسْطَرُ
مَنْ يَعْلَمْ لِتَبْعَدَ أَهْدَافَكُمْ لِلْمُسْلِمِ مِنْ لَبَابِ الْمَسْكَنِ خَارِقَ الْقَلْبِ
يَمْنُكُنْ كَمْ زَوْشَتْ مَوْهَدَى اِزْمَاجَانِ فَارِسَكَ اِزْمَوْا لِيَانِ اِلْجَيْسِ اِرْ
بُودِيَنِي عَلَى بَنِ مُوسَى اِرْضَاعِلَيْهِمَا پِلَامِ بَنِ طَلْبِ اَذْنِ كَرِدِ وَتَرْفَجِ جَنِي
بَرْعَشَتِ بَادِيَ الْجَيْسِ اِرْضَاعِلَيْهِ اِسْلَامِ بَنَامِ خَداَدِ بَحْشَيْدِ هَدِيَانِ
بَدِرْسَتِي كَمْ صَدَائِيَ حَتَّادِ دَوْخَضَتِ وَبَحْشَيْدِهِ اِسْتِصَمَدَهِ بَاتِ بَلِ
عَبَادَهِ تُواَبِ دَرِخَلَافِ اَخْحَرْتِ عَذَابِ حَلَالِ بَيْتِ سَيِّدِيَ كَرَازِوَهِ
كَمْ خَدَآزِ اَعْلَالِيَ كَرِدِ دَيَاسَدِ بَدِرْسَتِي كَجَيْسِ بَادِيَهِ سَهَدَهِ بَاتِ مَارِيَهِ
وَدَامِ مَا دَوْرِ عَيْلَانِ بَادِ بَرْسَهَهِ كَانِ بَادِيَهِ دَوْسَيَانِ وَكَنْجَرِيَ كَمْ بازِيَهِ رَنَاهِيَهِ
وَدِيَ خَرِيمِ عَصَمَهِي خَدَرَ اَزِنِكَيْسِ كَهِتِرِسِيَهِ اِزِ سَطْوَهِ دَحَلَادِهِسِيَهِ بازِ
مَكَبِرَهِ اِزِ عَزِدِهِمِ كَهِدِ اَيْنِ لَعْنَهِي خَوْدَرَ اَزِهِ عَالِيَهِ بَادِ بَكْجَهِ تَوَانَاهِي دَارِهِ

وکیکه و بخدا یعنی او را پس مزدا و پی خداست و فراز عاد است
و پیر کشته و نکد ارنده است

فول بینی کوکیل در تصرف باشد در سه و نجارت وزرا عات و صنایع
لکن جایز است تا خیرتا آخرون و ممیت در وقت اخراج هدایا
القدار من الحسن لیحجه به قرآن اللہ پرورد میکنم این قدر از حسنه ای
آنکه واجب است قربت الی الله و در حرام مرتضی بحال غمیت جذب نمایند اخراج
هذا القدر لخوبی میلی لیحجه به قربت الله
پرورد میکنم این قدر از برای تحلیل مال خود برای آنکه واجب است قربت الی الله
فصل سیم در روزه از صادق علیا پلام دویشگه بوقوع
الصناوم عباده و صمته تسبیح و عمله متنقل
و دعا مستحب ایعنی خواب وزره وار حکم عبادت دارد و سخن
او حکم تشیع باری تعالی دارد و عمله مقبول است و دعا ای او پشت
و واجب میشود روزه رمضان بر جمیع مکافان بسی و زکه از شعبان
کند زیارت رؤیتی ما فواه سپل شایع باشد یعنی جمیک شیر کاظم غایب
باشد

وکرد ایندها پست مارا برای آن و آن حبس اپت بیکر دایم بر یکی از شما طالع
و حبس کل کلی اجب میشود و در کنج گفته باشی که بند خیره در زیر زمین نماده باشد
که قیمت آن به پست متعال طلا بسپد و تجیین در معدن و در عرصه دیگر کسی
که پکدید یا زبر سپد در سود تجارت و صنعت و رعایت کارکی زیاده باشد
از موئیت و خرج سال آن شخص و عیال و اجب النفقة او حبس خانج از زندگانی
این کرید معلوم شد منقسم می شود بسبش قسم و در زمان ظهور امام علیه السلام
و ابیت صرف عام آن با تکفیر و در زمان غیبت و ابیت صرف حصه
تیجان در دیشان و راکندار فی نزد ان عبد المطلب بایشان و اصح ا
که دفع کند آن سه حصه دیگر مجتمد که فقیه عدل امی جامع شرایط نوی اپت
بال
که او برسپل تمه و فتح پستخان باتی ناید نفعه روز بروز یا سال
جنابکه مصلحت پند کاری حبس از کفایت معاش ایشان فاضم باشد
و شرط است در قیم و راکنداری ایشان و فخر و در پسکین ایشان و شرط است

شتاب مکن درین کار پس بر سرستکه خدا تعاشر و زندگی حیثیت را
می‌سکند تو هدایت قلب

نمی شود و محبت برگزیده باعماه بر تول نجس از طلوع صبح بجان درون درین
ادو خال آنکه صادق باشد در عایت طریق تحقیق مکن سبس اکراین نجس
باشد کفاره نیزه احتجاب می شود و محبتین باعماه بر تول نجس از خل شد
با خلوه کذب او و عدم عجز صائم از مراتعات تحقیق وقت احتجاب می شود
قضایا سب اکر عاجز باشد ازان و نجس عدل باشد قضایا نیزه احتجاب می شود
برهه و محبتین بیب تاریکی که موسم دخول شد باشد یعنی طن عالیان
حاصل نباشد و جایل باشد صایم کرباین و مم افطار جائز نیست و اکر عالی
بنشد با قضایا کفاره نیزه احتجاب می شود و آنها تی کردن و بعد این
قضایا نیزه از برای غیر عادی که فزوره دانند و بنی اشتیار و با
موجب سخن از نیزه شود و کفاره رمضان آزاد کردن نبدهد ایست مل
دو ماه از پی کلیکی روزه یا اطعام صفت در دشیش مومن و مکلف درین
نجس است مرکد ام که خواه بجای آورده و مرضی کرمض اوتار رمضان دیگر

لَا تَعْجَلْ فِي الْأَمْوَالِ فَإِنَّ اللَّهَ قَاضِيُ الْحَالَاتِ يَقْضِي حَاجَاتِ
بِغَيْرِ تَعَجُّلٍ

بر صدق ایشان دیده باشد خواهد عدل باشد یا غیر عدل یا بروز پهلو
و احتجاب می شود بر رویت ماه بر اینکی که دیده اکر جهش باشد و حیثیت
دو نیت بجهت سردرزی از شب اصصوم عد ام ز رمضان آذان
لوجویه قربة الائمه فرد ابروره میردم از رمضان باد ایام
آنکه و حیثیت قربة الائمه اکر فراش کند مبارک آن وقت روزه ایام
و بعد از روزه ایام حیثیت که آزو ز پرنی خوزه و هنگاهند و حیثیت
از حوزه دن آساییدن و مجامعت و بقصد غبار محلی رسیدن و باقی
علم ابر جنابت تا صحیح برایده و احتجاب می شود کفاره و قضایا بعد حوزه دن آشنا
و مجامعت کردن و احتجاب می شود قضایا کفاره بانتظار کردن بجان آنکه
شب با قیمت با اینکه صبح طلوع باشد و میر باشد که رعایت طریق تحقیق نباشد
و محبتین سبب اعماه بر تول نجس بجای شب با اینکه صبح طلوع باشد و قدرت
بر عایت طریق تحقیق حاصل کر آنکه دفعه مند کراین مکلام قضایا نیزه داشت

نَهْذَا الْأَمْرُ خِيَّرًا وَبِكَهَا أَوْ لَكِنْ لَا بَدَلَكَ مِنْ صَدَقَهُ
مَبْلَهًا قَبْلَ تَوْجِيقِهَا إِتَّ

ساقطی شود از ده قضا و نصد ق ناید از سر روزی یک مدرعام و مدحی باشد
صاعیت و اگر صحبت یافته و غم قضا داشته و ناخیراً بنا بر سرت و سبب
دجوان وقت تنگ شده اور اما غمی شل حرض یا حرض پیدا شده بعد از رضا
حاضر قضا کند و اگر غم قضا داشته با قضا کفاره نیزه اصیت از سر
مدی طعام و قضا کند از میت اکبر او لاد و روزه که در غیر مرض بوت از
فوت شده و قدرت بر قضا می آن داشته و اکپسی که قضا می مفهان مکینه
غیرست نیزی اگر خواهای که افطار کنند تو از نتا و قت زوال بعد از آن لازم
می شود اور ای پساک ای افطار ناید بی عذری و پسکیں اطعمه
و اگر عاجز باشد سه روز روزه دارد اما سه روزه سپت در اخبار بطریق
یه اخیار علیهم السلام وارد ای پست که روزه سپر اترش و ز جنپ و از
دم زمای بودکه اول پخششی پست از سرمه و اول چهارشنبه از دمه
مشقت
دوم و آخر پخششی از دمه لهره و قضا کن اگر ترک کرد و باشد بی اسطه

وغيران و اکر ثواب نصف تک کنداز سرور زی مدی طعام می برد تجی و آینه
البعض است که سیزدهم و چهاردهم و پانچدهم ماه پست و روز غدّه
که بخدمت خودی انجام پست و روز مبعث بنی علیه الصلوٰۃ والسلام
پست و منعم رب جبار است و روز مولد بنی علیه السلام که معرفت ممکن است
روزه سپاه لازم نیست و دیگر میتوان پست جای است که بعد از روز اول انتشار
مشعل چشم در حج و عمره و در آن اجر بسیار و ثواب پیشوار وارد
باقر علیه السلام مفہوم ایصالح و اکملیم و مقداره از الله
اعطای هم فان دعوه ایجاده هم فان شفعته شفعتهم و
ارسکتو ابتدأ هم و عوضون بالذمهم الفلف دزهم
یعنی امکن که مصدق حج و عمره و از مردم سیحان از راه رسید کان
الضیا و لطف خداوندی اند اکرازوی پیری خواسته میده به باش
و اکر دعا نشاند از اس تجات بیکرد اند و اکر روی شفاعت بزرگان
جلال

التَّاخِرُ فِي هَذَا الْأَمْرِ حَيْثُ وَلَحْةٌ

او آورند شفاعت ایشان قبل میراید و کریمی کنونید بحال طفه
 نوازی خود ابدی بر جست و عنایت در باره ایشان مینماید و عوض از
 میشوند از خیکدر کم ک درج و عمره صرف کند هزار هزار در عین آن هر دو
 واجب می شود در حدت عکس بست بر سر عاقل بال آزادی که زاده
 پفر و کشت باشد و بخین نفعه عیال واجب الفقه در مدت رفتن و با
 آمدن و باز آمدن و راه آمن باشد و حجر پر فرم است تمعن و فحش
 و ازدواج و تمعن فرض اگر ایست که در رباشد از مکتب شناوه و زدن
 و پسر و صفت ایست که احرام بنده بمدله تمعن بها از یکی از مواد
 در مهایی حج که آن شوا ایست و ذی الحجه و ذی الحجه بین متعاقب
 یعنی خانی از انجا احرام اصیلت اهل عراق ایینی عراق عطیان یا
 و اهل عربیه را مسجد شجره و اهل شام اجفه و اهل مین را ملکم و اهل طائف
 قرن المنازل و طرق احرام آیت که جامه ای و خته بکند و پرسه کند

تاریخ درین هجرت در حیث است

و چشمی که پیشتر پایی پیش و بکند و جانه احرام پیش بشرط اگر
 و خدمت نباشد و نماز دران باشد یکی در میان زندش بکوتاه و یکی بر خود
 بزرعی که یک دوشاب پیش دیار ردو و رازها و اجب نمی شود الا کثرا
 خود روی بس که متفقنه خود را بر ردمی که از اینه جایز است بشرط اگر از روی
 در دراد و نیت کند احرام بالعمره الممتنع بهای حج
 الاسلام حج الممتنع والی الممتنع ایلاربع لعقد
 احرام بالعمره الممتنع بهای حج الاسلام حج الممتنع
 لوجوب الحجیمیغ و فیۃ اللہ احرام می بندم بعده تمعن بهای
 اسلام حج تمعن و ملایات جبار کانه میکویم از برای عقد احرام بعده
 بهای حج اسلام حج تمعن برای وجوب بعد قربتی الله و بکریه بیتک
 اللهم بیتک بیتک آن الحمد و النعمه و الملک اللئک
 لا ابیتک لک بیتک بعد ازان بکرد و جلت طوان عمره و از امه

اَذْغَرْتُ عَلَى اَمْرِ فَاعِلٍ وَلَا تَحْمِلُهُمَا لِحْصَلَكُلَّ خَيْرٍ
لِمَنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

هر کاه اراده کار یک کرد مشروع نمودند مثوا که از بر پر خبر حاصل کرد
الش رکعت

کند اسقی سعی الحجرا الممتنع بهای الحج الاصلام حج مشتع
لوجویه قربة الله سعی سکنی عمره متبع بایخ اسلام حج مشتع
برای آنکه دعیت قربة الله ببرده رو دو ایشان پایهای
چیپساند و این یک شوط ایت بس ابتداء شوط شانی غاید و عقباً
برده چسباند و بصفار جوع کند و ایشان پایهای برای پیمانه دین
تاسفت شوط تمام کند جنگ کن ابتداء سعی از صفا باشد و اقسام ببرده بعد
مشتع غاید و بحسبین نیت کند قصر للحلاء عن الحرام الحجرا
الممتنع بهای الحج الاصلام حج المشتع لوجویه قربة الله
تعصیه سکنی از برای حلال شدن از حرام عمره متبع بایخ اسلام حج مشتع
برای آنکه دعیت قربة الله بسکن کنند چیزی از موی سرمایه
لهمیه پای از ناخنها چند و سنت است که تعصیر در مرده کند و بآن تمام
عمره و حلال می شود از سرمه احرام بسته بود ازان الاراشیدن

بنجات کند و طهارت و پیر عورت غاید محاجه کند از برای غاید و نیت کند
اطوف طواف الحجرا الممتنع بهای الحج الاصلام حج
المشتع لوجویه قربة طواف عمره متبع بایخ اسلام حج مشتع سکنی برای آنکه
واعیت قربة الله بس طواف خانه کند سفت سواد و ایت اول
از محجر اسود غاید و فتحم برای جانب محجر طواف افل سود و این یک
شوط پیش و خانه کند برای دست پیش از ازاره و طواف ادریسان خانه
و عقام ابرایم باشد علیه اسلام بس در گشت غایز طواف در پیش
ابرایم کند از دست مین کند اصلی رکعی طواف المعنی الممتنع
بهای الحج الاصلام حج المشتع لوجویه قربة الله
دو گشت ناز طواف عمره متبع بایخ اسلام حج مشتع سکنی از برای آنکه
واعیت قربة الله اندیشیدن سعی دریسان صفا و درود غاید سفت
شوط ابتداء بصفا کند و بالارود برای عقب پای برای چسباند و نیت

اَجْسِرْ عَلَى بَطِ الْبَرِّ وَالْقَنَاعَةَ فَإِنَّ الرَّزْمَ مَقْسُومٌ وَالْأَمْ
مُقْدَرٌ

بنشین در حکم صریح و فنعت پس پدرست که رزق بند کان قدمت شده است
و کار نامقدرات است

نیت پنین کند اخیره مساجیح الاسلام حجت المتع و بالی التیفات
الاربع یعید احرام حجت الاسلام حجت المتع لوجوب الحجع
قربة الى الله احرام بند من مساجیح اسلام حجت المتع و تپات چار کاش
سیکویم از برای عقد احرام حجت الاسلام حجت المتع از برای وجوب حجت قربة
لبیک اللهم لبیک لبیک لبیک آنکه الحمد لله رب العالمین و الملك
ملک لاسیلک لک لبیک لبیک بس ببرفات و داد و ایست
روز عزادار زدن الامتاب ناعذب آنجابا شد و اکر بغیر عداین علی فوت
جازی نیت که از شب عید موخره ارد و نیت جنین کند اتفق بمرفه
في حجت الاسلام حجت المتع لوجوبه قربة الى الله
می بایش در عزاداری در حج اسلام حجت المتع برای آنکه داعیت قربة ای الله بنی
از عذوب بشعر و داد آنرا مزدلفه و حجت نیز میکویند و شب آنجابا شد
و داعیت که از طلوع صبح روز عید تا طلوع امتاب آنجابا شد و اکر بغیر

و آن شکارت دزنان و بیوی خوش سرمه شیدن بسیاری آنجه بود
خوش داشته باشد و روغن مالیدن برانداز و پردن کردن خون
پوشیدن ناخن و دوکردن موی قطع درخت و کیاه که در حرم سرتا
کمر در مکا ای باشد یا از جز بآشید یا درخت میوه دار و دروغ و جدا
که آن قول لا و اند و ملی و احمد ایست که شش باز ران اندام و محبت ای
آن دپوشیدن جامه ای و خت مرداز او محبت ایچه شت پایرا پوشت
و انکشتری بعنی هر دار ز از برای نیت و زیور زن از ز خا از برای نیت
پوشیدن سرمه دار ز اور می زن از ز او سایکردن مردانه از دار حماله
و پوشیدن سلاح بعد از تپه بعد ازان احرامی دیگر برای حج از مکه بند
و افضل آنست که از شب میزاب باشد در روز ترویه بعنی هشتم ذی الحجه
بعد از نماز پیشین و اکر بغیر عداین محل ثبوت شود جازی نیت که از روز
عذوب کنم ذی الحجه ایست موفره ارد و صفت آن شل احرام عمره ایست یکن

اخلاق نیت

این محل فوت شود جای نیت تا خیر آن از زوال و زعید نیت چنین
اقف بالشعر فی حجۃ الاسلام حجۃ المتع لو جوہ قربة اللہ
 می باشم در شر درج اسلام حجت برای آنکه دعیت قربة الی اسد
 تم دروز عید مبارود از برای می فتح و ملک و ملیک از درجه عصیره را
 بعثت پسکدیره که از هم برداشت باشد و میت چنین کند از پی هدنه
الحجۃ بسبع حجیات فی حجۃ الاسلام حجۃ المتع لو جوہ قربة اللہ
 می نذارتم این مجده را بعثت پسکدیره درج اسلام حجت برای آنکه نذارت
 قربة الی اسد بس فتح کند بهی که بر تمعن و دعیت آن می ایست از نم
 که شرود کاد و کوسفند اپت و شی از شر ایشت که در سال ششم شروع کرد
 باشد و از کاد و کوسفند آنکه در پیال دوم و جایز اپت که جز سپشنه باشد
 از کوسفند شایینی کوسفندی که در ماه ششم شروع کرد و باشد و داشت
 که ناقص الحلقه نباشد وطن آن باشد که بر کرد های اپت و پیشان

حالم کن نیت خود را

و شی بصد و ده بر تغیر مومن و لش آن بدیر ده و نیت چنین کند اقصد
یا اکل یا اهدی من هدی حجۃ الاسلام حجۃ المتع
 لوجوہ قربة اللہ صدقه میدم یا هی میدم یا میخدم از هدی حج
 اسلام حجت برای آنکه دعیت قربة الی اسد بس می سرتراشد یا کوتا
 کند اکرد بعد مر انگشتی باشد و نیت چنین کند **احلویاً صفر للحلال**
من اخراج حجۃ الاسلام حجۃ المتع لو جوہ قربة اللہ
 سری تراشم یا مروی سر کوتا میکنم برای طلاق ساختن از احرام حج اسلام
 حجت برای آنکه دعیت قربة الی اسد و زنان و خوش شکل را جایز است
 الاعتصی رسی جوی چنین که در حرام بود بواپطه اورام طلاق
 الایبوی خوش زنان و شکار و طلاق می شود برعی خوش طلاق زیارت
 و سعی زنان و شکاری که حرام می شود با حرام طلاق نیا سبیم
 غایید و دروز عید یا یازدهم از هدی طلاق زیارت که آزاد طلاق حج و
 طلاق

اَنْهُدْنَاكُمْ بِاللّٰهِ وَاحْدَةٍ مَّا مَلِكْتُمْ كَمَا تَسْأَلُنَّا اَرْدَدْتُ
الْعَزَّ وَجْلَ

خالص نیت خود را با خدا یعنی و نیلوکن کارهای خود را با حلائق
هر کاه خواهیک عزیز و ازاده باش

در ج اسلام حج تمعن با دابرای آنکه امیت قربت ال الله بس بر ج نیز
دشنهای یا یام التشریی کش بیان دم و دوازدم سیر دم اپت آنچه با
و اکر نصف شب باشد محضر است و جایز اپت فخری عینی رفتن از انجار در
دوازدم بعد از زوال اکر تمعن باشد یعنی پرسنگ کارا ز شکار روزان
کرد و باشد و آثاب یوم فراویل یعنی روز دوازدم غوب نکرده باشد
و فخری عینی رفت از انجار در روز سیر دم و امیت که بعد از طلوع آفتاب
باشد و نیت شب بدون جین که ایت هذله اللیله عینی فی
حج الاسلام حج المنشع لوجوبه قربة ال الله
می باشم این شب در منی در ج اسلام حج تمعن برای آنکه امیت قربت ال الله
و در مردوزی از یام التشریی جرات شرابیده از ده بین ترتیب جمه
اول بس و پیچی بس جمه عقبه که در عید اندافت به و نیت جان کنه
کر کدست اما صوره حج قران دافا، آپت که اول حرام حج از میقا

عو نیز کویند و سی طراف ناکینیت جمیع سجنی پت که کدست در عده
نیت جین که اطوف طواف حج الاسلام حج المنشع
لوجوبه قربة ال الله طران سکن طواف حج اسلام حج تمعن برای آنکه
و امیت قربت ال الله اصلی کهنه طواف حج الاسلام حج
المنشع لوجوبه قربة ال الله و در کشت نماز طواف حج اسلام
حج تمعن سکن ارم برای آنکه امیت قربت ال الله اسقی سعی حج
الاسلام حج المنشع لوجوبه قربة ال الله
سی سکن حج اسلام حج تمعن برای آنکه امیت قربت ال الله اطوف
طواف النسا ف حج الاسلام حج المنشع
لوجوبه قربة ال الله طوان سکن طواف نما در حج اسلام حج تمعن
آنکه امیت قربت ال الله اصلی کهنه النسا ف حج الاسلام
حج المنشع اذ لوجوبه ماقریه اذ الله و در کشت نما طوان سکن

از جو خود در کت مکن لپ سر بر تسلیم حریم در لیار کردن ماه هجر شه خاراست
وقایعه عزیز است

فیضه شریفه کامله امر ثما عظیم در اداء و افاضه نسبت با پسندان
دست گفیضان حیث دچون کمال شرف رتبت و علوفیضیت نفع پس
نفیضه شریفه مطهره مقد پس پیغمبر ما صلی الله علیه و آله و سلم و آمل
طاهرین مخصوصین آنحضرت علیهم افضل الصلوات و احکام اسلام ام
که از غایت اشتیار بر صغار و کبار مخالف و موافق کاشیپس فی
دابعه المدار و اضیحه لا محیت و در زیارت کمال تو جه فیض مشرووفه
زار بسوی فیض شریفه مزور حاصلیت سرایه زایران مومن و
می پسندان مومن بکرد و می نیاز بعید استان ملک اشیان ایشان
آورند و از بواطن عکوئی مواطن آنحضرت اسمداد و استغاثه نه
باد ادام و افاده تمام مخصوص کشته بنای فیض بی ریب از عالم
فایز خواهد کرد یه و اخبار داد بر کمال جلال و نهایت احتمام در یه
رغبت زیارت بسیار و ثواب پیمار آن در غایت کره و اشتیارت

لَا تَحْكِمْ كَانَكَ فَإِنْ طَالِبٌ لَا كُثْرَ مَهَانَ وَالْفَاغِيَةَ عَنْ حِينَ

بند و حج کبداره بس عمره مفرد دیجای آورده در عمره مفرد طوفان
و هرگفت آن زیاده می شود و تکیز می شود فارن از مفرد بسیاق یه
یعنی کشیدن یه ای از اول احرام که آزاد منی کشد و به قیمت کند فیض
اکذشت در یه ای تسع و اکنایی باشد در مردمی زیاده کند نیایت عن
بس جنین نیت کند در ۱۶ ام عمره احرام بالعمق الممتعه
الحج الاسلام حجۃ الممتعه والبوالی للتلیات الاربع
نبایه عن فلان لوجوب الحجیمه قریۃ اللہ
احرام می بندم بجهة ممتعه بادج اسلام حجۃ و تلیات چار کتاب
میکویه نیایت فلان ز برای جو بعده قربتی الی الله بیں قیاسیں باشی
تکلیف در علوم حقیقت عقلیه و اخبار صحیحه نظریه نبیری و امامیه ثابت شده
که فیض ایشانی بعد از فوات بدن باقیست و ادک او درین حال
بو اپله قلعه تعلقات بدینه بدر جائیه و کمال قوت مرتقاً قیست و

إِنْ أَرَدْتُ الصَّرْبَوَى إِلَيْهِ فَرَقَ الْجَزْعَ تَرْدُكَ كَامِ
الْكَابِنَ

از جمله مولانا آلام باقر علم الا ولین و الا آخرین علیاً السلام میرزا
ابدوار زاده و اخوه وابسته ایمنی ابتدای زیارت بکنایید که
پت الله العظیم و ختم بانایید که وسائل نجات و رفع درجاتیم تا آن زیارت
در معرض قبول اند و محین مردیت از اخضرت اعما اصرار انتساب
آن یا تو اهدن الاجخار فیطوفونها می یافتو فخر و رفاقت
بولاکتكم و یغرضوا علیکن انصارهم یعنی برستی که حامی شده
مد که بیانید این مسکن را بی طرف کنند آنرا بعد از آن پایانید ما
بس خبر دندار ابدوسنی خود و عرض کنند بر مایری ادن خود و از مخصوص
این حدیث شریف جند پیغمبر معمنوم می شود اولاً آنکه مقصود اصلی هست
غایی از طاعت و عبادت اخلاص و لای ای ثابت صدوات ائمه علیهم
آنی آنکه پیغامبر ایشان سیح طاعت محل تقبل موصول نخواهد بود و ثابت
آنکه بر عالم عابد لازم است که بوجود شریف ایشان از ایسا مقبول باشد پایه

بِرَضْهِ أَكْسَمُ الْخَلَاصِ فَدَمْتُ هَوَارَهْ مُنْجَبِلْنَ طَلَقَتِي مُرَاطَنْ
إِيشَانْ يَا شَدْ جَنَّكَرْ تَوَلَّ أَخْحَرَتْ وَلِعَضْبُو عَلِيَّنَ اَنْصَرَهْ إِشَارَتْ
بَائِسَتْ أَكْرَبْ حَفَرَتْ عَلِيَّاهُ سَدَهْ پَسِيَّاَيِّ إِيشَانْ اَزْخَرَتْ وَفَرَتْ
مُثَلَّهْ سَيْئَتِي اَسْتِيَّكَنْ كَهَالْ رَحَتْ وَغَایَتْ إِيشَانْ نَبَتْ بَانِدَكَانْ
إِينْ فَوَعْ تَعْلِمَرْ مَعْصِيَتِي اَسْتِيَّاَيِّ إِيشَانْ سَيْدَهْ خَلَاصِ اَزْدَكَاتْ وَرَغَّهْ
مَعَالِي وَرَحَّاجَاتْ مَعْلَصَانِ زَاعَصَلْ وَشَامِلْ كَرَدْ وَپَنْجَرْ صَلِي سَدَ عَلِيَّهِ وَالَّدَّمَ
مَيْغَرَمِيَّهْ مَنْ زَارَنِي فِي حَيَوَنِي اَفْعَدَهْمَنَانِي كَانْ
فِي جَوَارِي يَوْمَ الْقِيمَةِ يَسِيَّ أَكْنَكَ زَيَّارَتْ كَرَدْ رَا باَكَالْ إِيَّانْ
وَأَخَلَاصِ درَحَالْ زَمَكَانِي مِنْ يَا بَعْدَ اَذْمَوْتِ مِنْ يَا شَدْ درَجَوارِ وَحَا
مِنْ رَوْزَقِيَّاستِ دَامَ عَلِيَّ بَنْ مُوسَى الرَّضا عَلِيَّهِ الْبَلَامِ مَيْغَرَمِيَّهْ
اَلَّكَلِّي اَمَّا مِعَهُدِي فِي اَعْنَاقِ اَوْلَانَاهُ وَسَعَتِهِ
وَلَانِ مِنْ تَهَامِ الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ وَحُسْنِ الْاَدَاءِ زَيَّارَةُ

۱۱۶
اک اراده راه دوست کنی خوت از سرپرون کن پس علامت
و عین روانه شوله میری باخچه تقدیر شده است

ان اردت النصر والظفر عليك ما في جهنم والقبس

قورونه فرزان رغبة في زيارتهم وتصدق بآياتهم
په کانه امته هم شفعا وهم بهم الفتح
ینی هرامی احمدیت درگدن و سپاه مخلص خود برستی که از
وغا بعد و خوبی دار عقنای آن عذر زیارت قبرهای ایشان پس
اکپی که زیارت کرد ایشان از برای غبت ویل زیارت ایشان
واز برای تصدیق آنچه که ایشان ترغیب را می بان کرد و اندیمه که
بسیل اتفاق بل تصدیق یاری باشد باشد ایشان شجاعت
کند کان ایشان روزی است و سپتی است استحباب نوکر فتن مدینه
از برای زیارت پس بزر صلی الله علیه و آله و سلم و امام احمد بن حنبل مردم را برآ
کر ترک کشند و نیت زیارت آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم بنین کند
از وراثتی حکم الله علیه و آله و نزدیها فریاد الله
زیارت پس بزر سکنی از برای که پس از قبرهای ایشان مقدار محضر است

که بکوید السلام عليك يار رسول الله ورحمة الله وبركاته
و دركت نماز زيارت کذا و نيت جنین کند اصلی کعبی صلوٰۃ
زيارة البتیع علیه السلام لتبذیبها فریاد الله
امه
و دركت نماز زيارت پس بزر علیه السلام مکی ارم برای آنکه نست از قربه
و مجین ستحب است زيارة فاطمه علیها السلام در وضه که میان بین
و قبر رسول ایضاً صلی الله علیه و آله و خاذ او زیر که بعضی که نست از قربه
مدون است و بعضی که نست از قربه در فایده و نیت جنین کند اذور فاطمه
علیه السلام لتبذیبها فریاد الله زيارت سکنی فاطمه علیها السلام با
آنکه نست ایضاً قربه ای الله و مقدار محضر است السلام علیه السلام
رسول الله ورحمة الله وبرکاته و دركت نماز زيارت کذا
جنی کند و بدل بنی فاطمه علیها السلام قدر کند و مجین ستحب
زيارت ایضاً بعد امام حسین مجتبی امام علی بن العابد ایضاً امام محمد با

اک را زده کرده دیزخ خار فنا نهاده ای پسر مرسن زکر مکان خدا تیعا

آن قصدت ف هذل ام لله فلا تخف غیره

ق سید و بنی امام فلان بن فلان صلوات الله عليه
الله هم صل على محمد وال محمد وقبل ذلك من واجه
ذلك بافضل امني ورجائي فيك وفي ولیک يا احیا
دست مذکوه اپت زیارت امیر المؤمنین علیه السلام در روز غدیر کج
ذی الحجه است و بعث بنی علیه السلام که پست و فضیل صفت و مولد
آنحضرت که هقدم بیع الاء اپت و زیارت امام حسین علیه الصلوه و
در اول مجب و نصف آن و شب نصف شعبان و روز عید فطر و روز عروض
و عاشورا که دم محرم پست و وقت اربعاء نثار در روز پیشم صفر و آی
سنت زیارت زیارت مشوره امام حسین اپت علیه السلام و در روز
نیز استحب زیارت آنحضرت در عید اضحی و شب فطر و شب عزاد و شب
عید اضحی و شب پست دیسمبر رمضان و در سهایی در مرتبه جمهود روز
اعده و احادیث و اغوار بسیار از اینه اطهار علیهم افضل الصدات در زیر

دامام حبیر الصادق علیهم الصلوه و اپلام در بیچ و نیت فین کند اذ و
الایمه بالبیقیع لندیه باقیه ایه زیارت سیم ایه را که در بیچ
برای آنست اپت قربت ای اند و این مقدار بجزیت السلام علیک
یاسادتی و موالي و رئیه الله و بر سرت رکعت نماز کند از
از برای همامی و در رکعت و نیت کند مجن کند کدشت ربیل بنیان امام کرد
او سیکنداره قصد کند و می توکن سرامام را بعد از زیارت کند و مجنین زیارت
باتی ایه علیهم اسلام بون نماز زیارت کند از دکوبید الله هم افضل
و رکعت و سجدة لک وحدک لاشریک لک
لأن الصلوه والركوع والتجدد لا يکوز الا لك
لأنك انت الله الذي لا إله إلا انت الله هم صل على
محمد وال محمد وبالغهم عن افضل المحبة
والسلام الله هم وهاي ان النعمتان هديه مني الى مولا

حَبْرُ اللَّهِ وَقَعْدَ الْوَكِيلِ نَعَمَ الْمَوْلَى وَنَعَمَ النَّصِيرُ

زیارت ابی عبدالله الحسین علیه اکل الصلوات وارد اپت کراز
زیارت سایر ائمه و ایین فخر کسیرا در کش این سخن تامی بود تا محلی که
عله الفیحه متو ج شرف زیارت اخضرت بودم و در خلال طرق در
احوال غربت و کربت و غلم مصیبت اخضرت و اصحاب غیرت شاهاد
مسفیدش که زبان پان ناطقه از تقریر شرح آن واقعه لایت تالی
میکردم از دل چوش از سینه خردش برمی آمد و از تاب اشقصه
ایر خال درون دل پیقراری یافت و مشهد آن باز جز باب دیده اسکجا
اطفانی یافت و در اسما آن سوز و کداز و کرید نیاز ستارین نکره طاهر
که زیارت اخضرت پرسش آن مصیبت عظی و داعده کبری ایست و این
اشارت از سخن دعا تی که در باب زیارت اخضرت از ایم طاهر
وارد اپت مفهومی شود و جوں مصیبت و نایب که اخضرت داہل اپت و
عالی تبت و اصحاب البد مرتبتش اور ان دیار کرب و بلا اثمار ازان

بس سه مرضا همیعا که نیکو و کیل و نیکو مولی و نیکو میر کشته است

رو سیانان طعون نایکار رسیده در شدت و حدت و نکایت کرت
بعصایب و نوایب و کیرایه علیم اسلام نیستی ندارد و پرسش بعد
 المصیبت و به مقدار تخلی ملازه رزیت ایست بس نعیم که مبالغه و احتمام
در زیارت شریف و قصیل عتب علیه منیش ازید و اکثر خواه پو دل
میغیراید یکی از سکبار اصحاب امامیه که من کشیر الزیارت بودم این
اچیین را اعلیه اسلام و چون پرسی در آمد نجف الدین ول
شدتم ناچار در زیارت شرفیش تواند واقع می شد بشی جمال بایکا
حضرت رسالت پناه محمدی که آفتاب عالمات از اشغال دامع آن
بنجواب دیدم و آن دو در درج بنت و دری برج ساره ره است دو
یعنی حسین مجتبی و حسین شیده شید کرب و بلای کربلا علیهم صلوات
امنه الملائک لا علی در خدمت اخضرت بودند سه من بر ایشان گذم
بس امام حسین علیه اسلام فرمود میر رسول الله هدایت الرجیل کات

بکوک هر زمره با پر مکانی خداخواسته باشد از بزرگ و محبو است خرامیعا
نفع و فخر نیز سرد قورا

قل ان یصيـنا الـاـمـالـتـبـالـلـهـ لـنـاـ وـغـيرـهـ اللـهـ لـاـ يـضـرـكـ وـلاـ
يـفـعـكـ

بسـانـهـ مـانـ کـهـ حالـ حـینـ باـشـدـ بالـارـ وـ سـرـ دـرـ زـیرـ بـامـ خـانـ خـودـ وـشـاشـ
کـنـ باـکـشـتـ شـهـادـتـ بـوـیـ حـسـینـ عـلـیـ السـلـامـ وـکـبـوـیـ السـلـامـ عـلـیـکـ
وـکـلـیـ جـبـذـبـ وـلـیـکـ السـلـامـ عـلـیـکـ وـعـلـیـ اـنـتـ وـخـیـلـ
الـلـامـ عـلـیـکـ وـعـلـیـ الـایـةـ مـزـبـنـیـکـ السـلـامـ عـلـیـکـ
یـاصـاحـبـ الدـمـعـهـ التـاـکـبـ السـلـامـ عـلـیـکـ یـلـحـنـاـ
الـمـیـبـدـةـ الـثـانـیـةـ لـقـدـ اـصـبـمـ کـتـابـ اللـهـ فـیـکـ
مـکـحـوـرـ اوـ رـسـوـلـ اللـهـ فـیـکـ حـزـونـاـ وـرـحـمـهـ اللـهـ وـرـتـ
الـلـامـ عـلـیـ اـنـصـارـ اللـهـ وـخـلـفـائـهـ السـلـامـ عـلـیـ اـمـنـاـ
الـلـهـ وـلـحـبـائـهـ السـلـامـ عـلـیـ حـمـالـ مـعـرـفـةـ اللـهـ وـمـعـارـفـ کـتـمـ
الـلـهـ وـحـقـفـظـةـ سـرـالـهـ وـخـلـلـ کـتابـ اللـهـ وـاـوصـیـاءـ بـیـتـهـ
الـلـهـ وـرـدـیـهـ رـسـوـلـ اللـهـ صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـالـلـهـ وـسـلـمـ وـرـحـمـهـ اللـهـ
وـبـکـانـهـ ثـلـ مـأـشـتـ وـاـرـیـانـلـهـ تـقـلـمـ رـسـدـ وـقـرـبـ

یـکـنـزـ یـارـیـ فـاـقـطـعـ عـبـتـیـ اـینـ مرـدـ کـشـیـ زـیـارـتـهـ بـودـ مـراـ
بـسـ اـزـ مـنـ تـبـعـ کـرـدـ فـقـالـ سـوـلـ اللـهـ صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـالـلـهـ وـسـلـمـ اـعـنـ
مـیـشـلـ الحـسـیـزـ تـهـاـجـرـ وـتـرـنـکـ زـیـارـتـهـ بـسـ فـرـمـوـدـ مـوـلـاـ
صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـالـلـهـ وـسـلـمـ آـیـاـزـ مـشـپـیـسـ عـلـیـ السـلـامـ وـوـرـیـ تـبـچـ
وـمـیـکـنـارـیـ نـایـرـتـ اوـرـاـفـقـلـتـ یـارـوـلـ اللـهـ حـاشـائـیـ اـتـ
اهـجـرـ مـوـلـاـیـ لـسـکـنـیـ ضـعـفـتـ وـکـرـتـ فـیـهـ دـارـکـتـ
زـیـارـتـهـ وـلـقـلـةـ مـاـلـیـ بـسـ کـنـمـ یـارـوـلـ اللـهـ دـوـرـبـادـ مـرـاـکـدـوـ
جـوـیـمـ اـزـ مـوـلـاـ وـخـداـ وـمـدـکـارـ خـودـ بـیـکـ ضـعـیـفـ وـپـرـشـهـ اـمـ بـیـانـ
تـرـکـ کـرـدـ وـامـ زـیـارـتـ اوـرـاـزـ بـرـایـ قـلـتـ مـاـلـ وـدـسـپـکـاـ وـکـجـتـ خـرـجـ
وـمـوـنـزـرـاـهـ لـاـ بـدـ مـاـسـتـ فـقـالـ رـسـوـلـ اللـهـ صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـالـلـهـ
فـیـذـاـ فـاـصـعـدـ کـلـ یـومـ سـطـحـ دـارـکـ وـاـشـرـیـاـصـعـلـ الـتـبـاـ
الـلـهـ وـالـحـسـنـ عـلـیـهـ لـتـلـمـ بـسـ فـرـمـوـرـسـوـلـ صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ وـالـلـهـ وـسـلـمـ

اذْكُرَانَ النَّصَرَ وَالنَّفْعَ مِنْ لِسَانِهِ كَمْ مُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ

رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وقبر أمير المؤمنين وفاطمة وبنها
وپیغمبر حج علم السلام کاشتہ باشد بن یا دیکه در درز جمیل
کند و دو جام پاک پوشید و بصرارو و چهار رکعت نماز زیارت
کند و آنچه میسر شود در آن قرأت نماید و جون فارغ شد بر خیزد و
بعد کنده و بکویر السلام علیک آئمہ ابینی و رحمة الله و برکات
السلام علیک آئمہ ابینی المرسل والوصي المرتضی و ایشان
الکبر و السیدة الزهراء و البستان المحسنة بالولاد
و الاعلام و الامانة المنسخرینون جئت اقطع اعما
الیکم و المأیة کم و ولذکم الحلف على برکة
الحق فلیکم مخلص و نصر لكم معللة
حتی یکم الله بدینه فمعکم معکم لامع صدقکم
ابی من القائلین بفضلکم مقتدر بمحبتکم لا انک الله قدیمه

بعد زیارت کنادا بخواهی بس بدستی کمزیارت تمثیل است از ده
وزن دیک قل لجه به هدای الدعاء بعد زیارت اضافت
کن بن ایں عاصل الله علیک یا ابا عبد الله صلی الله علیک
یا ابا عبد الله صلی الله علیک یا ابا عبد الله الحسین
علیک یا علی بن الحسین السلام علیکم ایضا الشهید السلام
السلام علیک یا عباد السلام علیکم و رحمة الله و برکات
الله هم اکتنا من ذوالحسین علیک السلام و قبل شباب احسن
امین ب العالمین الله هم اغفر لنا ولادینا ولائاخواننا و لاجمیع
المؤمنین و المؤمنات و المسلمين والشهداء بحقیقت بالزم
شیخ الطائف ابو جعفر طوسی در صبح نعلیکم کریمی زیارت
بنی دایم علیهم السلام در سر مجده ذکر میکند که در دوست از صادق حجیف
اب محمد علیهم السلام که الحضرت فرموده که کسی اراده زیارت قبر

ایا اَكَ وَالْحِمْرَةُ الْأَمُورِ فَإِنَّهُ مَذْمُومٌ وَهَا حِجَّةُ سَمُومٍ

بر هرگز از هر مرد کار نمایی بدرستین صادر هر مرد موم است

۱۲۷

يَا مُوكَلَى يَا عَلِيَّ ابْنَ الْحُسَينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمْ كَيْمَا
الشَّهَدَةُ إِلَيْنَا يَوْزَعُ التَّكَمُّلُ عَلَيْكَ يَا عَبْتَاسَ
ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَسَنَ ابْنَ زَيْنَ الدِّينِ وَجُونَ زِيَارتِيْکی از اولادِ اَحْمَادِ
وَكَبَارِ اصحابِ ایشان نایید غبت زیارت کند بطریقی که داشت و
بِكَوْيِدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ ایَّهَا الْعَبْدُ الْمُصَالِحُ الْمُطْبَعُ لِلَّهِ وَ
لِرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
جَزَاءُ اللهِ الْأَحْسَنِ لِلْجَارِ وَدَرْكُتْ نَمازِ زِيَارتِهِ کَذَارِدَ وَاهْرَاءِ
نایید بِکَنْسی که زیارت یکنند و بِرَوْضَلَامِ فَرِیْضَتْ بِکَنْسی بِکَوْيِدِ
اللَّهُمَّ هَلَّا إِنِّي رَكَعْتُ إِنِّي هَلَّتْ مِنِي إِلَى فَلَانَ قَالَ السَّلَامُ
بَارِخَدِیاَینِ وَدَرْكَتْ نَمازِ بَهْرَی اَسْتَ اَزْمَنْ بَلَانِ پَلَامِ عَلَیْهِ بَسِ
وَاعْ نایید وَبِكَوْيِدِ سَلَامُ اللهِ عَلَيْكَ مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّلِیْلِ

وَلَا اَرْتَعِمُ الْاِمَامَ شَاهَ اَللَّهَ بِسْمِهِ اَشَدَّ الْمُلْكَ لِلَّهِ
يُسَبِّحُ اللهُ بِاِنْمَاءِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى الرَّادِ وَالْحَكَمُ وَ
الْجَنَادُ كَمْ وَالْتَّكَمُّلُ عَلَيْكَ كَمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَدَرْدَادِی دَیْکَارَیْتَ که از بامِ خانهِ خود این زیارت کند شیخِ اَفْلَلِ
شَهِیدِ محمدِ بْنِ کَنْسی وَرَدَدَسِ آَسَ وَرَدَدَهِ دَرْكَتْ زِيَارتِ اَبِي عَبْدِ اللهِ اَسْعِينِ
عَلَیْهِ السَّلَامُ کَانْسی که دَوْرَ بَاشَ اَیَّوبِ بَامِ خانهِ خود رَدَدَ دَوْرَسِی بَوَی
آَسَانَ کَذَلِکَ سَبِسْ تَوَجَّهَ قَبَرَ حَضَرَتِ سُوَدَ وَبِكَوْيِدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
يَا اَبا عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
بِنْ بَسِیدَ جَهَةِ اوْرَوْرَهِ وَزَورَهِ جَهَ وَعَرَهِ اَسْتَ وَکَرِزَرَ وَزَنْجَرَ
جَبِینَ کَذَنْ بَسِیدَ جَهَتِ اوْرَسِکِ نَزْتَ زَورَهِ وَجُونَ زِيَارتِ حَمَدَ
غَایید زِيَارتِ فَرَزَدَانَ آَنَ حَضَرَتِ عَلَیْکِ بَرِدَشَدَ اوْرَادَ اَنْخَرَتِ
بَنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَحَاَنِ اَیَّزِدِ نَزِنَ نَایِدِ سَبِسْ حَنِیْنَ کَوْيِدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ

فوق ابرئه ای الله فانه مددق الامور ید تبرک فيما قصدت

کار خود را بجز اتفاق و لذار پس بر سرمه کند تا پر کارها با خداست
و تند پر سرمه کند

سیکد و دو جون عصره دایم بکوی السلام علی اهل التیار من
المؤمنین والملسلین حملة المستقدیین ولکن
و انا انشاء الله بکن لاحقون درویت از رضاعیه السلام کمر کش
دست بر قبر برادر مومن خود ندویت نوبت سوره انا از زن بخوا
آمن شود از قرع اکبر یعنی مرد و آمن شوند از قرع روز قیامت
درویت که حضرت باقر علیه السلام بر قبر بعضی ارشیعه در بیچ ایشان
و فرمود اللهم ارحم عنیتہ وصل عصنه و این وحشته
واسکن لیه من رحمتک رحمة يستغفه به لعنة رحمة
هنر سوالات و الحقیقیت کان سوال بعد ازان سفت نوبت پوره در خوا
ابن توکیه محمد الله تعالی در کامل زیارات نعل میکند که با آن سرمه کش
فاخت و قل اعوذ برب النبیں قل اعوذ برب العلی و قل بوعبد الله احمد
ایت الکرسی سه نوبت بخواند و درروایات بسیار ای احادیث صحت

والله لا جعله الله احر الاعد مني ياربيك الله
الذاق در باليك زيارتك واجعلنيك الخاتم
در رحمتك يا ارحم الراحمين وصل الله على بنينا محمد والا
مکل الكناس زیارت میر موسان سنت اپت مردانه از زمان
بر شط اکنست بر ایشان و ناخنی ایشان پنده و آه ایشان
نشنده و موجب نمید جز عاشان عدم رضا عصمه کش و که اگر ضمیر
باشد کمر دست زنان از زیارت و از حضرت پغمبر صلی الله علیه و آ
 وسلم در شان زنانی که شرایط ذکوره رعایت نکند درویت
لعن الله زوارات الغفور یعنی دور از رحمت خدای و آن زنانی
که زیارت قبر باشند و ما و آن زنانیست که شرایط ذکوره رعایت
نمایند و از کاظم علیه السلام درویت که نیت میداند اکنپس که زمان
او میکند و با آنکس انس پدا میکند و حشمت پدا میکند چون آنکسین باز

هر کاه روکنیزد هر یک دانه خدا رضاست پس از کمر مرس و امیره ارشاد
از کربغیر از خدا و راض شه بخیز قلید نباخ خیر بر شد

بَلَّا إِيمَانٍ لَرْدَنَكَ وَثَوَابَكَ عَلَى الْبَشَرِ أَطْلَقَ
ثَوَابَكَ وَزَمَنَ الْجَنَّةِ . یعنی مام جعفر الصادق علیهم السلام
میغاید که مر پس که زیارت برادر فی احمد ع ذعل خود کند میگوید خدا
ع ذعل هم زیارت کردی تو زتاب تو بر من پست یعنی رحمت پیغایت و
پی نهایت من جزا تو ثواب آراستگی اپت که بهوار ساندر ارضی غمیشوم
بر این تو باشی که ترا جنت و درین ب اعادیت بسیار بطریق ایه
دار و اپت بسیج زیارت برادر دینی کند باید که بی تکلف و تکلیف با
و سیح اپت که آنکه اکه زیارت کندا است تعالی این ناید و صاحبه
و اعشار کید که نایند و موضع بخود یکدیگر ب پسره تو سند و اکه دیت بو
نمایند جایز است خصوصا آنکه اپت بسند کی از علاوه ذر
رسول الله بابت شد صلی الله علیه و آله امام جعفر صادق علیهم السلام
میغاید لا یقبل یکدیگر ام زاید به کسول الله

اَذْ تَوَجَّهُ إِلَى اَمْرِ فِيهِ رَضَا السَّدَّلَاتْ حَفَّ وَلَا تَرْجُو اَغْيَارَ الْهَمَّةِ
اقتبس

الله علیهم السلام اپت که ناز و روزه و صدقه و حج و عمره و جمع اعمال
صالح نافع است راجی شی که میت در شکن باشد بسیار خال بود فران
و خوش کرد و بکوئید او را که بسب عمل فلان است از قبل تو و تواب
آن بر ای آنکه می نویسد که آن عمل میکند و از برای هیت نیز میگفت
زیارت برادران دینی و علاقات ایشان اسپیچا ب کدابی جعفر محمد
ابن یعقوب کلینی که از کابر مخدوشان مایه است روایت میکند اذا
هزمه از امام مام جعفر الصادق علیهم السلام مَنْ زَارَ أَخَاهُ فِي اللَّهِ
وَكَلَّا اللَّهُ سَبَبَ عَيْنَ لَهُفَ مَلَكٌ يُنَادِونَهُ لِأَنَّ
طَبَتْ وَظَابَتْ لَكَ الْجَنَّةَ یعنی هر کس که زیارت برادر فی احمد خود
موکل کرد اند خدای تعالی هماد مزار کر شده که آواز و همند او را که تنبله
باشند به آنکه خوش شد خال تو و خوش شد برای تو بشت و قال علیهم
الله مَنْ زَارَ أَخَاهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَ قَاتَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَ

سُلَاتِكْ فِي الْهَوَى مَهْرَدَادِيْلِهِ دَائِنِهِ مَرَادِلِهِ اِلِّيْلِهِ لِهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْنِي جَازِيَّةِ نِيَّتِ بُشِّيَّدِنِ پَتِمَّجَكِسِ كَرِ

آنَّکَمِی هَرَادِبَارِ سَوَالِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَلَهُ بَاشِدِیْنِ آنَّکَمِی تَقْنِیْمُ
جَهْتِ رَسُولِ اللَّهِ بَاشِدِهِ آنَّکَمِی حَاضِرِ بَاشِدِهِ اِزْ طَعَامِ شَرَابِ وَسِیدِهِ دَوِی

خُوشِشِنِ پَنِزِ اِرْهَنْدِهِ دَاقِلِ آنِ کِیْ شَرْبَتِ آَبِتِ دَمَپِنِ پَتِحَبَا

دَضْهُرِ زَایِرِ دَوِرِ کَعْتِ نَهَزِ دَبَارِکِ کِیرِ مَوَانِپَتِ کَرِدِنِ سَبِنِ دَوِنِ

کَرِدِنِ جَونِ پَرِدِنِ دَدِهِ مَجْمَعِ اِینِ شِیْخِ اِجِلِ شِیدِ عَلِيِّ الرَّحْمَهِ الرَّضَا
دَرِدِ پَسِ اِرِاِ دَفْرِمَدِهِ دَصِحَّمِ دَرِجَادِ يَعْنِی جَنِکِ بَا اَصَنَا

كَهَارِ دَرِجَادِ تَوَابِ بَسِیَارِ دَاجِرِ مَشَارِتِ اِلَهِ سَجَاهَنِ دَعَاهَ

مَیْغَمَادِ دَضَّلَّالِهِ اِلْحَادِهِ دَنِیَّلِهِ اِلْقَلِهِ دَرِجَاعِهِ

يَعْنِي زَیادَهِ دَانِزَوِ کَرِدِنِهِ اِپَتِ خَدَانِکَسَانِی رَکِ جَهَادِهِ جَهَرَهِ

دَزِرَاهِ اَوِی نَانِزِدِ بَانَکَنِی کَرِنَشَتِ اَمَدِهِ جَهَادِهِ نَانِزِدِ اَجِرَوِهِ

بَرِزَکِ حَضَرَتِ پَنِزِرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَلَهُ دَلِمِ مَیْغَمَادِهِ دَهَوَهَ سَکِلِهِ

کِیْلَهِ قَافِهِ بَاشِدِ عِزَّزَتِ وَهِدِ طَمَعِ نَلِیْلِهِ لِهِ

طَمَعِ کِمِ اِزْ خَلَالِهِ

دَامِ بَوِا جَبِ دَاجِسَتِ وَامِ بَعِنْدِهِ بَهِ دَهِ بَهِ وَمَکَرِهِنِ بَهِ دَهِتِ
دَازِ جَلَامِ بَعِوْفِ دَهِنِی مَکَرِهِنِهِ خَلِجِ اِسْتِ بَقْلِهِ بَرِجِهِ دَوِقَهِ پَتِ
بَرَادِنِ اَمَامِ عَلِیِّهِ سَلَامِ اِلْبَاقِ وَاجِبِهِ شَوَّهِ بَرِکَانِهِ بَکَفَانِهِ
سَرِطَادِلِ دَانِپِنِ مَعْرُوفِ وَمَکَرِهِنِ عَقْلَهِ بَچَوْنِ وَجَوْبِ شَکِنِعْمِ
وَقَحْ طَلَمِ بَارِشِ عَالِهِ بَچَوْنِ جَوْبِ صَلَوَهِ وَقَحْ شَرَبِ خَرِدِهِ بَخَوَیْزِ مَایِزِ بَنِکِ
بَهَانِدِیا غَالِبِهِ طَنِ دَابِشَدِکِهِ آنَّکَمِی اَکِ اَمِ بَهِنِی مَکِنَهِ مَهَارِشِی شَوَّهِ
وَمَهَورِی بَحَمِی اَدَدِهِ وَمَهَنِی عَنِهِ دَارِتِکِهِ مَکِنَهِ بَسِ اَکِ بَخَوَیْزِ بَنِکِهِ دَهِ
مَیِ شَوَّهِ دَجَوبِ اَمِ دَهِنِی لَیْکِنِ جَازِیَّهِ اِسْتِ سَیِّدَمِ اَمِنِ اَذْهَافِهِ
بَلْکَهِ اَمِ دَهِنِی مَوْجِبِ ضَرِرِهِ شَوَّهِ دَرِفِنِ بَیَالِ نَسْبَتِ بَادِهِ بَیَانِهِ
مَوْنَانِ بَسِ اَکِ اَمِنِ بَنِشَادِ اَمِ دَهِنِی مَطْلَعِهِ جَازِیَّهِتِ دَجِیَّتِ
کَهِ دَامِ دَهِنِی طَرِیِ اِسْلِ فَالِ اِسْلِ عَامِتِهِ نَمِیدِ شَلَانِکَهِ بَجَرِهِ
اَهْمَارِ کَهِ اَهْمَتِ فَاعِلِهِ آنِ مَتَرِجَرِهِ شَوَّهِ بَزِبَانِ بَیَادِهِ دَوِوْنِ بَزِبَانِ بَایِدِهِ

فِيمَا تَرْفَدَتْ جَهَنَّمُ مِنَ الْحَمَّارِ الْكَثِيرِ

رواية شهاب الدين كاريكارا ده كرد و ميرزا زندانی
بتو خیر سپیار

اللَّهُمَّ لَا تُحِمِّنْ طَيْبَاتِ الْجَنَّاتِ وَلَا تُخْلِنِي مِنْكَ إِذْ أَمْسَأْتَ
وَرْحَهَا وَرَبِّكَاهَا وَرَبِّي إِذْ أَنْزَعْتَنِي وَرَبِّي كَبُورِي اللَّهُمَّ لَا يَغْصِنْ
وَجْهُكَ وَلَا تَسْوِدْ فِيهِ الْوِجْهُ وَلَا تُسْوِدْ وَجْهَيْ
إِذْ أَنْزَعْتَنِي إِلَيْهِ الْوِجْهُ وَرَبِّي إِذْ أَنْزَعْتَنِي رَبِّي كَبُورِي اللَّهُمَّ اغْصِنْ
كَيْتَابِي بِيَمِينِي وَلَا تُخْلِنِي إِلَيْهِ الْجَنَّاتِ إِنَّمَا أَوْحَى لِي
حَسِابًا سَيِّئًا وَرَدَ عَلِيَّ دِسْتَرْجَبْ كَبُورِي اللَّهُمَّ لَا تُقْطِنْ
كَيْهَا بِيَمِينِي وَلَا تُخْلِنِي هَامَعْنُولَةَ الْعَنْعَنِ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ مُقْطَعَاتِ النَّارِ وَرَدَ سَرْجَبْ
اللَّهُمَّ عَنِّي بِرَحْمَتِكَ وَرَبِّكَاهَا وَرَدَ سَرْجَبْ يَا مَا اللَّهُمَّ
لَكَتْ قَبْيَقَ عَلَى الْأَصْرَاطِ يَوْمَ تَدْلِي فِيهِ الْأَقْدَامُ وَلَا حُلْلَ
سَعِيْ فِيمَا تُضْيِكَ عَنِّي بِإِذْ الْجَلَلِ وَالْأَكْرَامِ
وَرَدَ فَرَاعَ إِذْ وَضَوَ اللَّهُمَّ اسْتَكْلِ مَقَامَ الْوَضُوءِ وَتَمَّ

أَوْرَدَ وَكِنَّا يَةَ مَعْيَدَ بَاشْدَ تَصْرِحَ تَمَادِي وَجُونَ تَصْرِحَ بَايدِنَدَ مَرَابَدَ
وَرَزْمَيَ وَدَرْشَتَيَ مَرْعَيَ بَايدِنَدَتَ وَجُونَ بَرْسَتَ وَرَزْنَ تَحْلَاجَ بَا
دَرَانَ تَرْسَمَيَ طَرِيقَرَ عَاسِتَ بَايدِرَ كَهَدَتَ دَرَانَمَ دَعَائِي كَمَرَدَ
بَاكِيدَ اسْتَعْجَابَ آنَ ازِيدَهَيَ صَلَواتَ اللَّهِ عَلِيْمَ دَرَضُولَ سَاقِيَ
سَقِيَسَ كَرَزَدَ دَخْلَ خَلَبَكَبُورِي دَسْمَ اللَّهِ وَبِالَّهِ وَلَعَوْدَ
بَايَلَهَ مِنَ الرِّجَسِ الْخَيْرِ الْخَيْبَتِ الْخَيْبَتِ الشَّيْطَانِ الْخَيْرِ
وَرَدَ سَبَجاً كَبُورِي اللَّهُمَّ حَسْنَ فَرَجِي وَاسْتَرْعَوْرَقَ فَرَجِيَهَا
الْنَّارَ وَفَقَنَ مَلَاقِيَهِ مَلَكَ بَادَ الْجَلَلِ وَالْأَكْرَامِ وَرَدَ سَرْبَوْنَ آدَنَ بَيْ
الْحَمْدُ لِهِ الَّذِي عَفَنَ لَنَّتَ وَلَبَقَ فِي حَسَبِي فَوَتَوَلَّ حَجَّ
عَنِّي أَذَاهَ بِأَهْلَنَعَةَ بِأَهْلَنَعَةَ بِأَهْلَنَعَةَ لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُونَ
رَزَآبَ دَرَهَانَ كَرَدَنَ كَبُورِي اللَّهُمَّ لَقَنْ جَحَّتَيْ وَقَلَاقَاتَ
وَأَطْلَقَ لِسَانَ بَذَرَكَوَاتَ وَرَزَآبَ دَرَسَنَيَ كَرَدَنَ بَيْ

ترک و حصر و طلب زیادتی مانع بالشیخ از نثر و پیشرفت
نفع ندارد

ادرا در دلایل بنه کان مومن و میبست در پس ادرا دلایل می خان
و بعد از آن میست بکوید اللهم درت هدن الدعوت الشام
والصلوة القائمة بائع محمد اصلی الله علیه و الہ الذین
والوسیله والفضل والفضلیله یا الله استفتحت و یا
استفتح و یمجد رسول الله صلی الله علیه و الہ انتوجه
اللهم صل علی عبده آل محمد و اجعله بهم عندك و
فی المیانا والآخرة و میں دیستحب کہ قبل زنگ پر احشی کر
و یکر کوید و دریک پست مازنده کوش بردار و دست کرپ کوید و این
دعا بخواه اللهم انت الملک الحکوم البیض لا لله الا
سبحانک ایی ظلمت نفی فاغفر له الله لا يغفر
الذنوب الا انت بن و مکرپ کر کوید و این دعا بخواه
لیتک و سعدیک والحمد لله رب العالمین

دع لحرثه الہ نی و طلب الزیاده ولا مشدّم ما
دفعك المذممه

و حفظ العصولة و حفظ رضوانه و لجه و سوره آنا نزد نجوا مدد
در شانعی پل کوید اللهم طهر قلبی واشح اصدی
واجر على شفافی مدحک و الشانعی علیک اللهم اجعله
لطفه و لطفه و لطفه و لطفه و لطفه و لطفه
و بعد از پل کوید اللهم طهر قلبی و زلت علی و اجعله ماعند
جیدی اللهم اجعلی من التوابی و اجعله من
المتطهرون بغير صادق علیه پلام نقل بغير ما یکد ایر المسوئین
علیه پلام صحاب خود ایغرومود که کرسی کمیاں داشت و ایام
سجده کند و در سجو و بکوید رت لک سجادت خاصه خاصه
بنی اسرائیل تعالیکو بملائکتی و عز و جل الاجعل
محبتک و قلوب عبادی المؤمنین و هبیته فی قلوب الشیخ
یمی ای فرشتکان من بزمت و بزرگواری سکه سرایی میکرد این دستی

الآية في طلاق الشهادت

وَالْمَهْدِيُّ مَرْهُوتٌ لِلْمَدْحُوتِ إِلَّا إِنَّكَ سُجْنَانَكَ
وَحَنَانَكَ تَبَارِحَكَ وَقَائِمَكَ سُجْنَانَكَ
رَبَّ الْمَدِينَةِ بَشَرٍ كَبِيرٍ كَبِيرٍ دَاهِنٍ عَاجِزٍ نَّافِعٍ بَخِسْنَ
قَذَانَكَ الْمُسْئَ وَقَذَانَتَ الْمُحْسِنَ يَجْأَوْزُ عَنِ الْمُسْئَ
وَأَنْتَ الْمُحْسِنُ وَأَنَّ الْمُسْئَ فَضَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَّالَهُ وَتَجَازَ
عَنْ قِيمَةِ مَا نَعْلَمُ مِنْهُ بَشَرٍ أَحْرَامٍ كَبِيرٍ دَاهِنٍ عَاجِزٍ
وَجَهَتْ وَجْهُهُ إِلَيْنَا وَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ عَلَى
مِلَّةِ إِرَهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ وَمِنَاجَ عَلَى حَيْنِفَامِسْلَامًا وَمَا
أَنَّمَّنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَوةَ وَسُكُونَ كَوْجَبَائِيَ
وَعَمَاقَتْ لَهُنَّكَ الْعَالَمَنَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَيَذَلِكَ أَمْرُكَ
وَأَنَّمَّنَ الْمُسْكِلَينَ فَلَكِيدَاعْزَرَبَالَّهُ مِنَ الشَّيْطَانِ إِلَّا حَيْمَ
وَشَرْعَ دَرَقَاتَ نَمِيدَ دَرَكَوْتَ كَبِيرَ سُجْنَابَتَ كَبِيرَ اللَّهِمَّ

مفرَّتْ حَادِثَتْ دَرَطَلَشْ شَهَادَتْ

لَكَ زَكَّتْ وَلَكَ حَسَبَتْ وَبَكَ امْنَتْ وَلَكَ اسْنَتْ
وَعَلَيْكَ تَوَكَّلتْ وَأَنْتَ رَبِّي حَسْعَ لَكَ
سَعْيٍ وَبَصَرِي وَجْهِي وَعَصَبِي وَعَظَابِي وَمَا أَقْلَتْهُ
قَدْعَاهُ لَهُ رَبِّ الْعَالَمَيْنَ وَتَرَدَّبَ لَا آمِنَ ازْرَكَوْعَ سَمْعَ اللَّهِ
مِنْ حَمْدَهُ وَلِلْحَمْدِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمَيْنَ أَهْمِلَ الْكِبْرِيَاءَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَظِيْمِ اللَّهُ زَكَّلَهُ وَدَرَجَهُ كَبِيرٍ دَاهِنٍ ذَكْرَ اللَّهِ
لَكَ بَحْدَتْ وَبَكَ امْنَتْ وَلَكَ اسْنَتْ وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلتْ وَأَنْتَ رَبِّي سُجَّدَلَكَ سَمْعَ وَبَصَرِي
وَسَعْيٍ وَعَصَبِي وَجْهِي وَعَظَابِي سُجَّدَ وَجْهِي الْفَاقِ
الْبَالِي لِلَّذِي حَلَقَهُ وَصَوَرَهُ وَشَوَّسَعَهُ وَبَصَرَهُ
تَبَارَكَ اللَّهُ أَتَحَسَّنَ الْأَقْيَنَ وَجَنَ سَرَازْ سُجَّدَهُ اولَ بِرَدَارَهُ
اسْتَغْفِرَ اللَّهُ رَبِّي وَلَقَبَتْ إِلَيْهِ سُجَّدَعَ إِيمَانَ كَمْسُورَهُ وَلَهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
صَلَوةُ الرَّبِّ شُورَزْ قِيلَمْ بِرْ تُورَا وَلَكَ تَبْقِيرُ شَهَةَ آزْ زِير
وَكَمْ نَمِشُود

فَرَجَ اغْرِيَرْ مِيزْ رُودَه اصْلَافَتْ نَاهِيدَ اكْهَلَ اسْتَ وَدَعَا اهِيتَ الْهَمَّ
الَّذِي اهْسَنَتَ الْاَهْسَارَ وَنَفَلَتَ الْاَقْدَامَ وَرَفَعَتَ الْاِيْدَ
وَهَدَيَتَ الْاَعْتَاقَ وَانْتَهَتَ عَيْسَةَ الْاَلْئَنَ وَالْيَكْلَه
وَنَجَوْهُمْ بِنَيْنَ الْاَعْلَمَ دَيْنَه افْتَنَ بَيْنَهَا وَيَنْقُسْنَا بِالْحَقْوَ
وَانْتَ خَيْرَ الْفَاعِينَ اللَّهُمَّ انْشُكُوكَيْنَ عَيْنَه
بَيْنَنَا وَقَلَه عَدَدَنَا وَكَثَرَه عَدُونَا وَنَظَاهَرَ الْاَعْذَاءَ عَلَيْنَا
وَوَهَوْعَ الْفَيْنَ بِنَاعِقْتَرْجَ وَدَفَتَ الْاَلْهَمَ لِلْعَدْلِيَنْ ظَهَرَه
وَأَمَامَ حَكْمَ لَعْرَفَه اللَّهُ الْحَقَّ وَبَتَ الْعَالَمَيْنَ
وَأَقْلَى قَوْنَتَ اهِيتَ دَبَتَ اغْفَرَه وَارِسَ وَجَاؤَزَ عَالَمَ انْكَه
انْتَ الْاَغْرَى الْاَكْدَمَ وَجَزِيَ اسْتَ اينَ عَالَهَمَ اغْفَرَنا
وَارْجَحَنَا وَعَافَنَا وَاعْفَ عَنَنَا فِي الدُّنْيَا وَالْاَخْرَه
انْكَه عَلَى كُلِّ شَيْءَ قَدْرَه وَاهِنَه دَوْلَتَ ازْ صَادَقَ عَلَيْهِ يَهَادَم

اَصِيرَ عَلَى مَا رَزَقَكَ فَالْقَدَرَ لَا يَزِيدُ وَلَا يَنْقُصُ

وَضَلَتْ وَلَمْ يَحْجُدْه وَاهِيَتْ بِرْ قَادَه وَسَعَيَ وَسَعَيَنَ
سَكَنَه سَجَدَ سَجَدَه الْلَّاَوَه لِوَجْوَهِيَنَه اِلَى تَلَاهَه مِيكَنَه بِرَاهَه
وَاهِيَتْ قَرَبَه اِلَى اَسَدَه وَارِينَ سَجَدَه كِيرَنَه دَرِصَنَه بَجَدَه كَرَنَه
لِيَكَنَه سَجَبَه اِسْتَ دَرِحَلَه كِيرَه سَرِيرَه مِيدَرَه وَدَرِسَجَدَه كَويَه
الَّهُ حَقَّا لَحَقَّا لَا إِلَهَ اَلْآَهَيْنَا وَتَنْدِيقَ الْاَلَهَ الْاَلَهَ
الَّهُ عَبُودَيْه وَرَنَه سَجَدَتْ لَكَ يَارِبَتَ تَعَدَّه وَرَفَقَ
وَرَفَوتَ اَضْلَلَ كَلَاتَ فَرَجَ اهِيتَ دَكَلَاتَ فَرَجَ اهِيتَ لَا إِلَهَ اَلَّهُ
الْحَمَدُ لِلَّهِ الْكَرَمُ لِلَّهِ الْاَلَهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سَخَانَه
دَبَتَ السَّمَوَاتَ السَّبِيعَ وَرَبَّ الْاَرْضِيَنَه السَّبِيعَ وَمَا فَيْنَه
وَمَا اَحْتَمَنَه وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُسِلِمِينَ
يَهُرَبَ الْعَالَمَيْنَ وَاهِرَيَنَه دَعَا كَمَ دَاهِيَتَ ازْ حَرَفَتَ اِيمَرَه مِهِنَه
عَلَيْهِ الْبَلَامَ صَادَقَ عَلَيْهِ بَلَامَ شَيْهَه خَوَانَه اِنَه بَعْدَ اَكْهَانَه

قَصْدُ الْخَيْرِ وَحِسْنُ الْبَرِّ عَلَيْهَا

وَزَوْرَ بَرِّ خَوَافِتْنَ از سَجَدَهْ نَازْ كَوِيرْ بَحْرِ اللَّهِ وَقَوْنَهْ أَقْوَمْ وَاقْعَدْ
وَارْكَعْ وَاجْبَدْ وَجَنْ بَرِّ اَتِيَ شَنِيدْ سَبِحْ اَسْبَتْ كَوِيرْ
لَلَّهُمَّ اَمَتْ الْبَاطِلَ بِأَقْوَمِ الْحَقِّ وَبَيْنَ صِيفَتْ تَشَادَلْ غَارْ
بِشَمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَلِحَمْدِ اللَّهِ وَخَبِيرْ اَسْمَاءِ اللَّهِ اَشْهَدْ
اَنْ لَا إِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدْ
اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهْ وَرَسُولُهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا بَرِّي السَّاعَةِ وَاشْهَدْ اَنْ دَنِي نَعْمَ الْرَّبِّ
وَأَنْ مُحَمَّدًا فِيمَ الرَّسُولُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَقْبَلَ
شَفَاعَتَهُ فِي اُمَّتِهِ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَلِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَتَشَدَّدَنِي بِصِيفَتْ تَشَادَلْ غَارْدَنِمَ الرَّسُولِ وَعَدَانِ كَوِيرْ بَحْرِيَا
لَهُ الصَّلَواتُ الطَّاهِرَاتُ الطَّيِّبَاتُ الزَّانِكَيَا
الْغَارِيَا اَلْرَأْيَاتُ اَلْبَاغَاتُ اَلْتَاغَاتُ اللَّهُمَّ مَا

اَرَادَهْ كَارِخَرِكَرِدَنْ بَهْرَكَتْ وَنِكُورِمَنْ كَارِخَوْنَبَتْ
كَهْزُورَكَرَدَهْ شُورْ

طَابَ وَطَهَرَ وَزَكَ وَخَلَصَ وَصَفَّافَلَهِ اَشْهَدَانْ لَا
اللهُ اِلَّا اللهُ وَاحِدَهْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدَانْ مُحَمَّدًا عَبْدَهْ
وَرَسُولَهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا بَرِّي السَّاعَةِ
وَاشْهَدَانْ دَنِي نَعْمَ الْرَّبِّ وَأَنْ مُحَمَّدًا فِيمَ الرَّسُولُ وَ
اَشْهَدَانْ السَّاعَةِ اَنِّيهِ لَا رَبِّ لَهُ اَرِبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَعْتَدْ
مِنْ فِي الْقُبُورِ اَسْبَرَهُ اللَّهُدَانِهَا هَذَا وَمَا كَانَ الْمُهَنْدِدَ
لَوْلَا اَنْ هَدَيَا اللَّهُ الْحَمْدَلَهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَتَّحْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَا صَلَيْتَ وَبَارِكْ
وَرَتَّحْتَ عَلَى اِبْرِهِيمَ وَآلِ اِبْرِهِيمَ اِلَيْكَ حَمِيدَ مُحَمَّدَ
سَبِحْ اَسْبَتْ كَمِنْ زِيلَامْ كَوِيرْ السَّلَامْ عَلَيْكَ اِيَّاهَا النَّبِيُّ
وَرَتَّحْهُ اِلَيْكَ وَبَرِّكَهُ السَّلَامْ عَلَيْهِ جَمِيعِ اِيَّاهَا الْمُؤْمِنِيَّاتِ

مفاهیم از دوستی در دنیا میبینی او در زن
و بزر

من المصلحت نفلاً يعني و عابداً زمان فرض ثواب آن زیاد است
از زمان که نافذ یعنی پست باشد و زمان که تحقیق بر میگشند
باشد و از سرمه مخمور است و زمان جستناب نماید و از پرتویه
نمایم و اقبال تمام بآن مشغول شود و اگر به تحقیق مختصر غیرت اما نجیب
ایم پست آنست که بعد از سلام پر نوبت کشید و پر نوبت دست زان
کوشید و اراده و بکوشید لا إلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَهْمَّ وَحْدَةً وَحْدَةً
مسیلوُن لا إلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا هُنْ يَكُونُونَ إِلَّا إِلَيْهِ خُلُصُّ نِعْمَةٍ
الَّذِينَ وَلَوْكُرُهُ الْمُشْرِكُونَ لَا إلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْأَنْوَارِ وَلَوْلَهُ أَنَّا
الْأَوَّلُنَ لَا إلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَعَلَى
وَالْجَنَّوْ وَعَدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْرَابَ وَحْدَهُ
قَلْهُ الْمُلْكُ وَلَهُ حَمْدٌ يُحْمِلُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
قَدْرٍ اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عَنْكَ وَاقْضِ عَلَى مُرْضِيَكَ

کثرة المتفق في الدنيا مصيبة في المدين
والبدن

وَرَسُولُهُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْهَادِيِّينَ الْمُهَدِّدِينَ الشَّامَ عَلَيْهَا
عَبَادَ اللَّهِ الصَّالِحِينَ وَسَبَحَ ابْنُ تَعْقِيبٍ بِنَارِ يَسْعَى
نَشِيقَنْ؛ عَلَى كُرْدَنْ بَدَّا زَمَانَ اپْتَحَابٍ مَكْدَدَ وَدَارَ فَضْلَكَ بِسَارَ
دَرَقَرَانَ مجِيدَ مِيرَمَادِيَ قَدَّا فَرَغَتْ فَانْتَصَرَ يعني چون فان
شَدَى از زمان فریضه فانهاب الى ریکن الدعا یعنی پردازی پرورد
خود بدعا و از غصب الیه فی المسکَّه و رغبت نابوسی
بِخَوَاهِشِ کَمِيدِ پَدَرَ اَنْجَازَ وَمِيلَبِیِ وَمِنْ تَغْسِيرِ دِيَتِ اَزْخَرَتِ
باقر و صادق عليهما السلام مجاهد و مقاومه و غير ایشان و حضرت امام
جعفر الصادق عليه السلام میرمادی التعقب بالغ فظله
الرِّزْقُ مِنَ الْمُهْرِبِ فِي الْبَلَادِ يعني تعییب نما
نَامَتْ رَسِتْ دَرْجَسْ دَرْزِی از زمان و پرگردان در شرما حضرت امام
محمد باقر عليه السلام میرمادی الدعاء بعد الغریضه افضل

الْقَنْعَةُ وَالْمَلِئَةُ فِي الْمَقِيمَةِ وَرَاحَةُ
فِي الْمَدَبَّرِ

وَالشَّرِيكُ عَلَى مِنْزَهِتِكَ وَأَنْزَلْتَ عَلَيْنَا مِنْ تَكَالِيفِ سَجَادَةِ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِ كُلِّ فَاجِيْعَانًا
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلُّهَا جِيْعَانًا لَا إِلَهَ إِلَّا تَهُمَّ
إِذَا سَأَلْتَ مَنْ كُلِّ خَيْرٍ حَاطِيهِ عَلَيْكَ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ كُلِّ سُوءٍ حَاطِيهِ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ إِذَا سَأَلْتَ
عَافِيَتَكَ فِي أُمورِ كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَزِيِ الدُّنْيَا
وَعَذَابِ الْآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِعِجْمَكَ الْكَرِيمِ وَعِزَّكَ الْمُبِينِ
لَا إِثْمَامٌ وَقَدْ رَفَقْتَنِي لَا يَتَنَعَّمُ مَعْنَائِي مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَشَرِّ الْأَوْيَاعِ كُلُّهَا وَالْأَحْوَالِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
تُوكِلْتُ عَلَى النَّجَى الَّذِي لَا يَمُوتُ وَقُلْتُ لِحَمْدَهُ الَّذِي لَمْ يَحْمِدْنِي
وَلَمْ يَكُلْ لَهُ شَرِيكٌ وَالْمَلَكُ كَفَرْتُ كُلَّهُ وَلَعْنَهُ مِنَ الْذَّلِيقَةِ وَكُلَّهُ
وَتَسَعْ إِلَيْهَا السَّلَامُ كَوْدِيْسُ جَهَارَ نُوبَتَ اللَّهُ أَكْبَرُ سُمَيْسَرَ وَبَتْ

فَانْجَبُودُنْ بِكَبِيرِ قَلِيلِ درِدِنِيَا باعْثَ غَزَّتْ وَدَرِيَاتْ
رَاحَتْ بَرِنْ

الْحَمْدَةُ دَسِيْسَرَ نُوبَتْ سَجَانَ اللَّهِ وَبَعْدَ ازانِ جَهَارَ نُوبَتْ بَرِنْ
سَجَانَ اللَّهُ وَالْمَحْمَدُ لَهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللهُ أَكْبَرُ
وَالْحَمْدُ لَهُ يَكْرِبِي بِخَوَافِدَ وَشَهَدَ اللَّهُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلَكُ كَمَّهُ وَأَوْلُو الْعِلْمِ فَمِمَّا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ قُلْ لِلَّهِمَّ مَا لَكَ الْمُلْكُ
لَكَ الْمُلْكُ مِنْ شَاءَ وَتَشَعَّبَ الْمُلْكُ مِنْ شَاءَ وَتَغْزِي
مِنْ شَاءَ وَتَنْذِلُ مِنْ شَاءَ بِرَبِّكَ الْخَيْرَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ تَوَجِّهُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُشَيِّحُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَتَخْرُجُ إِلَيْهِ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرُجُ الْمَيِّتُ مِنْ إِلَيْهِ وَتَرْزُقُ
مِنْ شَاءَ كَمِيْغَرِ حِسَابٍ إِنَّ رَبَّكَمُ اللهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيْتَةِ أَيَّامٍ هُوَ اسْتَوَى عَلَى
الْعَرْشِ يُعِيشُ الْمَيِّلَ النَّهَارَ يُطَلِّبُهُ حَيْثُ شَاءَ وَتَسْعَ

أَفْلَامُ الْقَدْمِ مِنْ حَبْلِ اللَّهِ طَلَبَ كَثِيرٌ الدُّنْيَا

وَالْقَرُونَ الْحُمُّ مُخَرَّاتٍ بِأَمْرِهِ إِلَهُ الْخَلُوٰ وَالْأَمْرَبَاتِ إِلَهُ الْبَرٰ
أَدْخَارِكُمْ تَضَرُّعًا وَحَفِيَّةً إِنَّ لِإِيجَابِ الْمُعْتَذِرِ فَلَا يُقْسِدُ عَلَيْكُمْ
بَعْدَ صَارِخَمَا وَأَدْسُوكُمْ وَعَنْقَكُمْ طَلْعَ الْأَرْجَمَ إِلَهُ الْقَرْبَاتِ الْمُعْتَذِرِ

وَقَلْ مَا فَنَهُ دُوَازُوهُ نُوبَتْ بِخَوَانِدُ وَدِيَتْ بِدَعَابِرْ دَارَدْ وَكَبُورْ بِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِيمَكَ الْمُكْنَونَ الْمُخْرُونَ الظَّاهِرُونَ
الظَّهُورُ الْمَبَارِكُونَ وَاسْتَغْفِرُكَ بِإِيمَكَ الْعَظِيمَ وَاسْتَغْفِرُكَ
الْقَدِيمَ يَا وَهَابَتِ الْعَطَامَيَا فِي مَاطِلَةِ الْأَسَارِي وَيَا فَكَارَكَ
الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَصْلِي عَلَى مُحَمَّدٍ قَالَ مُحَمَّدٌ عَنْ
شَهْوَرْ قَبْرَهُ مِنَ النَّارِ قَدْ أَنْتَ خَيْرٌ مِنَ النَّبِيِّ سَلِّي وَتَذَلَّلُ
الجَنَّةَ كَمَا أَوْجَعْتَ دُعَائِي وَلَمْ قَلَّ حَمَّا وَأَوْسَطَهُ بَخَاحَما
وَآخَرُونَ صَلَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغَيْوَبِ

حضرت باقر علم النبین علیه الصلوٰۃ والسلام میرزا محب طا

هر کاه دل خالی بر شد از محبت خدای تعالی مبتلا شود که هر و جمیع کردن
مال پس ایار در دینا

اللهم إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمَّ وَالْحُزْنِ
وَالشَّفَرِ وَالْعَدَمِ وَالصَّغَارِ وَالْهُزْلِ وَالْقَوْاحِشِ مَا
ظَهَرَ مِنْهُ أَوْ مَا بَطَرَ وَكَرِهَنِي أَسْتَأْتِدُ بِإِيمَانِكَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَمَنْ كَمَنْ كَمَنْ
وَسَدَّاهُوَلَاهُ بِالسَّمَاءِ وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْآتِيَاتِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلَهُ كَذَا وَأَرْفَقَهُ
عَافِيَةً مِنْ شَرِّ كَذَا وَأَخْبَرَهُ كَمَنْ كَمَنْ كَمَنْ
تَعَقِّبَ ذِكْرَهُ وَهُوَ نُوبَتُ بِكَوْيِيدَ لِلَّهِ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
لَهُ الْحَمْلَةُ وَلَهُ الْحَمْدُ يَحْمِلُ وَيَمْلِي وَيَكْبِي وَهُوَ
حَلَّ كَيْمَوْتَ بِيَكَهُ لِلْحَيْرَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بِيَدِهِ وَرَصْبَاهُ
كَوْيِيدَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَجَنَّهُ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَاسْلَهُ
مِنْ فَضْلِهِ جِنِينَ وَارْدَسْتَ فَانَّهُ مَرَأَةُ الْمَسَابِ

مشورت با هنر خضرت پاپ شاه زنگنه بطریخ مخالفت نموده است

ابی خالد قاطاً از حضرت صادق علیه السلام پسخ فاطمه علیها السلام
 فی کل یوم ذر کل ملکه احبت امنی مملوکة الف
 رکعت فی کل یوم پر ینی پسخ فاطمه علیها السلام در مرد
 از عقب سرخازی دوست راست سوی من از مزار رکوت نماز در مرد
 و محین روهیت میکند ابی بجزان اذ اخیرت علیه السلام من پسخ
 فی ذر المفرصه تسخیح فاطمه الکامه و ابتعدها بل الله
 الا الله غفرانه ینی کرس که پسخ نماید خدا تعالی اد عقب بر
 نماز فرضی تسخیح فاطمه که عهد و آن صد اپت و از پی آن لا اله
 الا الله کوید آمر زیده شود و بعد از نماز خعن قبل از خواب مرد
 واقعه قرأت نماید بر ای من بودن از درویشی مکرده خواب بعد
 صحیح پسین و میان نماز شام و خعن و بعد از خعن مشتعل شد با تجفیف
 نداشتند باشد و چون خواب کند پسخ است که نماز خعن کند از داشته

شود و اینهم اخیر خوش و لا بشد میشود میان لا تختا الفهم

ینی بس بدرستی که مال خالل از نیاده میزاد و در شام نوبت کوئی
 الحمد لله الذي يفضل ما يشاء ولا يفضل ما ينته
 غیره مین وار دا پت فائه سبب لغیر الکثیر
 ۱۰۶
 ینی بس بدرستی که سبب خیر بسیار پت و محین دپین شام مثا
 نوبت استغفار لله رب و قاتوب المیمه و تعییب شام با
 بعد از نافله شام نماید و باقی نمازها بعد از فرض روهیت کرد و اذک
 علت تاخیر تعییب شام تا بعد از نافله آنست که چون سپر بر صلاته علیه
 وسلام فریضه شام داد بشارة ولاده امام حسین علیه السلام با خضرت
 رسید بن در کوت پش از سخن کفتن و چنی خداوند که از دو بشارة
 ولادت امام حسین علیه السلام رسید و در کوت دیگر بران افزود و اکثر
 تعییب اقصار بر سه نوبت الله اکبر و پس تبار و آشنا تا زمانه کوش
 وتسخ نما علیها السلام نماید و تواب تعییب حائل می شود و روهیت میکند

درین خار خیر و کهاد سع صد مخزون میکار و هشتین

و هذالدم بخیر و سعاده لا تخر و لا تقدر

قِلْ لَّهُمَّ مَاكِلَ الْمَلَائِكَةَ اسْتَأْبِرْ حَابْ بِجَوَافِدِيْ وَيَازِدَةَ
 اَنْا زَنْ، لَا إِلَهَ الاَللَّاهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمَلَائِكَ
 وَلَهُ الْحَمْدُ بِخَيْرِ وَعِيشَتْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَبِنْ اَنْ خَوَابِ دَارْ شَوَّدَ بِكَوْدِيْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَحْيَا بِعَدَمِ
 اَمْبَاتِي وَالْيَهِ النُّشُورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَ عَلَى بِرْ وَحْيِ
 لِلْحَمْدِ وَلَغْيَهُ دَنَازِبَتْ بَعْدَ اَنْ ضَفَتْ شَبَابِيْ كَدَرَدَهُ مَرْجَدَهُ
 بَصَحْ تَرْكِيْرَ اَنْفَلَ اِسْتَسِيْرَ كَدَرَقَنْتَ دَرَقَنْ دَعَ بِجَانْدَهُ
 يَا اَللَّهِ لِيَسْ بِرَدَ عَضَبَكَ الْاحْمَكَ وَلَا يَنْجِي مِنْ هَمَتَكَ
 الْاحْمَكَ وَلَا يَنْجِي مِنْكَ اَلَا تَقْرَعَ اليَكَ فَهَبْ
 يَا اَللَّهِ مِنْ لَكَنْكَ رَحْمَةَ تَعْنِي بِهَا عَزْ رَحْمَةَ
 مَنْ سَوَّكَ بِالْقُدْرَةِ التَّنْجِي بِهَا مَسْتَعِيْدَ
 وَهَنَا تَشْرِيْجَيْمَعَ مِنْ فِي الْبَلَادِ وَلَا تَهْلِكَ كُنْفَيْ

دِرْ خواه که بخواب روکن پست راست در زیر طرف روی راست
 هند و بکوید سِسِح اَشَقْ وَبِالله وَفِسِيلِ الله وَعَلَى مَسْلَهَ
 رَسُولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَهُ الْحَمْدُ اَذَا سَلَّتْ نَفْسِي
 اِلَيْكَ وَوَجَهْتُ وَجْهَهُ اِلَيْكَ وَفَوَضَتْ اَمْرِي اِلَيْكَ
 وَلَبَحَاثَ ظَهَرَتْ اِلَيْكَ رَحْبَةً وَرَهْبَةً اِلَيْكَ الْمَلَيْكَ
 وَلَا يَنْجِي مِنْكَ اَلَا اِلَيْكَ الْحَمْدُ اَمْتَ بِكُلِّ كِتابِ
 اَنْزَلْتَهُ وَبِكُلِّ رَسُولٍ اَرْسَلْتَهُ وَتَسْبِيْخَ زَهْرَ اَعْلَيْهِ السَّلَمَ كَوْدِيْ
 وَرَكِيْكَ اَنْ مَوَاسِدَهُ اَدَوْقَلَ عَوْزَ بَرَبَ النَّاسِ اَنْ قَلَاغَوْدَ بَرَبَ الْعَلَى رَزَّ
 بِجَوَافِدِيْ وَيَازِدَهُ**كَانْ** اَزْرَكَمْ اَللَّهِ الَّذِي جَلَّ السَّمَاوَاتِ
 وَالْاَرْضَ اَسْتَمَانْ رَحْمَةَ الله قَبْ مِنْ الْمُحْسِنِينَ وَ
 شَهَدَ الله اَنَّ لَا إِلَهَ الاَللَّاهُ وَلَمْ لَا كَيْتَهُ وَأَوْلَ الْعَدْلَ
 قَائِمًا بِالْقِنْطَلِ لِلَّهِ الْاَهُوْ الغَرِيزِ اَحْكَمْ وَآتَيْتَهُ كَانْ

أَرْجُوكُمْ هَذَا الْأَمْرُ خَيْرٌ لَّكُمْ تَبَسِّرْتُ إِذْنَهُ فِيمَا عَصَدَتْ

يَا أَهْمَعَ مَاحِيْ نَفْرِيْ وَرَحْمَيْ وَعَرْقَيْ بِاسْجَابَةِ
لَئِنْ دَعَانِي وَرَزَقْتُمْ طَعْنَمَ التَّافِيْهِ إِلَى مُسْعِيْ بَلْجَانِ
وَضَعَيْتُمْ قَرْنَادَالَّذِي يَرْعَيْنِي وَإِنْ رَفَعْتُمْ قَمَرَالَذِي
يَضْعُنِي وَإِنْ أَهْلَكْتُمْ قَنْدَالَذِي يَحْوِلُ بَيْنَ وَسِيلَكَ
أَوْ يَتَمَرَّحْكَ لَئِنْ شَاءَ مِنْ أَمْرِيْ وَقَدْ عَلِمْتُ يَا أَهْمَيْ
أَنْ لَيْسَ فِي حَلْكَ خَلَدَ كَلَادَ لَئِنْتَكَ بَحْلَةَ الْمَابِعَلَ
مَزَاجَافَ الْفَوْتَ وَلَمَّا يَخْتَاجَ الْأَطْلَمُ الضَّعِيفَ
وَقَدْ تَعَالَى سَيِّدُ الْهَمَّ عَزَّ ذَلِكَ عَلَّا كَبِيرًا فَلَمْ يَحْفَلْنِي
لِلَّهِ لَمْ يَرْضَنِي لِنَقْتَكَ ضَبَابَهُ مَلَوْ وَنَقْشِي وَقَلْنَيْتَهُ
وَلَمْ يَسْعِيْ بِلَادَ عَلَى أَرْبَلَادَ فَقَدْ تَرَكَ ضَعِيفَ وَقَلْتَهُ
جِيلَيْ أَسْجِيرَيْلَتَ الْمَيْلَةَ فَأَجِزَّ وَاسْتَعِيدَلَكَ
مِنَ النَّارِ فَأَعْذَنِي وَاسْتَكَ الْجَنَّةَ فَلَا تَحْرِمْنِي

١٧٢
أَمْرُ دَارِمَ كَمْ دَرِيزِ كَاهِرِ بَوْ فِيرِ رَسَدَ وَأَسَنْ زَنْ لَثَدَ كَاهِرِ يَلَمَ اِرَادَهَ كَرَهَ
وَشَعَّا وَنَبَتْ كَبِيرَدَ اِسْتَغْفِرَاللهِ رَبِّيْ وَاتَّوْبَ اللَّيْهِ
وَجَوْنَ زَرَكَوْعَ بَالَّا يَكُونَهُ أَهْرَهْذَا مَعْقَامَ مَنْ حَسَنَاهُ
لَهُمْ مِنْكَ وَدَنْبَهُ عَظِيمَ وَشَكَرَهُ ضَعِيفَ وَلَيْلَيْلَكَ
الْأَهْمَكَ فَالَّذِي قُلْتَ فِي كَلَمَكَ الْمَنْبَلَعَنْبَكَ الْمَنْسِلَ
كَانُوا قَبْلَهُمْ مِنَ الْيَلَى يَأْبَجُونَ وَالْأَسْخَارَمَ كَسْعَمَوْنَ طَالَ
بَحْرَيْ وَقَلْقَيَايَ وَهَذَا الْخَرَوَانَا اِسْتَغْفِرَكَ لَدَنْبَرَهُ اِسْتَعْنَاهُ
مَزَلَّيْلَهُ لَفَيْهِ صَرَّا وَلَأَنْقَاعَهَا لَمَوْنَا وَلَأَحْيَتَهَا لَشَوَّهَا
وَبَعْدَهُ سَنْتَ صَبَحَ پَسْخَهُ سَرَّا عَلَيْهَا السَّلَامَ كَوِيدَرَهُ پَلَوَيَ پَنْسِيدَهُ
كَوِيدَرَسْمَكَتَ بِعَرَقَهُ اللَّهِ الْوَقِيْعَهُ لَهُ لَأَنْفِصَامَ
هَنَّا وَأَعْتَصَمَتْ جَبَلَ اللَّهِ الْمَتَبَيْنَ وَأَعْوَذَ بِاللهِ
مِنْ شَرِّ فَسَقَهِ الْأَرَبَ وَالْعَجَمِ اِمَنتْ بِاللهِ تَوَكَّلَتْ
عَلَى اللهِ الْجَاهَتْ ظَهَرَيْ لَلَّهِ فَوَضَتْ أَمْرِي

الْمُبَشِّرُ بِغُلَامِ الْأَلَاءِ مِنْ خِيَّرِ الْمَكَّةِ وَفِي حَانَةِ الْمَهْدَى

مُحَبِّسُ زَمِيلِي
مُحَبِّسُ زَمِيلِي

إِلَاهُنَا وَمَنْ يُؤْكَلُ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ
بِالْعَلْمِ أَمْرُهُ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْ رَاحَبَ اللَّهُ
وَنَعْمَلُ الْوَكِيلَ الْبَهِيمَ مَنْ أَصْبَحَ وَحَاجَتْهُ إِلَى
خَلْوَقَ فَإِنَّهُ لَحَقِّي وَرَغْبَتِي إِلَيْكَ الْحَمْدُ لِرَبِّ
الصَّبَاحِ فَأَقِلِّ الصَّبَاحِ پَرِزْبَتْ بَعْدَ زَانِ بَكْبُودِي إِنَّ
يَخْلُو السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخَلَافِ اللَّلِّ
وَالنَّهَارِ لِآيَاتِ الْأُولَى الْأَلَبَابِ الَّذِينَ مِنْكُوْنُونَ
اللَّهُ قِيَامًا وَقَعْدًا وَعَلَى جُوْبِهِمْ وَيَسْكُنُ كَرْوَنَ
يَخْلُو السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَنَامَا خَلَقَتْ هَذَا
بِاطِلًا سُجَانَكَ فَقِنَاعَدَابِ النَّارِ بَنَاهَا إِنَّكَ
مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنصَارٍ بَنَاهَا إِنَّكَ سَعْنَاهَا مَنْ أَيْنَادِي لِلْأَمَانِ إِنَّ

إِنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ فَأَمْتَأْنِي بِنَا فَاغْفِرْنَا ذُنُوبَنَا وَلِغَيْرِنَا
سَيِّدَنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَأَتَنَا مَا وَعَدْنَا
عَلَى رَسُولِكَ وَلَا اخْرَجْنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لِلْخَلِيفَةِ
وَرَسِّيْبَتْ كَرْنَازِ عَيْدَ بَعْدَ زَكَرِيَّاتِ اِينِ دَعَانِجَانِدِ الْكَلِمَمِ

اللَّهُمَّ أَهْلَ الْأَنْبِيَّرِ وَالْعَظَمَةِ وَ
أَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَأَهْلَ الْعَفْوِ
وَالْحَمَمَةِ وَأَهْلَ النَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ
أَسْأَلُكَ بِحَجَّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ
لِلْمُسْلِمِينَ عَيْدًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى

سَيِّدَنَا وَرَبَّنَا
مَنْ أَنْجَانَهُ

لِرَبِّهِ فِي صَلَوةِ السَّدِيقِ حَفْظُهُ وَتَمَحُورُ وَعِدَّةِ مَقْبُوزٍ

اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ شَرِيفًا وَذُخْرًا
وَمَزِيدًا أَنْ تَصْلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَخْلُنِي فَكُلِّ
خَيْرٍ أَذْهَلَتْ فِيهِ مُحَمَّدٌ وَآلَ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَخْرُجَنِي فَكُلِّ
سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدٌ وَآلَ مُحَمَّدٍ
صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ اسْلِكْ
خَيْرَ مَا سَلَكَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَلَا يَعْلَمُونَ
كُلَّ عَمَّا أَسْتَعِدُ مِنْهُ عِبَادُكَ الْخَلُصُونَ

بروفورا در پاه و حفظه از تعا بارده که تو من هو رکن داشت

دُنْعَةَ أَسْتَغْفِرَةَ يَمِينَ طَلَبِ بَارَانِ بَحْرَنِ نَازِعِيْدَيْتَ الْأَكْرَدَ دَرْمَتَ
نَازِعَ أَسْتَغْفِرَةَ طَلَبِ تَوْزِيرَبَ وَبَارَانِ بَاهِيدَكَ دَوَازِبَرِيْلَي
إِنَّهُ عَلَيْهِ أَكَرَيْنُ عَامِرَدَيْتَ دَرْمَتَ آنَ اللَّهُمَّ اسْقِ
عِبَادَكَ فِيهَا إِنْكَ وَانْشِرْ كَحْتَكَ وَابْخِ
بِلَادَكَ الْمَيْتَةَ نَازِعَاتِيْتَ ابْنَ قَطِينَ دَيْتَ يَكِنْدَ زَادَمَ
جَعْفَرَ الصَّادَقَ عَلَيْهِ السَّلَامَ كَرِدِينَ زَادَمَ دَعَاجَنَدَ يَكِنْدَ غَسِيكَ
الْمَعْوَاتِ وَالْأَرْضِ اَرْتَزُوا لَوْلَيْنَ فَالْمَاءِ اَرْسَكَهَا
مِنْ لَحْجَدِ مِنْعَدَهِ اَنَّهُ كَانَ حَلْمَهِ اَغْفُورًا صَلَّى عَلَيْهِ
مُحَمَّدٌ وَآلَ مُحَمَّدٌ وَامْسِكَ عَنَّا السُّوَءَ اِنْلَكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ فَبِدِيرَ دَفَرَمُودَكَ كَرْسَ كَرِدَ خَابَ
اَيْنَ دَعَاجَنَدَ خَانَدَ بَرَّعِيدَ اَنْشَادَهَ تَعَالَى نَازِعَتَيْتَ دَسْجَبَتَ كَهَ
نَازِعَتَيْتَ بَعْدَ اَنْ تَكِيرَ اَوْلَ كَبِيرَ اَشْهَدَ اَنَّ لَا اللَّهُ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ

كُلَّ الْأَمْوَالِ لِلَّهِ فِي تَمْبَلِ الْأَسْعَدِيِّ - بِالْسَّكُونِ وَالسَّوْنِ

فَرَدَتِ الْخَسَانِيَّةِ وَإِنْ كَانَتِيْ فَخَاتَوْزَعَنِي
وَاحْسَرَهُ مَعَمَّنْ كَانَ يَتَوَلَّهُ مِنَ الْأَيَّمَةِ الطَّاهِرِينَ
وَأَكْرَمَتِ زَنْ مَوْمَنَهُ بَاشْ كَبُودِيَ اللَّهُمَّ أَمْتَكَ وَبَنْتَ عَبْدَكَ
وَبَنْتَ أَمْتَكَ نَزَلَتِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ صَرْوَلِيَّ
الَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا الْآخِرَةِ وَلَنَتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنْنَا اللَّهُمَّ
إِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً فَزَدْ فِي الْخَيْرِ وَإِنْ كَانَتْ مُسَيِّنةً
عَنْهَا وَاحْسَرْهَا مَعَمَّمَ مِنْ شَوَّهَ مِنَ الْأَيَّمَةِ الطَّاهِرِ
وَأَكْرَمَبَيْتِ سَلَامَ بَاشْ كَبُودِيَ اللَّهُمَّ هَذِنَ نَفْسُ لَنَا
أَحْسَنَهَا وَأَنْتَ أَمْتَهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِنَسْرَهَا وَعَلَانِيَّةِ
فَاحْسَنْهُ رَهَامَعَ مِنْ تَوْلَتِكَ وَأَكْرَمَتِيْ سِقْعَفَ بَاشَ
يَا مَنْتِي يَا خَافِنَ يَطْلُلُ إِزْمِشَ مَعْلُومَ شَدَادَ الْكَسْجَاتِ بِسْيَارَتِيَّ
كَعْشَ اَپَتِ درَجَ خَوَافِيَّهُ سِقْعَبَ بَاشِيَادَ اِجَبَ حَضُورَهَا يَرِيَّ صَيْغَهُ

بَهْ كَهْ بَاهْ دَاهْ سَتَ بَهْ رَسْتَكَمْ بَهْ لَاهْ بَاهْ سَتَ اَبْرَتَوْ بَاهْ كَهْ كَهْ
نَكْنَهْ وَهَرْ فَرْزَنَهْ

الْأَشْرَيَكَ لَهْ وَشَهْ دَاهْ مُحَمَّدَ اَعْبَنْ وَرَسُولُه
وَبَعْدَ اَتَكَرِّيْتِيْ كَبُودِيَ اللَّهُمَّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَاصْلَيْتَ
وَبَارِكْتَ وَرَسَخْتَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَآلَ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ حَمِيدٌ
وَبَعْدَ اَتَكَرِّيْتِيْ كَبُودِيَ اللَّهُمَّ اغْفِلْ لِلْوَقْتِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتَ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتَ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتَ
تَابَعْ بَيْتَنَا وَبَيْتَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اِنَّكَ مُجِيبٌ
الْدُّعَوَاتِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ وَبَعْدَ اَتَكَرِّيْتِيْ مُوسَيَ بَاشْ كَبُودَهُ
الَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنَ اَمْتَكَ نَزَلَ
بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ صَرْوَلِيَّهُ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا الْأَخِرَةَ
خَيْرٌ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمِنْا اللَّهُمَّ اِنْ كَانَ

رفتن تو بُور کاریکه قصد کردہ باعث رفع غم و هم تو میشود

سُبْحَانَ اللَّهِِ يَلْمِدُ بِالْحَرَاتِ فِيمَا وَجَهَتْ وَقَنَالَ صَوْلَكْ
اِنْدِشَادُ اللَّهُ تَعَالَى

عبدِ يَدِهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ اسْتِغْفِرَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يَرْدِهَا
صَفْرَاهَتِي بِجَهَنَّمْ فِيهَا نَشِيْعَةٌ مِنْ فَضْلِهِ وَرَحْمَتِهِ
مَا يَشَاءُ فَإِذَا دَعَاهُ أَحَدُهُ كَفَلَ يَرْدِيْنَ حَتَّى يَسْعِهَا
عَلَى دَارِهِ وَوِجْهِهِ يَتَبَكَّرُهُ بَنْدَهُ دَيْرَتْ خُودَ الْبَوْيِيْ حَذَّا
عَذَّبِلَ لَكَ شَرْمَكَنَهُ حَذَّا هِيَ تَعَالَى كَهْ بَازَ پِسْ بِرَهَانَ دَيْرَتْ رَا
تَنِي بَكْرَدَهَ دَنَدَرَانَ حَزَّرِي اِزْفَلُونَ رَحْمَتْ خُودَ اَكْجَهَ خَوَاهَ بَسْ جَوْنَ
دَعَاكَرَدِیکَ اِزْ شَمَاهَزَ پِسْ بَزَدَهَ دَيْرَتْ خُودَ الْبَرَپَرَدَرَوَی خَوَهَهَ
وَصَدَّهَ قَ حَمَدَ اللَّهَ تَعَالَى بَکَوِیدَهَ دَهْ بَخْرِی دَیْکَ جَنِینَ اِپَتْ كَ عَلَى
وَجْهِهِ وَصَدَّرَهَ يَتَیْ بَارَدَهِ وَسِيَّهَ خَوَهَ مَالَدَهَ سَکَرَهَ سَکَرَهَ
سَجَدَهَ سَکَرَهَ دَعَبَ تَعَیِّبَ سَتَحَبَتَ بَکَوِیدَهَ حَمَدَهَ شَکَرَهَ شَکَرَهَ
صَدَنَوبَتَ وَدَرَنَوبَتَ بَکَوِیدَهَ شَکَلَهَ لَهِيَهَ وَادَنَهَ اَزَالَهَ شَکَرَهَ
صَدَبَارَهَ عَقَوَهَ اِپَتَ صَدَبَارَهَ وَاقْلَهَ اَنَهَ شَکَرَهَ پَهَارَهَ اَزَارَهَ

لَيْكَ ذَالْمَعَارِجَ لَيْكَ وَالْبَكَيْهَ بَتَّیْكَ لَيْكَ ذَاعِيَا
الْمَدَرَهَ السَّلَامَ لَيْكَ لَيْكَ عَفَارَ الدَّنُوبَ لَيْكَ
لَيْكَ اَهْلَ التَّلِيْهَ لَيْكَ لَيْكَ ذَالْجَلَالَ وَالْاَكْرَامَ
لَيْكَ لَيْكَ تَبَدِّيَ وَالْمَعَادَ قَالَيْكَ لَيْكَ لَيْكَ لَيْكَ
لَسْتَ عَنِي وَيَفْتَقِرُ لَيْكَ لَيْكَ لَيْكَ مَرْهُوبَا
وَمَرْغُوبَا لَيْكَ لَيْكَ لَيْكَ لَهَ الْمَلْكُوْ لَيْكَ لَيْكَ
ذَالْنَعَمَهَ وَالْفَضْلِ الْحَسَنَ لَهِمْ لَيْكَ لَيْكَ
كَسَافَ الْكَرْبَ الْعَطَامَ لَيْكَ لَيْكَ لَيْكَ
عَبْدَ لَعَوْ وَلَعْبَدَكَ لَيْكَ لَيْكَ اِنْقَرَبَ
لَيْكَ بَحْمَمَهَ وَالْمُحَمَّدَ لَيْكَ لَيْكَ يَا كَيْفَ
لَيْكَ بِالْعُمَرَهَ الْمَتَمَّعَ بِهَا اَلْجَهَ لَيْكَ رَسُولَ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرْمُودَهَ الْاَمَادَهَ

میکش بی خرد معالی بر و مر قوی در فخر بر اور حکم زاراده بی مظلوم بب
بر از نت المحتعلی

عَلَيْهِ الْسَّلَامُ وَرَبِّكَ مُنْقُولٌ اللَّهُمَّ وَعَطْتَنَا فَلَمْ يَعْطِنَا
وَزَجَّرْنَا عَنْ حَارِمَكَ فَلَمْ يَنْتَرِجْرُ وَعَمِّرْنَا يَادِيكَ فَلَمْ
عَفْوْكَ إِذْ صَادَقْ عَلَيْهِ الْسَّلَامُ وَيَسِّرْ كَمَا نَأْمَوْنَ
سَجَدْ لِلَّهِ بِجَنْدِ وَشَكْرِ نَعْشَرَةِ عَبْرَ صَلَوةِ كَبِيرِ اللَّهِ لِهَا
عَشْرَ حَسَنَاتٍ وَمَحْمَدَ عَشْرَ سَيَّاتٍ وَرَفِعْ لِهِ اثْنَرْ
دَرَجَاتٍ لِلْجَنَادِ بَيْتِ هَرَبِّنَ كَسْبِهِ مَكْنَهُ ابْرَاهِيمَ خَلِيلِ سَبِّحِ
دَسَّاسِ نَعْمَتِ الْجَمَاعِيِّ اورَدَ دِغَيْرَهَا زَبَبِيَّهُ خَلِيلِ بَرَاهِيمَ اوَّلِ
سَبِّهَهُ وَخَبِيَّهُ وَبَسْرَهُ دَرِيَانِ اهْدِيَهُ سَيِّدَهُ وَبَدِيَّهُ وَلَبِندَهُ دَادِيَّهُ
بَرَاهِيمَ اوَّلَهُ دَرَجَهُ دَرَبَسْتَهُ دَجَونَ سَرَبَدَاشْتَ پَنْتَ اَسْتَ کَرِيَهُ
دَيْتَ بَرَهُ مَوْضِعَ سَجْدَهِ مَالِدَهُ وَبَرَطْفَ روَى چَبَّالَهُ وَعَجَنَیَّهُ کَشَدَهُ
پَشَانَیَ وَبَرَطْفَ زَهَرَیَ اَسْتَ دَبَسِّيَهُ فَرَوَهُ اَوَرَدَهُ وَسَرَنْبَهُ کَبُودَهُ
بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ غَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

اَتْرِكُ الْمَوْسُوِّيْرَ عَنْ خَاطِرِكَ وَالْمَقْصُودُ حَاصِلٌ
اِنْشَاءَ اللَّهَ تَعَالَى

دشتن صد سر برزک دراه خدا و آنکه که صد بار الحمد لله بکریم و
آن پیشرست از پوارگردان بر صد اپب دراه خدا هی بازین سن
و خام آن و پواران و آنکه که صد بار بکریم لا اله الا الله
انضل مردان باشد از زردی عمل دران و زنگرا آنکه که زیده باز کفته باشد
بس این سخن یعنی سید و بان علی که دندس فرقانجیت پیغمبر
علیه السلام را براجعت کردند و گفته باید پیوی امده آنچه زمزدی باشد
رسید و عمل نمودند پس اهل صلح اسلام علیه السلام فرمودند لذک
فضل الله یوئیته ممن لیست آمده این کرم و فضل الہیت
میدند و کرامت میفرمایند باشند که میخواهند تکله الخاتمه در اپتخار
یعنی طلب کردن خیر و خوبی از ادکانه جلال انانی خسروانی بصیر و اشحاج
از الله مستحبات است نهل میفرمایند شیخ اجل شید در ذکری از مردن بن
خارج که او گفت سمعت ابا عبد الله علیه السلام یقیناً ایذا اراد

اَحَدُكُمْ اَمْرَأْ فَلَا يَشَا وَرَفِيهٖ اَحَدٌ مِّنْ النَّاسِ
يَشَا وَرَبِّهٖ عَزَّ وَجَلَّ قَدْلَجَنْ وَمَا يَشَا وَرَفِيهٖ اللَّهُ
قَالَ— بِنِدَاءٍ فَيَسْتَخِفُ اَنْهُ لَعْزٌ وَمَكْلٌ
اَوْ لَا فَرِشْتَكُورْ لِفَعِهٖ مَا ذَادَ بِنِدَاءٍ لِجَرْعَهٖ
الْخَيْرُ عَلَى لِيَانْ بِرْ اَحْبَثْ مِنْ الْحَسَنَهٖ
یعنی شنیدم زاید ای الله جهان بن محمد الصادق علیه السلام افضل صحیه
ای پلام که او فرمود که چون خواهیکی از شما کاری بسیار یکی که مسخر
دران کار بیا پس که از مردم تا مشورت بخدا هی عن وجل علی گفتم
چه مشورت خدا هی عن وجل کنست ابتدا کنند بسیار طلب خیر و خوبی
کنند از خدا هی عن وجل بعد از ان مشورت کنند دران امر بسیار ابد
کرد و بخدا چاری سازه آنحضرت فیض و خوبی بربان آنکه که دو پیش از
از خلق یعنی نقل میفرماید در ذکری از معاویه بن میسره از صادق

لیکه طلب کنند پر از احمد و هم که جمیع در کاریکه نفیا و حاضرات
مرس و غمکه میتو

از آیات منی آن ملاحظه نماید و فرازیر ده علم بعنوان آن که حسن مجدد
بر سپل و رسم برگ بحسب حدیث از الفاظ کوهر بار در نثار حضرت
بنی تمیار و آل اطمیار او صلوات الله علیهمی شود که آن شا اند تعالی بر کا
نیض فایه آن بکنی مرسان و جکلی محبان خاید و فایض شود حدیث
الحمد لله رب العالمین و مبارک بآن ایضاً
او لعل سینه پسیده اهل افضل و روع زین الملة والدین علی بن عبد
الله پیغمبری و محدثی و مفسدی و محدثی و محدثی
اعلم مقعدی الطایفی المحدث شیخ محمد عفیه رحمه الله تعالی که اورنخی نامه
بابام حامی الحجایق جعفر بن محمد الصادق علیهم الصلوة والسلام قال
قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ حَدَّثَنِي
جَبَرُ أَشْعَلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَزَّلَهُ الْعَرَّةَ حَلَّ جَلَّهُ
إِنَّهُ قَاتَلَ مَنْ عَلِمَ أَنَّ لِلَّهِ إِلَّا أَنَا وَأَنَا لِلَّهِ وَأَنَا
مُحَمَّدٌ أَعْنَدُهُ وَأَنَّ عَلَيَّ أَبْطَابٌ خَلِيفَتِي فَإِنَّ

مَنْ طَلَبَ شَيْئًا حَيْدَ الْكُلِّ حَتَّى هَذَا نَصِيبٌ لِلْخَفَفِ فَلَا
تَخْنَثْ

علیه السلام قال علی استخاره الله عبد سبعین سنه بهجه
الاستخاره الارقامه اتفاچه کفت بر تخریت فرموده استخاره
کند خدا تعالی ایند همچو باز باین استخاره مکرر آنچه خیر و پست طرا
تعالی او را پیش آورد یوقل بکوید يا انصار البنا ظاهرين وينا
السمع الشاميدين و يناسرع الحاسبيين و يناراحم
الراجحين لرائهم پرسن و يناراحمه کذا حاکم حمل على
محمد و اهله بیته و خوش بکاره و مراد بکه اوكذ آن امر است که
استخاره جبت کردن و کردن آن نیای مثلا اکرا استخاره جبت امر بغرا
بکوید و خریتی امر سفری و محبین مثل میرزا یوسف ذکری
حدیث استخاره صحیح کریم از ابی عبد الله صادق علیه السلام که قلیم
بغنی از اصحاب خود فرموده و مصنفوں حدیث آن داعم آن پست کیا
که برخواسته باشد جبت نماز صحیح کریم بکاید و نظر کنداش اول آنچه نظر

البِشَّارَةُ بِالْمُسْعَدَةِ وَالْمُسْعَدَةُ بِالْمُهَمَّةِ

لایعه میں ولدِ حججی ادخلتہ الجنة ونیتہ میں النار بعفو
ولیخت له جواری فاوجبت له کرامتی و نیت علیہ التغیر
و تجعلت میں خاصتی خالصتی ان ناطقی لیتیمہ و ان دعائی
ابجتنب معانی شایئی اعطیتہ و ان سکت اہتمدانہ و ان شادجنۃ
و ان فرمی دعوتہ و ان دجمع المقلاتہ و ان فرع باعثتہ
یعنی فرمودا امام جعفر علیہ السلام کہ فرمود رسول اللہ صلی اللہ علیہ و
سپل کہ بن کرت بیرون علیہ السلام از ب العزة جل جلالہ کہ بدرستی کو فرمود
آنحضرت کہ آپ کے دانپت کہ سچ خدا میں من نیت شاد بدرستی کہ بنده
من دین پرہن پت دبیرستی کہ علی بن ابی طالب خلیفہ من پت دبیرستی کہ امام
و فرزند میان دو جنتی میں اندرونی خل کرد انم اور ادرجنت دبیرستی کاریخی
ورا از ارشتی اونچ بعضو آمر ش خود و سباح سازم بر و پیاسی کی خود و
لارزم پارنم جنت اور کرامت و فضل خود و نام کرد انم بر و غفت و بخشنش

و بکر و انم اور ۱۱ زندگان خاص خود اکراؤ از دہم را بکویم لپک
بخوازد مراجوب کویم اور او اکر بخواهی پڑھنی با اودھم و اکر خاموش شو
و سچ نکوید من نابد اکنتم با دلطف و عطا بی اشنا و اکر بی کند و مغلیل
رحمت کنتم با او اکر بکریزدا زمن بخوانم او را اکر بآذکر و دین تقبل کنم
اور او اکر در محنت مرا بدست طلب بکو بد بر و باز کنم و من ملیثه دان
آن لا الہ الا آننا وحده فی قان شهد و لم یشهد ان
محمد اَعْبُدُ وَرَسُولُ اَوْسَهِدُ وَلَمْ یُشَهِدْ
آن علی ابن ابی طالب خلیفۃ الرشید و شهید و لم یشهد
آن الایمه عجی و فتی محمد نعمتی و صغر عظی
و کفر بایرانی و کتنی ان تصدی بجنته و ان سائلی حرمته
و ان تبادلی لاشمع تدارکه و ان دعائی لاشفحت دعاوه
و ان رجای حیبتہ و کتنی جزاوه منی و ما ایمان بطل المقصده

كَلَّهُ مَوْلَاهُ حَمْدَاهَا يَا كَفَرْ! هَمْكَ يَكْتُشُفُ نَعْكَ

١٤٢

پـاـهـ خـوـهـ بـسـ اـتـ قـوـاـنـدـ يـقـاعـهـ خـوـهـ بـرـمـلـيـهـ توـرـاـ وـرـقـهـ مـيـكـهـ غـمـ قـوـاـ

فَقَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ مِنَ الْأَعْمَمِينَ وَلِدِعَى إِنْ طَالِبُ
فَقَالَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا الشَّابِلَيْنَ بَلْ بَعْضَهُمْ لَمْ
سَيِّدَا الْغَابِدِينَ فَزَمَانِهِ عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ الْمَاقِرِ
خَمْدَرْتِيْ عَلَى وَسَنْدَرْكَهِ يَا بَخَابِرْ فَإِذَا ذَكَرْتَهُ فَاقْأَاهُ
عَنِ التَّلَامِ شَجَعَنِيْ مُحَمَّدُ الْعَادِقُ الْمَكَاظِمُ
مُوسَى بْنُ جَعْفَرِهِ الْإِرْضَانِ عَلَى بْنِ مُوَيَّبِيْ مَلِيقِيْ مُحَمَّدُ
ابْنِ عَلِيِّ الْبَنِقِيِّ عَلَى ابْنِ هُنَّهُ لِلْأَزْكِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ
ثَأْبَنِهِ الْفَاتَمِ بِالْحَوْلِ مَهْدِيِّ الْمَقْبَلِ لِلْأَرْضِ
عَدَلًا وَقِنْطَانًا كَمِيلَتْ جَوْزًا وَظَلَمًا هُوَ لِلْأَيْلَاجِ بَخَلَصَا
وَأَوْلَيَّتْ وَعِثَرَتْ وَمَنْ عَصَاهُمْ فَقَدْ عَصَانِي وَمَنْ
أَنْكَرَ وَاحِدَةً مِنْهُمْ فَقَدْ نَكَرَنِي وَمَنْ يَكَدْ
السَّيَّاهَ أَنْ يَقْعُدْ عَلَى الْأَرْضِ رَلِيَادَرْ وَرِيمْ بَعْنَعْ الْأَرْضِ أَنْ تَبَدِّدْ

يـسـنـيـ دـاـكـسـ كـوـاسـيـ دـاـكـسـ مـجـ خـاـمـيـ نـيـتـ جـرـنـ شـاـيـ كـوـاسـيـ دـاـكـسـ
نـداـكـ مـحـدـهـ مـنـ وـغـيرـهـ پـتـ يـاـكـوـاسـيـ دـاـكـسـ كـوـاسـيـ دـاـكـسـ عـلـيـ بـنـ بـلـيـ طـالـبـ
خـيـفـهـ مـنـ پـتـ يـاـكـوـاسـيـ دـاـكـسـ نـداـكـ اـهـامـ فـرـزـدـانـ وـجـهـيـ
سـاـنـ بـسـ بـرـسـتـيـ كـاـنـخـارـ كـرـدـاـ پـتـ نـمـتـ مـرـاـخـوـ شـرـدـهـ اـپـتـ
عـظـتـ دـجـالـمـ اوـكـاـ فـرـشـدـهـ اـسـتـ بـآـيـاتـ مـنـ دـكـتاـبـهـيـ مـنـ اـكـرـتـهـ دـنـ
اوـاـجـوـبـ وـمـنـعـ اـلـطـفـ دـوـخـاـمـ پـاـخـ وـاـكـرـخـاـشـ غـيـارـهـ
مـحـمـدـ خـوـاـمـ كـرـدـاـيـدـ وـاـكـرـبـنـ آـوـزـ دـهـخـوـاـمـ شـنـيـدـ آـوـزـ اوـرـ اوـرـ
بـنـ دـعـاـيـدـ پـتـجـابـ خـوـاـمـ بـنـهـ وـاـكـرـبـنـ اـيـدـيـ اـشـتـهـ باـشـدـ اوـرـ
نـاـمـيـدـ خـوـاـمـ سـاـخـتـ دـاـجـخـ دـاـپـسـیـ جـزاـیـ اوـسـتـ اـزـمـ وـمـنـ ظـلـمـ کـمـ
کـسـنـدـنـ پـیـسـمـ بـنـدـ کـانـ يـسـنـ آـجـبـ بـاـیـشـ بـرـسـ جـزاـیـ اـعـقاـدـ وـ اـعـالـمـ
وـپـاـشـ اـعـالـمـ اوـتـالـ اـیـشـتـ زـاـکـ اـخـفـرـتـ جـزاـیـ کـبـنـدـ کـارـنـهـ
بـیـرـاـپـتـحـاـقـ کـلـیـاـبـ سـبـ اـپـتـ اـزـ اـیـشـ نـفـاـمـ جـارـیـعـ بـداـسـهـ

مَدَارِكُمْ بِأَنْخُودِ بَرْسَيْكِمْ دَرِيكَ لَيْلَيْهِ بَرْتَيْهِ حَافِرَاتِ

بعد از ورد رضا علی بن موسی بعد از ورقی محمد ابن علی بعد از ورقی علی
 ابن محمد بعد از ورقی حسن بن علی بعد از ورقی پسر او که برخواه نهاد
 بحق همدی است من پرسیا زو خدا تعالیٰ بسباوزین را از
 پرسیت در آپسی چنان که پرسیده باشد از پسیم و جواب این کرد و اند
 اسی جابر و پستان خالص باک من دوایان ما لکان امر من منضم
 ترین نیز دیگان و خوشان من و آنکی پس که نافرمانی ایشان کرد و نافرمانی
 سک که ده پست و آنکی که امکاری کی ایشان نخواهد امکار من نبود و اشت
 برای پلک رحمت وجود با وجود ایشان خدا تعالیٰ آنچه زانگاه داشت
 که پرزین فرو نیاید که بادون و اجازت اخضرت و بسبی جلال
 نقشی ایشان که محض لطف نامتناہی حضرت آلمان باز
 داشته شده ایشان که بمنش در نی آید و اهل آزاد بمال
 زرزال که فارغ نیست و پست اذیت تو لطف الہیست آیتی

اَرْفَوِينَقْتِيكَ قَاتَتِيْعَ الْجَلَدَ حِلَّمَةَ

یعنی بس بخواست جابر بن عبد الله الانصاری بس کفت یا سول
 اند پار فرما کی پسند ایم که فرزند علی بن ابی طالب اند بس فرمود
 و حسین سید و هتر جوانان اهل حیث بعد از ایشان سید عباد کشید که
 زمان خود علی ایشان بعد از دبار قریبی صاحب علم بسیار مخد
 علی و بعد ازین اور اخواسی یافت تو ای جابر بس سلام من بزرگان
 و جابر از اکابر صحابه پست هر ویت از صادق علی ایشان آخز
 آنکی که از اصحاب پسول اند صلی الله علیه و آله و پیغمبر ماذده بود جا
 بود و از نمک بسیزید و با اهل ایشان پسنه بود و این عبد البر در رعایا
 نشانید که کش اند عمراد نو و چهار پیال بود و در عیشیه غافت یا
 و بوجیب امر نبوی اخبار مصطفی ائمه دار از عمر مملکت یافت که بجز
 حضرت باقر علی ایشان پسید و اهانت پسلام پادشاه انجام آخزت
 باوار ساید بعد از وحیفرین محمد الصادق بعد از وکاظم و پی بن

نک داشتن خود را زایم کار باغش خبر دخواست

آیه‌الحکم عن الدلائل مُخَيْر و مُسْرِد

من آن فیقولون لَكُنَ الْعَلَوْنَ نَحْنُ ذُرَيْهُ حَمْدٌ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نَحْنُ أَوْلَادُهُ
ابن اَطْالِبٍ وَاللَّهُمَّ لِلَّهِ الْحُكْمُ هُوَ يَحْكُمُ بِكَرَامَةِ اللَّهِ
نَحْنُ الْأَمْنُونَ الْمُطْمَئِنُونَ فِيَاتِهِمُ النِّيَاءُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِشَفَاعَةِ
عَزَّ وَجَلَّ أَشْفَعُوا فِيْ جَهَنَّمَ مِنْ أَهْلِ هَذِهِ الْأَيَّامِ فَإِنَّمَا
يَعْنِي فَرِمُودَ صَادِقِ عَلَيْهِ الْأَيَّامِ كَمْ جُنُونَ رُوزِ قِيَامَتِ شَوَّدِ جَمِيعِ فَرِيَا
ضَدَّاً تَعَالَى إِذْ يَأْنُ آخْرَيَاتِهِ كَمْ نِسْبَتْ فَأَكِيرَدَ اِيشَّا
تَارِيْكِي سُختْ بَسْ فَرِيَا دَبَرا وَرَنْدَوْنَاهَدَ پَرَدَرَ دَكَارَ خَوْدَوْ كَوِيَّدا
پَرَورَ دَكَارَ مَبَكَّثَ اِزمَائِنَ تَارِيْكِي فَرِمُودَ بَسْ پَرَسَدَوْ كَمْ فَرَا
اِيشَانَ نُورَرَوْ دَجَانَكَرَ دَوْشَنَ شَوَّدَ بَايَشَانَ نِسْنَ قِيَامَتِ بَسْ
اَهَنَّ جَمِيعَ كَمْ كَرَدَهَ مَلَكَهَ خَدَا اَندَبَزَ اَيدَ بَايَشَانَ زَرَزَهَ ضَدَّاً
تعَالَى كَمْ كَرَهَهَ مَلَكَهَ خَدَا اَندَبَزَ اَيدَ بَايَشَانَ زَرَزَهَ شَيْدَهَ

حق با برز کار توبه اغایی صَدِيقَةُ دِينِهِ مَدْحُودَهِ حدیث دین م (شرح مصلح)
تعلیم غیر ماید از محمد بن العاصم الطبری که او رفع میناید با مام عاصم
فیوض بیک علام حضرت محمد الصادق علیہما و آبائیہما و ابا نایما افضل
والپلام قال اذا كان يوم القيمة يجمع الله الاولين
و الآخرين في صعيد واحد فتقشأهم ظلمة شديدة
فيصحون إلى ربهم ويقولون يا رب اكشف عننا هذه
الظلمة قال فيحصل لهم نيشان التوريزم ايديهم قد عذبه
بهم افضل القيامة فيقول اهل الجمع هؤلاء ملائكة الله
في اياتهم النداء من عند الله ما هؤلاء ملائكة الله فيقول
أهل الجمع هؤلاء شهداء في اياتهم النداء من عند الله
ما هؤلاء شهداء فيقولون من هم في اياتهم النداء
يا اهل الجمع اسلوهم من اثنين فيقول اهل الجمع

ذَهَابَكَ فِيمَا نَوْيَتْ سَبَبَ لِذَوَالِهَمَّكَ وَغَمَّكَ

بس نَذَآ آيَدَ بَيْثَانَ از تَرْزَدَ خَدَائِي تَعَالَى كَأَيْنَ كَرَ وَشَهِيدَ اسْتَيْدَ
بسْ كَوْيَنْدَ اهْلَ جَمَعَ كَيْسَيْدَ ايشَانَ سَبَبَ بَيْثَانَ آيَدَ كَأَيَهُلَ جَمَعَ
پَوَالَنَآ يَدَهُ از بَيْثَانَ كَيْسَيْدَ بَسْ كَوْيَنْدَ اهْلَ جَمَعَ كَيْسَيْدَ شَاهِينَ
ما يَمَ عَدَيَانَ ما يَمَ ذَرَيَتْ فَرَزَدَانَ خَمَرَسَولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلَهُمَّا
فَرَزَدَانَ عَلَى بَلِ طَالِبَهُلِ خَدَاءِ يَمَ كَمَ خَصُوصِيمَ وَخَاتَازِيمَ كَبَرَهُ
وَفَضْلَ خَدَاءِ يَمَ آمَنَ از نَمَهُ تَرَسَيَ وَخُونَيَ ما يَمَ طَهِيَنَ وَآرَامِيدَهُ خَاطَرَ
از دَغَدَعَهُ عَذَابَ عَقَابَ بَسْ آيَدَ بَيْثَانَ از تَرْزَدَ خَدَائِي تَعَالَى
كَرَ شَاعَتَ كَنَيَهُ جَهَتَ نَجَانَ خَوَادَكَانَ كَهُ اهْلَ هَرَدَتَ وَدَوَتَ
شَاهِينَ بَسْ هَرَسَتَيَ كَهُ شَاعَتَ شَاهِمَقْبُولَ اسْتَهَشَيْدَ سَيْمَ هَمَ دَهَ

صَبَاحَ نَعْلَمَ فَرَوَادَيَ اَنِ اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَسْعَلَ
عَنِ الْحِيزَرِ فَقَالَ لَيْسَ الْحِيزَرَانَ يَكْثُرُ مَالَكَ وَوَلَدَهُ
وَلَيْكَنَ الْحِيزَرَانَ يُكْثُرُ عَلَكَ وَأَنْعَطْتَهُ

